

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. september 2013**

Mandag den 2. september 2013 kl. 16.00**Dagsorden:**

1. Godkendelse af dagsordenen
2. Fortsættelse af første behandling af Budgetforslag 2014 og budgetoverslagsårene 2015-2017 (2013-0176157)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): God eftermiddag. Mødet er genoptaget.

Vi skal i eftermiddag og i aften fortsætte første behandling af kommunens budget for 2014.

Jeg har modtaget afbud fra Leslie Arentoft, der er på ferie, og Ikram Sarwar har meldt afbud på grund af personlige forhold. Kasper Johansen og Mogens Lønborg er forhindret på grund af arbejde. Og så har jeg fået afbud fra borgmester Ayfer Baykal, Finn Rudaizky, Anette Holst Christensen og Susanne Møller, der er forhindret på grund af sygdom. Også Marialise Rømer har meldt afbud på grund af sygdom.

Dansk Folkeparti har anmodet om, at der indkaldes stedfortræder for Finn Rudaizky. Sonja M. Pedersen er rette stedfortræder, og jeg skal konstatere, at indkaldelsen er lovlig, og vi skal derfor byde velkommen til Sonja M. Pedersen – der ikke er ikke kommet endnu.

---

1. Godkendelse af dagsorden

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Til mødet i aften er der udarbejdet en talerliste, som I finder som bilag til punktet Godkendelse af dagsordenen. De indtegnede talere vil således få ordet i den rækkefølge, de er anført. Talerrækkefølgen er prioriteret efter udvalgenes ressortområder. Borgmestrene taler enten som den første eller den sidste taler inden for de enkelte udvalgsområder.

Der vil som i torsdags være mulighed for at stille spørgsmål til de enkelte ordførere efter ordførertalen. De, som ønsker at stille spørgsmål til ordførerne, skal selv tilmelde sig via afstemningssystemet ved at trykke sig ind for en kort bemærkning.

=====

2. Fortsættelse af første behandling af Budgetforslag 2014 og budgetoverslagsårene 2015-2017 (2013-0176157)

Indstilling om,

1. at forslaget om budget 2014 og budgetoverslagsårene 2015-2017 lægges til grund for Borgerrepræsentationens budgetforhandling (se bilag 2: "Budgetforslag 2014"),
2. at budgetforslaget henvises til Økonomiudvalget i tidsrummet mellem Borgerrepræsentationens 1. og 2. Behandling,
3. at korrektioner og bemærkninger til budget 2014, som er beskrevet i bilag 1, tiltrædes,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

4. at fristen for ændringsforslag til budget 2014 fastsættes til den 16. september 2013 kl. 12.00 og frist for underændringsforslag til budgetforslag 2014 fastsættes til 25. september 2012 kl. 12.00 samt at Økonomiudvalget er undtaget for begge frister,
5. at de vedlagte tværgående effektiviseringsforslag indgår i budgetforhandlingerne (se bilag 6),
6. at Økonomiforvaltningens forslag vedr. strukturelt mindreforbrug på 3,65 mio. kr. i Økonomiforvaltningen godkendes og indgår i budgetforhandlingerne,
7. at de justerede bevillingsregler for 2014 i bilag 8 godkendes.
(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg skal give ordet til den første taler på listen, og det er Jonas Bjørn Jensen, værsgo.

Jonas Bjørn Jensen (A): Vores hovedstad er jo inde i en fantastisk positiv udvikling. Det er populært som aldrig før at bo her i byen, og det gør jo, at folk strømmer til vores hovedstad. Det har desværre også en bagside for rigtig mange mennesker her i byen, for det betyder jo også, at der bliver større efterspørgsel efter boligerne. Det betyder, at vi ser en stor prisstigning på private boliger i øjeblikket, og det ses, at der er flere om buddet, når vi skal have fyldt ungdomsboligerne op.

Socialdemokraterne har i hele den her valgperiode kæmpet for at gøre noget ved den udfordring. Særligt på ungdomsboligområdet har vi haft et fokus lige fra starten af, hvor vi har været igennem et strategiarbejde og de seneste år også har afsat penge til at støtte opførelse af deciderede ungdomsboliger, men også billige almene boliger, som vi kan se også er en nødvendighed for at tage lidt af presset på boligmarkedet.

Sidst har vi spillet ud op til de her budgetforhandlinger med en boligpakke med billige boliger, og i en by, hvor udviklingen er, som den er i København, så skulle man jo tro, at det var et synspunkt, enhver ansvarlig politiker kunne bakke op om, men det er så ikke tilfældet her, og jeg vil gerne rette en tak til de borgerlige partier og særligt til Rasmus Jarlov for den ærlighed, der er i den udmelding, den reaktion, der har været på det her udspil.

Vi politikere bliver tit beskyldt for, at vi hen over midten ligner hinanden og løber efter de samme populistiske dagsordener. Det er bestemt ikke tilfældet i den her diskussion, hvor argumentationen har været, at hvis vi hjælper med at sørge for, at der bliver bygget nogle boliger, som helt almindelige mennesker har råd til at bo i, så er det en forskelsbehandling, det er et spørgsmål om, at vi favoriserer et utroligt heldigt mindretal. Til det må jeg bare sige, at vi er dybt uenige. Det her er et spørgsmål, om man mener, at det er et politisk ansvar at sørge for, at vi får en by, der befolkningsmæssigt hænger sammen, eller om det ikke er et politisk ansvar.

Hver dag, når jeg kører ned for at aflevere min datter i daginstitution, så kører jeg forbi min lokale Base One, ejendomsmægler, og i vinduet er der et stort skilt, hvor der står: "Hjælp en studerende. Sælg din bolig til en studerende." Det er jo i høj grad en markedsløsning på den her udfordring. Vi mener, der er nødt til at være et supplement til den løsning, at det også skal være muligt at få en bolig, selv om man ikke har en masse penge at lægge i en ejerbolig, og det har vi så præsenteret som vores løsning.

Vi går til budgetforhandlingerne med ønsket om at prioritere billige boliger og om at prioritere ungdomsboliger. Vi åbner op og vil selvfølgelig gerne forhandle med alle, der i øvrigt har de samme mål som os. Selv om jeg er glad for den utroligt ærlige udmelding, Rasmus Jarlov er kommet med, så er jeg jo også ked af, at det allerede nu er en indikation af, at det i hvert fald ikke er et spor, vi kommer til at få Det Konservative Folkeparti med på.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Borgmester **Pia Allerslev**: Nu er det jo ingen skam ikke at være med i en aftale, når man ikke er blevet spurgt, Jonas Bjørn, og jeg synes, det ville klæde Jonas Bjørn at forholde sig lidt til, hvad det egentlig er, Socialdemokraterne rigtig gerne vil her, i stedet for at bruge det meste af sin taletid på at hænge de partier ud, der ikke har haft mulighed for at forholde sig til det her.

Men når nu det er sagt, så kunne jeg godt tænke mig at spørge, hvad det er Socialdemokraterne så vil, når de nu ikke samtidig er villige til også at lukke det private marked ind i det her. Venstre stillede et forslag for et par uger siden, hvor vi gjorde opmærksom på nogle af de her muligheder, nogle af de barrierer, som det private marked møder, når de skal bygge ungdomsboliger.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge Socialdemokraterne, om de nu, når de nu er hoppet ned fra deres egen piedestal, er klar til også at forholde sig til de konstruktive forslag, i hvert fald Venstre er kommet med, eller om vi bliver lukket ude, bare fordi vi ikke synes, at 200 mio. til almene boliger er den eneste saliggørende løsning her.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg tror, ordføreren hedder Jonas Bjørn Jensen. Den næste, der har bedt om ordet, er Flemming Steen Munch, værsgo.

(Kort bemærkning).

Flemming Steen Munch (V): Og det, der bringer mig på talerstolen, er, at jeg efterlyser Socialdemokraternes definition på en billig bolig. Det er altså ikke nok bare at komme med flosklerne om, at den skal være til at betale for buschaufføren og kassedamen. Lad os nu få definitionen på, hvad er en billig bolig?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til ordføreren for at svare, værsgo.

Jonas Bjørn Jensen (A): Her på Rådhuset er alle jo som udgangspunkt inviteret med til budgetforhandlingerne, men hvis man har et ultimativt krav om, at man vil have skattelettelser, også kun selv om det er for et symbolsk beløb, som vi har hørt de borgerlige snakke om her hen over sommeren, så bliver det selvfølgelig svært at få enderne til at mødes. Så vi håber selvfølgelig, at de borgerlige partier kommer til de her forhandlinger uden det ultimative krav.

Borgmester Pia Allerslev er utilfreds med, at vi ikke lytter konstruktivt til, hvad de private gør. Det er jeg meget uenig i. Det er klart, at når der kommer forslag fra partierne her i Borgerrepræsentationen, så er vi nødt til at forholde os til, om det er noget, der kan lade sig gøre inden for den lovgivning, vi har.

Det sidste forslag, der kom fra borgmester Pia Allerslev, var jo rigtig positivt, i og med at det var en tilkendegivelse af, at man gerne ville gå i retning af at gøre noget for de unge studerende, men det var desværre nok gået så hurtigt, så der var nogle ting, der lovmæssigt ikke kunne lade sig gøre. Vi vil selvfølgelig gerne være med til at se konstruktivt på alle de forslag, der kommer, men det er selvfølgelig nødt til at være inden for loven.

Vi arbejder selv rigtig meget på at fjerne barrierer for at få private til at bygge, og det er noget, der også er i Økonomiudvalget i øjeblikket i forhold til nogle helt konkrete forslag, som skal gøre det lettere, og som skal fjerne barrierer. Så det er bestemt noget, vi har fokus på i forvejen.

Flemming Steen Munch efterspørger definitionen på en billig bolig. Det mener Flemming Steen Munch jo kan være et vidt begreb. Jeg mener, det er fint her indledningsvis at sige, at det er en bolig, som almindelige mennesker skal kunne bo i, det er en bolig, som tager udgangspunkt i helt almindelige menneskers indkomst.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi videre i spørgerrækken, og den første er Rasmus Jarlov, værsgo.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Tak for et godt indlæg med nogle velkendte synspunkter, bl.a. på ungdomsboliger.

Nu vi snakker billige boliger, så kunne jeg godt tænke mig at høre, hvordan Socialdemokraterne og Jonas Bjørn Jensen forholder sig til, at der er rigtig mange mennesker, som snart får nogle væsentligt dyrere boliger i København, også helt almindelige mennesker, som bor i bydele som Husum og Brønshøj og Vanløse og Valby og alle mulige andre steder, fordi der er en masse mennesker, der får hævet deres grundskyld. Det betyder for en gennemsnitlig boligejer i København en regning på omkring 12.000 kr. om året, når det er fuldt indfaset. Og for en parcelhusejer har jeg set en beregning, der siger omkring 16.000 kr. om året, når det her er fuldt indfaset.

Det er jo det meste af en månedsløn for helt almindelige mennesker, og vi snakker altså her gennemsnitlige boligejere. Vi snakker ikke de rige, de får en meget større stigning. Men helt almindelige mennesker får en ekstraregning på sådan 12.000-16.000 kr. Er det ikke et problem, som Socialdemokraterne synes, man skal gøre noget ved?

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg synes, det var et lidt tyndt svar, Venstres Flemming Steen Munch fik om det her med, hvad er en billig bolig. Jeg har været inde på kommunens hjemmeside og kigge på, hvad der er en billig bolig. Jeg kan forstå, at Socialdemokraterne havde en ambition om, at man skulle lave nogle familieboliger til 5.000 kr.

Nu er planen så, at man bruger almenboligloven til at lave billige boliger. Jeg ved ikke, om prisen skal være 5.000 kr., 6.000 kr., 7.000 kr., 8.000 kr. eller måske 9.000 kr. eller 10.000 kr. Men uanset hvad, så kan jeg i hvert fald konstatere, at den gennemsnitspris, der er derinde, ligger på mellem 8.000 og 9.000 kr. for en mindre familiebolig. Det synes jeg er dyrt, så jeg ved ikke, om det er det prisniveau, som Socialdemokraterne henviser til er udtrykket for en billig bolig.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg vil bare spørge, om Jonas Bjørn Jensen var til stede i salen i torsdags, og om han lyttede til den tale, som Venstre holdt, eller som jeg holdt, fordi på intet tidspunkt der blev der talt om ultimative krav, på intet tidspunkt der blev der talt om skattelettelser.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om Socialdemokraterne ... nu ved jeg jo ikke, om Jonas Bjørn Jensen kommer til at sidde med inde i forhandlingslokalerne, men det kunne være interessant at høre, om det er Jonas Bjørn Jensens opfattelse, at Venstre har skrevet sig ud af forhandlingerne, fordi vi ikke falder hovedkulds på halen over et forslag om at bruge 200 mio. kr. af skatteborgernes penge til at støtte den almene sektor for at bygge ungdomsboliger og billige boliger.

Hvis man samtidig fra Jonas Bjørn Jensens side tror, at vi har ultimative krav om skattelettelser, så kunne jeg godt tænke mig at høre, om det ligesom er det, der er bevæggrunden for, at Jonas Bjørn Jensen i hvert fald allerede har skrevet Venstre ud af de her forhandlinger, fordi så tror jeg, jeg finder på sjovere ting at bruge resten af aftenen på.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ordføreren for at svare, værsgo.

Jonas Bjørn Jensen (A): For at starte bagfra, så vil jeg sige til Pia Allerslev, at jeg desværre ikke havde mulighed for at være til stede i torsdags. Jeg er jo ikke begunstiget, desværre, med politik som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

fuldtidserhverv og var travlt beskæftiget på mit arbejde ved siden af. Så jeg beklager, hvis jeg ikke har fået alle nuancerne med i det indlæg, borgmester Pia Allerslev havde i torsdags.

Som jeg har sagt mange gange i det indledende, så er alle mere end velkomne til at deltage i budgetforhandlingerne og deltage i budgettet. Jeg synes, vi har vist eksempler på, at vi sagtens kan lave aftaler med et bredt flertal herinde. Så jeg håber da ikke, at Pia Allerslev på nogen måde ser det som, at de er udskrevet, men jo så heller ikke ønsker at skrive sig selv ud af budgetforhandlingerne.

Til Carl Christian Ebbesen, der synes, at en familiebolig til 8.000 kr. er dyr, må man sige, at det kommer utrolig meget an på, hvad det er for en familiebolig. Ligesom med alle mulige andre boliger i den her by afhænger det jo af beliggenhed og af rigtig mange andre ting, som kunne være en altan, hvor mange værelser der er, hvor ny en lejlighed det er. Så det er klart, at den vurdering af, hvad en billig bolig er, handler selvfølgelig om én ting, som er, hvor meget folk har råd til at betale i husleje, og så på den anden side, hvad det er for nogle boliger, man kan stille til rådighed.

Det er her, jeg bare vil sige, at vi ved at bygge almene boliger kan bygge til en gruppe mennesker, som har rigtig, rigtig svært ved at finde sig til rette på det private boligmarked, sådan som det ser ud nu. Særlig for studerende gælder det jo, at man på en SU har begrænsede midler til rådighed. Derfor mener jeg, at det er et politisk ansvar, at vi skal gå ind og hjælpe og støtte op og sørge for, at der er boliger til alle de mange studerende, som kommer til København for at studere, og som kommer til København for at bo.

Når jeg sidder og orienterer mig på boligmarkedet i København, så vil jeg bare sige, at der på ejerboligmarkedet ikke er nogen indikation af, at det er en kæmpe mulighed som studerende med en SU i dag at gå ud og etablere sig på det private boligmarked, medmindre du på en eller anden måde kommer med noget økonomi i ryggen.

Derfor er det, jeg siger, at det må være vores politiske ansvar at sørge for, at alle de unge mennesker, som ikke kommer med et forældre køb i ryggen, også har en mulighed for at få et sted at bo i den her by.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Det er, fordi jeg synes, at jeg ikke rigtig får nogen præcise svar. Det er ikke så meget om, hvad jeg og Dansk Folkeparti synes, en bolig skal koste. Jeg synes sådan set ideen om, at man kunne få en familiebolig for 5.000 kr. i København, var en ganske god tanke. Jeg kunne så bare konstatere, at det kunne Socialdemokraterne ikke levere.

Og hvis man går ud og lover billige boliger til studerende og til familier og andre folk i den her by, og de skal betale det, som de kan betale, så er det, jeg spørger, hvor meget er det så? Det må Jonas Bjørn Jensen da have gjort sig nogle tanker om.

Jeg kan bare konstatere, at når kommunen selv er ude og sige, hvad almene boliger koster at opføre, så ligger priserne på det, jeg nævnte før. Hvis det er en lillebitte bolig eller en mindre bolig, så er vi måske nede på de 8.000 kr. Hvis vi er oppe på 110 m² bolig, som er en typisk, normal bolig for en familie, så ligger det måske nærmere på 10.000-11.000 kr.

Jeg har jo lov til at synes, det ikke er billigt, og jeg synes, det er at stikke folk blå i øjnene, hvis Socialdemokraterne nu går ud og kalder det for billige boliger, for det har ingenting med billige boliger at gøre. Jeg vil bare spørge: Hvad er en billig bolig for Socialdemokraterne?

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg vil bare lige gentage mit spørgsmål om grundskylden, så Jonas Bjørn Jensen får lejlighed til at svare på det, om ikke det er et problem, når man snakker billige boliger, at helt almindelige mennesker har udsigt til en stigning i grundskylden på 12.000 kr. for en gennemsnitlig boligejer og for mange helt almindelige boligejere et væsentligt større beløb om året.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

(Kort bemærkning).

Flemming Steen Munch (V): Jeg kan være enig med Jonas Bjørn Jensen i, at vi har et særligt problem i forhold til de studerende. Men jeg vil da bede Socialdemokraterne om også at overveje, om det er strengt nødvendigt, at fordi man læser på et af de københavnske uddannelsessteder, så skal man bo inde i Middelalderbyen. Mange andre mennesker end studerende må rejse et stykke tid for at komme til at passe deres arbejde, og det kunne nok også lade sig gøre for studerende at bo i f.eks. Roskilde, hvor de måske i højere grad kan finde en bolig.

Og så omkring disse boligpriser, som Jonas Bjørn Jensen ikke er meget for at komme ind på. I forhold til tilflyttere til København er det helt almindelig logisk tænkning, at inden man rykker sine teltpæle op et eller andet sted, så laver man et overslag over, hvad har jeg af muligheder inden for min økonomiske ramme? Det må man kunne forlange af tilflyttere til København. Eller mener Socialdemokraterne, at bare man nu udtrykker ønske om at flytte til København, så skal vi straks stå med en pose guld i lommen, og at man kan opfylde alle disse ønsker?

Jonas Bjørn Jensen (A): Med Flemming Steen Munchs indlæg her får vi ligesom udpenslet, hvad der er Venstres frihedsbegreb, og det er så en frihed til at bosætte sig og studere og udvikle sit liv dér, hvor ens pegepung bestemmer, at man har mulighed for det.

Socialdemokratiet har bare en anden holdning. Socialdemokratiet har den holdning, at hvis man har et drømmestudie, som ligger på Københavns Universitet, hvis man drømmer enormt meget om at tage en uddannelse i København, så skal man også have en mulighed for at bo her og for at have sit liv her.

Der er ikke nogen, der siger, at man partout skal bo i Middelalderbyen, men jeg synes ikke, at det er et urimeligt krav at stille, at man som ung studerende i København også har en mulighed for at bo i København. København er jo en by, som hitter rigtig meget i øjeblikket, og de studerende er jo med til at give rigtig meget tilbage til den her by. Jeg ser det som en ressource, at vi får unge mennesker her til byen, men de er for rigtig manges vedkommende i en situation, mens de studerer, hvor økonomien ikke kan bære at gå ud og købe en dyr ejerbolig.

Tidligere har vi set, at når studerende var færdige med at gå på universitetet og fik en økonomi, der ligesom kunne bære at købe et parcelhus i provinsen, så var der rigtig mange, der valgte det. Nu ser vi en tendens til, at rigtig mange vælger at blive boende i byen, når de er færdige med at studere. På den måde kommer de til at betale rigtig, rigtig meget tilbage til byen på lang sigt.

Så for mig at se er det faktisk ikke blot et spørgsmål om, at jeg synes, at unge mennesker skal have lov til at studere og udvikle sig i København, hvis det er der, deres drømmestudie er. Jeg synes også, jeg ser det som en rigtig, rigtig god investering på lang sigt at give de unge mennesker en rigtig god start på deres studie her i København.

Billige boliger er jo mange ting. For studerende har vi valgt at sige, at en billig bolig er under 3.500 kr. om måneden, og så må man jo forvente, at man får en ungdomsbolig derefter. Det betyder, at man som studerende ikke skal forvente at få en penthouselejlighed med tagterrace i det inderste København for den pris. Det betyder, at man kan forvente at få en god, solid bolig, man kan bo i, og hvor man kan studere, og som man kan have som udgangspunkt for ens liv, mens man bor her.

Ligesom man for studerende tager udgangspunkt i at sige, hvad indtægten er for en studerende, så gælder den samme bedømmelse, når man siger, jamen hvad er en billig bolig, som mennesker med en almindelig indtægt kan betale for?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi over til en ny spørgerunde, og det er borgmester Pia Allerslev, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev**: – Som bare vil takke Jonas Bjørn Jensen for gennemgangen af, hvad Venstres politik og frihedsbegreber og andet godt er; det var jo interessant at høre.

Jeg har brug for, at Jonas Bjørn Jensen endnu en gang forklarer mig, hvad det er Socialdemokraterne mener, at de opnår ved at prioritere den almene sektor så voldsomt foran den private sektor. Hvad er det, Socialdemokraterne ikke vil i forhold til de private, hvad var det i Venstres forslag, der var så ulovligt og så forkert, og hvad er det for nogle ting, som jeg i hvert fald har noteret mig, at overborgmesteren har været ude og tale positivt om, som åbenbart ikke er Jonas Bjørn Jensens kop te her?

Det kunne være interessant at vide, hvad det er der er divergensen med det, som overborgmesteren har talt meget, meget positivt om, netop at gøre det mere smidigt for de private at få etableret de her ungdomsboliger og komme ind på det her marked. Men er det Jonas Bjørn Jensens holdning også, eller taler overborgmesteren helt uden for sit eget parti her?

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg spørger for tredje gang angående grundskylden, om Socialdemokraterne er opmærksomme på det problem, og hvad er svaret til pædagogen i Husum, som får en ekstraregning på 12.000 kr. om året i boligskat, hvad er svaret til skolelæreren i Valby, som får den samme regning, hvad er svaret til parcelhusejerne, som får en endnu større regning? Vi snakker om det meste af en månedsløn, folk kommer til at betale mere i skatter. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om det er noget, Socialdemokraterne anser som et problem, eller om man bare fortsat ignorerer det. Nu spørger jeg for tredje gang, jeg har ikke fået noget svar endnu.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til Jonas Bjørn Jensen for at svare.

Jonas Bjørn Jensen (A): Ja, men jeg vil da sige selv tak til borgmester Pia Allerslev.

Grundlæggende set så mener Socialdemokraterne, at den almene sektor er rigtig, rigtig god til at levere boliger, som folk kan betale for at bo i med helt almindelige indkomster. Det er der jo ikke noget nyt i, det har vi altid syntes. Vi har set det som et rigtig, rigtig godt redskab til at justere befolkningssammensætningen. Derfor synes jeg ikke, der er noget nyt eller noget nybrud i, at Socialdemokraterne i en situation, hvor vi kan se, at befolkningssammensætningen er under pres på grund af den måde, som boligmarkedet udvikler sig på i øjeblikket, mener, at det skulle være et rigtig, rigtig godt redskab både for mennesker med almindelige indtægter og for studerende på SU.

Når jeg vælger at nævne, der er noget i Venstres forslag, der er problematisk, så skal jeg da være helt ærlig og sige, at jeg jo ikke er jurist, jeg kan ikke vurdere, hvad det ligesom er, der er i strid med loven, men når de fremragende embedsfolk, vi har her på Rådhuset, råber vagt i gevær over nogle af de forhold, der er, så er vi nødt til at kigge på det og få det vurderet.

Jeg mener ikke, at jeg på noget tidspunkt har talt negativt om hverken intentionerne eller de dele af forslaget, som ikke er juridisk problematiske. Jeg mindes tværtimod, at jeg også i Berlingske Tiden tog positivt imod det, med åbne arme, fuldstændig i tråd med det, som overborgmesteren har gjort i forhold til at sige, at vi vil rigtig, rigtig gerne forhandle og snakke med alle de partier her på Rådhuset, som vil være med til at løse den konkrete problemstilling, vi har.

Det at fjerne barrierer for private, der gerne vil bygge ungdomsboliger, jamen det er ét redskab i den værktøjskasse, og vi vil da gerne se på, hvor det redskab kan være med til at sørge for, at der kommer flere ungdomsboliger i København. Men jeg må også bare sige, at der er rigtig, rigtig mange

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

andre redskaber, som vi også skal tage i brug, når vi skal sikre det her, fordi det redskab alene ikke gør noget.

Så ligesom vi selvfølgelig tager positivt imod at tage det redskab i brug, så ville jeg ønske, at Pia Allerslev og de øvrige borgerlige partier ville være villige til så også at bringe resten af værktøjskassen i spil, når vi skal løse den her problemstilling.

Jeg kan se, at jeg har 20 sekunder tilbage, så jeg må beklage endnu en gang ikke at kunne give dig et klart svar, Rasmus Jarlov. Jeg har behov for lidt mere tid, hvis jeg skal gå ind i den.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Dermed er taletiden ophørt, og vi går videre i ordførrækken. Vi skal huske ikke direkte tale. Ordføreren skal forlade pladsen og give plads for næste ordfører, og det er Sisse Marie Welling, værsgo.

Sisse Marie Welling (F): København vokser og vokser og vokser, vi får 1.000 nye borgere om måneden. Det betyder et kæmpe pres på vores boligmarked, det betyder, at rigtig mange unge har rigtig svært ved at finde et sted at bo. Det betyder, at sygeplejersken og SOSU-assistenten er nødt til at flytte uden for København for at få et sted, hvor han eller hun har råd til at betale for at bo. Det vil vi gerne gøre op med i SF. Vi vil gerne have en blandet by, hvor man har råd til at bo, uanset hvilken indkomst man har om måneden.

SF har i de sidste 4 år kæmpet for at sikre flere boliger til københavnernes, specielt til de unge. Det er lykkedes på nogle stræk, men vi er langt fra i hus. Det vil man også kunne se, hvis man læser pressen i disse dage. Derfor vil vi i budgettet prioritere, at der bygges både almene familieboliger og ungdomsboliger til københavnernes.

Men flere københavnere betyder ikke kun pres på boligmarkedet. Det betyder også mere trængsel i byen. Derfor ønsker SF, at vi investerer i den kollektive transport, så der bliver plads til, at alle kan komme frem og tilbage i byen, når de skal på arbejde eller studie.

Vores første prioritet er helt konkret, at man afsætter penge til en Sydhavnsmetro, også gerne flere penge, end der blev afsat sidste år.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er en, der har bedt om ordet, og det er Carl Christian Ebbesen for en kort bemærkning, værsgo.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen jeg kunne ikke lade være med lige at falde over kommentaren om, at Socialistisk Folkeparti endnu en gang ønsker at investere i den kollektive trafik, præcis som det, man gik til valg på. Så har jeg været inde og slå op for at finde ud af, hvor mange penge har SF så nu her, hvor man har fået flertallet sammen med Socialdemokraterne alene, I fik jo et rigtig godt valg på at sige, at der skulle være bedre kollektiv trafik og buspriser til 10 kr., øget den kollektive trafik med, hvor meget har man prioriteret i budgetterne igennem de 4 år her, hvor man har haft muligheden for det? Der er det faldet. Er det her bare et nyt bluffnummer fra SF's side og sige, jamen vi kunne ikke i den her valgperiode, hvor vi havde flertallet alene med Socialdemokraterne, men vi tror på, at vi kan i næste, eller hvad?

Sisse Marie Welling (F): Hvis Carl Christian Ebbesen bevæger sig lidt rundt i byen, så vil han kunne se, at der er nogle ret store metrobyggepladser rundt omkring. Det er en af de investeringer, som man laver lige nu i København for at sikre mere kollektiv trafik.

Derudover har Carl Christian Ebbesen også været med til at lave en prioritering sammen med de andre partier herinde på Rådhuset, der udgør de samme partier, som har lavet trafikforliget inde på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Christiansborg, hvor man har prioriteret de forskellige kollektive transportformer, som man gerne vil have igennem med tiden.

Men Carl Christian Ebbesen ved også udmærket godt, at det ikke kun er herinde på Rådhuset, at vi bestemmer, om vi skal have en ny metro, fordi vi ikke ene er ejere af metroen i København. Men vi arbejder hårdt for at få mere metro, vi vil gerne have en metro til Sydhavnen som det næste. Og man arbejder og tegner jo også på, hvordan man kan løse problematikken i forhold til Brønshøj med en letbaneløsning derud.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen jeg takker da for, at det bliver bemærket, at Dansk Folkeparti har været med til at hjælpe den nuværende regering med at hjælpe kommunerne med at sikre bedre kollektiv trafik, og det har vi jo været sammen om. Tusind tak for det.

Så for at komme tilbage til det andet: Når SF i dag siger, at man ønsker bedre og billigere kollektiv transport, så gælder det, kan jeg forstå, altså ikke det, som skal prioriteres her i Københavns Borgerrepræsentation, det gælder ikke bedre busser, det gælder ikke billigere busser. Det handler simpelt hen om udvidelsen af metro. Og det er jo kun for at hjælpe SF til ikke at gå ud og begå det samme løftebrud, som man gjorde ved sidste valg.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til ordføreren for at svare.

Sisse Marie Welling (F): Tak for det.

Jamen Carl Christian Ebbesen stillede jo nøjagtig det samme spørgsmål til vores politiske leder i torsdags og fik et svar på det.

I forhold til busbilletter til 10 kr. ville vi rigtig gerne have haft gennemført det. Det kunne desværre ikke lade sig gøre, eftersom man valgte at droppe betalingsringen, som var den måde, man skulle have finansieret at nedsætte taksterne til 10 kr. på. Så det kunne ikke lade sig gøre. Derfor er det stadig væk en langsigtet vision for SF, at man sænker priserne til 10 kr. Men det kan desværre ikke lade sig gøre, sådan som det er lige nu, og det har vi været ude og anerkende tidligere.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen det lyder lidt, som om SF ikke vil forholde sig til, at antallet af busser, der kører rundt i København, hvilken frekvens de kører med, hvor de kører henne, beslattes ene og alene her på Københavns Rådhus. Det kan SF beslutte alene sammen med Socialdemokraterne, fordi det har I flertallet til. Det lyder bare, som om det ikke helt er gået op for SF herinde, at man har magten til at bevilge bedre kollektiv trafik, hvad busserne angår.

Derfor er det bare vigtigt for mig at få skåret ud i pap: I den her valgperiode har SF været med til at skære ned, og de eneste budgetforlig, hvor man ikke har gjort det, er dem, Dansk Folkeparti har været med i. Jeg kan også sige, at i de budgetforlig, som Dansk Folkeparti ikke har været med i, har vi afsat en ekstra pulje til bedre kollektiv trafik, herunder forbedringer af bussen.

Så det er bare vigtigt for mig at få det skåret ud i pap, sådan at der ikke kommer et løftebrud og en forventning igen blandt vælgerne. Så når man taler om bedre kollektiv trafik, så handler det altså ikke om de busser, som vi bare kan beslutte at købe nogle flere af af Movia herinde. Det er så ikke det, SF går til valg på, det er ikke flere busser og bedre kollektiv trafik.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til ordføreren for at svare, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Sisse Marie Welling (F): Det, SF mener med kollektiv trafik, er både busser og metro, men det er jo også, sådan som Carl Christian Ebbesen ved, at man ikke bare kan sætte flere busser ind, fordi busserne skal også kunne komme frem. Så hvis de holder i kø alle sammen, så giver det ikke nogen mening at sætte flere busser ind, hvis folk ikke kan komme frem til der, hvor de skal. Så derfor skal det hænge sammen med, hvad passagerantallet er, og om busserne kan komme frem, om man afsætter flere busser i København.

Vi har sådan set faktisk hævet betjeningen i København i den her periode i forhold til natbusserne, som nu kører som A-busser. Man har ude i Vanløse, hvor Carl Christian Ebbesen bor, fået en A-bus, som man ikke tidligere havde. Så det vil jeg egentlig sige er bedre busdrift, end man havde tidligere derude, hvor Carl Christian Ebbesen bor.

Det, vi vil med det her budget, er at afsætte penge konkret til en metro, fordi en metro er en ret dyr investering, så det er ikke sådan en, man bare lige afsætter 1 år. Det skal man spare op til, og det er det, vi gerne vil starte, opsparringen til metro.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi videre til næste sagsområde, det er Kultur- og Fritidsudvalget, og det er først ordføreren for SF, Peter Thiele, værsgo.

Peter Thiele (F): Jeg ville også gerne sige noget om busserne, men nu skal jeg sige noget om kultur- og fritidslivet i København.

Det er jo noget, der ligger SF meget på sinde, hvordan vi kan lave et kultur- og fritidsliv, der understøtter den udvikling, vi har i København, og den udvikling, SF ønsker sig for København. Vi ser på, hvordan kultur- og fritidslivet kan spille en rolle i forhold til folkeskolen, i forhold til børns udvikling og læring, hvordan vi med den nye folkeskolereform kan sørge for, at kultur- og fritidslivet får en endnu større rolle i folkeskolen.

Et af de konkrete bud, vi har på det, er at udvide med et kulturcenter på Østerbro i forbindelse med Kildevældsskolen. Det er en skole, som er udsat, en skole, som har mange elever, der ikke har den bedste baggrund, og de har brug for et løft og et kulturcenter. Der kan man sammentænke kulturen og fritidens rolle på en helt ny måde på en skole. Det er noget, vi har store forventninger til og håber på at få det her kulturcenter med i budgettet.

Det kunne også være, man skulle se på, når man bygger en ny skole, det har vi jo en vedtaget politik om, men det er ikke altid, vi får overholdt den, at man bygger en idrætshal i stedet for bare at bygge små gymnastiksale. Idrætshaller åbner sig langt mere op over for de frivillige, over for idrætslivet end en gymnastiksal, som kun kan bruges i meget begrænset omfang. Derfor er det, hvis der bygges nye skoler, også et krav fra SF at få idrætshaller.

Så kigger vi på, hvordan kultur- og fritidslivet spiller ind i forhold til sundheden. Det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at København i den grad mangler idrætsanlæg, at vi har en dårlig folkesundhed, hvor man i nogle bydele har en gennemsnitslevealder på niveau med Albanien, mens man i andre bydele har en gennemsnitslevealder på niveau med Norge.

Den ulighed vil vi gerne komme til livs ved at lave en by, der indbyder til bevægelse, en by, hvor det er let at træffe de sunde valg. Det er bl.a. ved at bygge nye og renovere de idrætsanlæg, vi har, ved at lave løberuter rundt i byen, så det bliver let, og det bliver trygt at bevæge sig. Måske kunne man også tænke på at udvikle det frivillige og idrætslivet ved at involvere forældre, der er med deres børn til idræt.

Det er nogle af de konkrete bud, vi har til at spille ind på det område til budgetforhandlingerne.

Så spiller kultur- og fritidslivet også en stor rolle for byudviklingen, hvor folk bosætter sig. Det er jo ikke kun bestemte arbejdspladser, men også, hvor tæt det er på biblioteker, hvordan arkitekturen er,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

der hvor man bosætter sig. Det kan bruges som en løftestang for udsatte boligområder. Det er helt klart også en prioritet for SF.

Så har kultur- og fritidslivet en værdi i sig selv. Det er nok svært at forestille sig at skulle leve uden kultur- og fritidslivet. Jeg tror, det ville være en meget, meget kedelig verden, hvis vi ikke havde musik, bøger, film, en kulturhistorie i København. Så tror jeg ikke, der ville være mange, der havde lyst til at bo her og leve her.

Derfor skal vi selvfølgelig blive ved med at understøtte kulturen og fritiden for sig selv, vi skal blive ved med at have festivaler, som indbyder tusindvis af mennesker til at bruge byen på en ny måde, tænke anderledes. Vi skal have nye biblioteker og teatermuligheder. Der er Smedestrædet 2 en oplagt mulighed, også for at løfte en del af Gammel Valby og sådan set også en mulighed for at løfte noget idræt, fordi man ved at bygge et nyt bibliotek og en ny teatersal kan få langt mere idræt ind i den gamle idrætshal, hvor teatret fungerer i dag.

Så det er nogle af prioriteterne for SF til dette års budget.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Der er ikke nogen, der har bedt om ordet. Så går vi videre i ordførerrækkefølgen, og det er Enhedslistens ordfører, Allan Ahmad, værsgo.

Allan Ahmad (Ø): Byen vokser. København er en dejlig by. Den er verdens bedste, fordi vi har investeret i fællesskabet. Vi skal passe på den, vi skal vedligeholde København som den bedste by i verden.

Vi har talt meget om renovering og vedligehold. Vi har også gjort noget, ikke mindst ved sidste budgetforlig, men vi er stadig langt bagud. Vi skal vedligeholde dem fra halgulve til det generelle vedligehold i Københavns Ejendomme, hvor vi er bagud for milliarder.

Vi bliver flere københavnere, og det er jo dejligt, men det slider også. Vi skal investere i smartere løsninger, hvor vi vil samle en af de største københavnske sportsgrene, nemlig kampsporten. Enhedslisten vil gå ind til budgetforhandlingerne for at etablere et Kampsportens Hus, som vores by kan være bekendt.

Vi skal skabe plads til, at der opleves kultur og dyrkes sport på andre tidspunkter end højsæsonen. Etablering af flere kunstgræsbaner er en smart måde at udvide kapaciteten på, hvor der kan spilles fodbold året rundt. Eller musiktorvet ved Amager Kulturpunkt, hvor der skabes rammer til flere aktiviteter i det offentlige rum.

Vi skal også huske at få alle med, når vi etablerer nye anlæg, f.eks. handicapadgang til Frankrigsgade Svømmehal.

Vi vil også investere i fremtiden. Byens børn skal have adgang til kulturtilbuddene, teatre og festivaler. Børnekulturpiloterne er et fornuftigt redskab til det.

Vi vil fortsat støtte Interactive Denmarks gode arbejde for at skabe arbejdspladser i animations- og computerspilbranchen for at skabe arbejde for den store talentmasse, der er i København.

Byen ulmer derudad med aktiviteter. Københavnerne tager selv masser af initiativer og engagerer sig. Vi skal bakke op, når de lokale i Sydhavnen vil skabe aktiviteter i Skurbyen eller på Nørrebro Teater, når Nørrebro Teater bruger byens talenter til at skabe dynamik og sammenhold til fordel for hele byen. Eller når der males gadekunst ved Gadegalleriet, eller når der arrangeres filmfestivaler for alle seksualiteter ved filmfestivalen Copenhagen Gay & Lesbian Film Festival.

I det hele taget er der brug for en god og robust eventpulje for at holde fast i den gode stime, København er i.

Når alt det sagt, så skal vi også huske at opføre os ordentligt over for de lokale beboere. Derfor synes vi, at det er fornuftigt, at den nye vedtagne restaurationsplan skal finansieres, som der er notat på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Enhedslisten går til forhandlingerne for at investere i fællesskabet, fordi det er fællesskabet, der har skabt verdens bedste by.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til Allan Ahmad. Der er ikke nogen, der har ønsket ordet. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste er den radikale ordfører, Lartey Lawson, værsgo.

Lartey Lawson (B): Det er velkendt, at De Radikale ikke sidder i Kulturudvalget, men det betyder ikke, at vi ikke har en holdning til kultur og fritid.

Det bliver sagt allerede før mig, at København bliver større. I takt med at København bliver større, skal vi også ændre på vores tilbud om kultur- og fritidsaktiviteter. Vi skal have flere kulturoplevelser. Kulturoplevelser styrker sammenholdet, ligesom fritidsaktiviteterne gør.

Bibliotekernes rolle i samfundet og i København har en stor betydning for dannelse, indlæring og ikke mindst læsning.

Når jeg som kulturordfører og nyindtrådt i Borgerrepræsentationen skal holde en ordførertale, så er det rart, at man kan gå ind i nogle af de beslutninger, der er blevet truffet, og så se, hvad det er der er af stor betydning for os i København.

Jeg er meget begejstret for den frivillige handlingsplan, der blev udarbejdet, især spørgsmålet om håndbog for frivilligheden, særligt partnerskab og strategiarbejde med hensyn til brugerne.

Så blev det også nævnt i noget fra 15. august, at man skulle give et tilskud til 3 foreninger med størrelser fra 300 til 400. Men det er rart, at man kan modificere det, sådan at 2 og 3 foreninger kan gå sammen og opnå den størrelse, der berettiger dem til at få tilskud. Det gør jeg ud fra, at i de udsatte områder kan det her med foreningsarbejde, som jeg selv kender det på min krop, være hårdt for dem, der tager initiativ til det. Derfor er det i starten ikke sådan, at man får 300 medlemmer med det samme, men man har brug for en vis form for støtte for at kunne nå den samme størrelse.

Jeg bemærkede, at Peter talte om et kulturcenter ved Kildevældsskolen. Det er jeg og Den Radikale Gruppe også en stor tilhænger af. Jeg har selv været med til at arbejde hårdt for det fra den anden vinkel, som skolebestyrelsesformand på Kildevældsskolen. Den har den særlige egenskab, at den blander kultur, skole og natur sammen. Fordelene har Peter ridset op, derfor vil jeg ikke gå mere ind i det.

Men når De Radikale går op i den her forhandling med at løfte idrætsfaciliteterne, så vil vi også foreslå, at man ser positivt på det her energicenter ved Voldparken. Det er et storbyområde med behov for opbakning af aktørerne, som har været med til at foreslå den her udvikling af Energicenter Voldparken.

I den sammenhæng vil jeg også nævne Lundehusskolens idrætsfaciliteter og idrætshallen. Den skulle gerne placeres mellem skolen og Emdrup Svømmebad. Der kan jeg se, at det har en rigtig god placering og synergieffekt, at man kan have nogle af de her forskellige idrætsformer samlet på det samme sted.

Det var det, jeg har valgt at byde på.

En ting, jeg har læst i avisen for nylig, er, at Kløvermarken skal bruge en lille grusbane, der lå i hjørnet af marken, til kunstbane. Kunstbaner går jeg også ind for, men de skal gøre det sådan, at alle, som har adgang til Kløvermarken, kan bruge det. Det er sådan, at grusbanen i hjørnet af Kløvermarken bliver brugt af en mindre sportsklub, Softballklubben, og vi skal ikke glemme mangfoldigheden i den sammenhæng.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Da der ikke er flere, der har ønsket ordet, så er ordføreren færdig, og så går vi over til Birthe Skaarup fra Dansk Folkeparti, som er ordfører for Dansk Folkeparti på kulturområdet, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Birthe Skaarup (O): Som landets hovedstad bør København være i front på kultur- og fritidsområdet, det har andre også sagt her i dag, men de skal samtidig matche den stigende befolkningstilvækst, for det forpligter at modtage et så stort antal borgere i årene fremover, som prognoserne har spået. Men det skal så også afspejle sig i den økonomi, som afsættes på budgettet i de kommende år.

Dansk Folkeparti ønsker som udgangspunkt et levende kultur- og idrætsliv for alle grupper i byen, ikke kun for eliten. Jeg synes, at med den politik, som føres på området af alle partierne, er visionerne store, men hæmskoen er de økonomiske ressourcer.

Når vi ser os omkring i byen, så ser vi, at der sker ufatteligt meget året rundt: Afholdelse af events, festivaler og mange idrætstilbud, og hvor lysten også er til stede hos borgerne til at bevæge sig ud i byen og få oplevelser og selv deltage.

De nye muligheder med havnebassiner, nyindrettede strandarealer og legepladser er tillige med til at skabe en god og rummelig by og samtidig i tilskud give sunde livsformer.

Design, mode og mad er trendsættende i København, samtidig med at det skaber vækst og tiltrækker virksomheder. De mange små storbyteatre, og de store scener, musik og museerne, jo tilbudene er der.

I udvalget har vi oversendt en del ønsker til budgetforhandlingerne, og jeg ønsker på vegne af Dansk Folkeparti at fremhæve nogle af dem; nogle af dem er også nye her ved førstebehandlingen.

Allerførst vil jeg slå til lyd for den store portefølje af ejendomme, vi ved, der er i København. Her er der et stort behov for at tilvejebringe mere økonomi til vedligehold på dette område, for vi synes, at det er en rigtig dårlig forretning, hvis der ikke investeres mere i fremtidige vedligeholdelsesopgaver.

Så er der kunstgræsbaner i København. Vi mangler en hel masse. Jeg kan bl.a. nævne Emdrupparken, men også mange andre steder i bydelene mangler der disse kunstgræsbaner, der gør sæsonen længere og tiltrækker flere unge til sporten.

Små næridrætsanlæg kunne vi godt bruge i nogle af bydelene, bl.a. i Sydhavnen og på Carlsberggrunden. De kan etableres for små penge. Vi ønsker en bevarelse af skøjtehallen på Østerbro, og derfor må man holde sig for øje, at vi synes, at der skal afsættes projekteringsmidler til en ny skøjtehal. Det kunne gøres i budgettet her med henblik på at afsætte anlægskroner over en 2-årig periode, i 2015 og 2016.

Vi har et lille ønske i Dansk Folkeparti om at forhøje bevillingen med 159.000 kr. til de københavnske lokalarkiver. De har en bevilling på 448.000 kr., som ikke dækker udgiften ved at have de 10 lokalarkiver, bl.a. på grund af stigende huslejeudgifter, forbrugsafgifter og forsikring.

Dansk Folkeparti har de tidligere år slået til lyd for en færdiggørelse af Musiktorvet ved Amager Kulturpunkt, også Prismet i Holmbladsgade, hvor der mangler noget økonomi til støjdæpende foranstaltninger.

Vi vil meget gerne lige pointere, at tilskud til Dansk Jødisk Museum og Københavns Opera Festival samt Den Frie Udstillingsbygning er nogle ting, vi også prioriterer. Endelig ønsker vi en genopretning af Valby Stadion.

Jeg vil godt nævne et spændende projekt, som flere af BR-medlemmerne sikkert har kendskab til. Det er på toppen af Amager Bakke. Der er nogle rekreative arealer, som kan udnyttes til sport, leg og bevægelse, når den tid kommer. Her kunne et projekteringsstilskud på 3,5 mio. kr. sætte skub i et meget visionært projekt.

Et problem, vil jeg lige nævne her, er Stadsarkivet, for når der kommer klager over, at borgerne ikke kan få adgang til arkivalierne, så må der efterhånden tages en beslutning om det påtrængende problem, som kommunen har.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

En ting, som vi gerne vil slå til lyd for, er, at man fjerner tilskuddet til Nørrebro. Vi har tidligere debatteret, at der er store problemstillinger på stedet, og Dansk Folkeparti har som sagt påpeget problemet før.

De ting, jeg har nævnt her, er nogle bud, vi i Dansk Folkeparti ser, at der kunne være behov for. Omkring den økonomiske indsats og de prioriteringer er vi åbne overfor, at vi også kan få andre ting ind i budgettet.

Men vi ser frem til at deltage i de kommende forhandlinger om budgettet for 2014 på kultur- og fritidsområdet.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Da der ikke er nogen, der har ønsket ordet, siger vi tak til ordføreren og går videre til næste ordfører. Det er De Konservatives Jakob Næsager, værsgo.

Jakob Næsager (C): Den konservative kulturordfører er syg, og derfor har jeg lovet at fremføre de konservative ønsker på kultur- og fritidsområdet.

Vedligeholdelseefterslæb, generel vedligeholdelse og idrætsfaciliteter står øverst på den konservative liste. Uanset at der er etableret nye idrætsfaciliteter, halter København stadig væk bagefter. Byen vokser og demografien ændrer sig til flere børn og unge. Det får behovet til at vokse endnu mere.

Vi har også en vision om, at borgerne skal have mulighed for at holde sig sunde med fysisk aktivitet, og derfor skal byen byde på faciliteter og grønne områder, så det kan lade sig gøre.

Den nye skolereform fordrer gymnastik og fysisk aktivitet hver dag. Derfor er der behov for flere skoleidrætshaller. Vi Konservative har hele tiden holdt fast i beslutningen om, at hver gang der bygges en skole, skal der også bygges en idrætshal.

Det giver god mening at tænke faciliteter til foreningsliv og skole sammen. Vi vil derfor prioritere foreslåede skoleidrætshaller. Jeg skal nævne to konkrete, og det ene er Energicenter Voldparken med op til 400 tilskuerpladser, og det andet er skoleidrætshal med tilskuerfaciliteter til skolen i Ørestad Syd.

Vi støtter varmt ønsket om flere kunstgræsbaner, og lad mig her nævne Ørestad Syd, Kalvebod Fælled, Nordhavn, Tingbjerg, Vanløse og Valby. Og der skal laves 11-mandsbaner, når det overhovedet er muligt.

Vores prioriteter på kulturområdet er først og fremmest bevarelse af vores kulturarv. Det er på tide at indergården på Thorvaldsens Museum nu renoveres. Det er den sidste renovering, der virkelig haster. Derudover vil vi gerne være visionære og foreslå, at der sættes et beløb af til det videre arbejde med museets visioner om overdækning af indergården og også en elevator, så museet gøres tilgængeligt også for handicappede.

Vi Konservative er også et parti, der sætter lov og orden højt, og når vi nu taler om orden, så er det meget væsentligt, at vi, der er ansvarlige, også sørger for at få løst det ansvar, vi har med hensyn til Stadsarkivet, så vi kan overholde loven. Senest har vi nu også fået tilsynsmyndighederne på nakken, fordi vores arkivalier ikke er behandlet efter forskrifterne. Det er simpelt hen ikke i orden, det må vi gøre noget ved.

Dertil støtter vi, at vi får events til byen. Challenge Copenhagen som netop har været afholdt, er en af dem.

Og lad mig også nævne Københavns Drengekor, som har stor betydning for københavnsk og dansk musikliv. Koret er nu udfordret, da noget af den fondsstøtte, de hidtil har modtaget, forsvinder. Københavns Drengekor har modtaget et meget beskedent beløb fra Københavns Kommune. Det foreslår vi hævet, da det er afgørende for deres mulighed for at søge privat fondsstøtte, at de netop også får kommunal støtte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Handicaptilgængelighed skal huskes ved renoveringer. Vi ser gerne, at der rettes op på det, bl.a. i Frankrigsgade Svømmehal, som egentlig lige har været igennem en renovering, men hvor det netop ikke er tænkt ind. Derfor ønsker vi, at det bliver fulgt op, så der netop er handicaptilgængelighed også i Frankrigsgade Svømmehal.

Sidst, men absolut ikke mindst, ønsker vi, at Gerbrandskolens skolegård kan få bygget faciliteter til leg og bevægelse. Ved den store skolesammenlægning og omrokering, der er foretaget, må de mange mindre børn have adgang til andre muligheder end en asfaltgård.

Afslutningsvis vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige tak til de socialdemokratiske kandidater til Borgerrepræsentationen, som de konservative kandidater slog ved fodbold i går på Amagerbrogade i anledning af handelsstandsforeningens 120-års jubilæum. Jeg lovede de socialdemokratiske kandidater at sige, at på trods af at de var bagud 4-10 ved pausen, så fik de rettet op på tabet, så de kun tabte med 11 mål mod konservatives 16.

Men tak for udfordringen, vi er glade for, at I bar det så pænt.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Vi er jo stadig under kultur og fritid, så det er vel inden for forretningsordenens rammer at nævne et konkret sportsresultat.

Så går vi over til borgmesteren fra Venstre, og det er Pia Allerslev, værsgo.

Borgmester **Pia Allerslev**: – Og borgmesteren vil i dagens anledning lade være med at tale om fodbold overhovedet og slet ikke resultater fra i går.

Jeg vil blot takke de forskellige ordførere, der har været oppe, og jeg vil også gerne takke for det gode arbejde, der har været leveret i Kultur- og Fritidsudvalget det seneste år. Det er en fornøjelse at sidde som borgmester i et udvalg, hvor man rent faktisk er interesseret i i højere grad at skabe resultater end at køre ideologiske kampe, i hvert fald det meste af tiden.

Jeg synes også, det er dejligt at se, at de forskellige ønsker, de forskellige partier kommer med, er helt i tråd med de diskussioner, vi har haft i Kultur- og Fritidsudvalget de seneste år.

Hvis jeg skal nævne nogle af de ting, som Venstre er særligt optaget af, ud over at vi mangler at bygge nye idrætsanlæg for omkring 2,5 mia. kr., og det selvfølgelig også står højt på listen, så handler det om det, som f.eks. kunne have en overskrift, der hed demografi.

Vi får 100.000 nye københavnere i løbet af den kommende årrække, og hvis man hele tiden regner med, at vi kan proppe flere københavnere ind i de eksisterende kulturhuse og idrætsanlæg og svømmehaller, så tager man fejl. Så vi er nødt til på en eller anden måde enten bare at få bygget en masse, eller i det mindste at få set på, hvordan demografien kan være med til også at gøre, at vi får bygget i takt med, at der kommer flere nye københavnere til.

En anden mulighed er selvfølgelig at få renoveret noget af det, vi har, så det både bliver mere anvendeligt og bedre, og samtidig, når vi nu bygger nyt, så tænker vi altså også klogere og bedre, end vi gjorde f.eks. for 30, 40, 50 år siden, og der kan man jo altså også optimere noget.

Noget af det, som også ligger Venstre på sinde, er at få færdiggjort nogle af de projekter, vi har påbegyndt. Det kunne f.eks. være at få færdiggjort hele området omkring Musiktorvet på Amager, sørge for, at det, vi satte i gang, nu har vi fået et meget, meget smukt børnekulturhus, vi har et fint børneteater, og vi har to rigtig gode spillesteder, to scener til det, at vi så lige fik lavet det sidste, der mangler der, for at det er helt optimalt.

Thorvaldsens Museum kunne være et andet, der kunne være værd at nævne. Vi har næsten færdiggjort renoveringen. Lad os nu få de sidste millioner. Det sidste er selvfølgelig Hovedbiblioteket, som jeg også var inde på i min ordførertale i torsdags.

Lad os få gjort de ting færdige, som vi er gået i gang med, og jeg tror også, københavnernes vil finde stor glæde i, at vi ikke bare har projekter, der hænger rundtomkring og er sådan lidt halvfærdige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Den sidste ting, som jeg vil fremhæve, ud over alle de gode ting, som er nævnt her, som jeg kun kan støtte op om, er, at vi stadig væk har fokus på alle de frivillige, at vi har fokus på, at de frivillige er dem, der bærer rigtig, rigtig meget af det arbejde, der bliver leveret på kultur- og fritidsområdet i København.

Hvis ikke vi havde de frivillige, så var vi rigtig skidt stillet. Det handler om de frivillige udeomkring på bibliotekerne, i kulturhusene og idrætsforeningerne rundt omkring. Det handler også om de frivillige, som hvert eneste år leverer en kæmpekæmpeindsats i forbindelse med vores festivaler og events, nemlig dem, som er frivillige i Copenhagen Volunteers.

Jeg synes faktisk, at det arbejde, der bliver gjort der, er meget prisværdigt, og jeg håber også, at man i budgettet i år finder mulighed for at understøtte det store og dygtige arbejde, der foregår der.

Til sidst, jamen så tror jeg, at det er væsentligt, at vi alle sammen har for øje, at nej, vi har ikke rigtig, rigtig mange penge til rigtig, rigtig meget. Men vi har heldigvis gode investeringer, vi kan foretage, når vi f.eks. putter penge i festivaler og events, som for langt de flestes vedkommende faktisk er med til at generere flere penge i byen.

Ironman Copenhagen, som det nu hedder i stedet for Challenge Copenhagen – det er næsten samme begivenhed, men dog alligevel lidt større og lidt mere fantastisk – hiver 2.600 deltagere hertil. De har alle sammen deres venner og hustruer og andre ægtefæller med hertil. En stor del af dem er udlændinge, som bor her i lang tid.

Det vil sige, at det her altså ikke bare er støtte og tilskud. Det her er en investering i folk, der kommer og lægger rigtig, rigtig mange penge i vores by. Så jeg håber også, at det vil være en af de ting, som man vil kunne finde lyst til fortsat at putte penge i.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til Allan Ahmad for at stille et spørgsmål til borgmesteren.

(Kort bemærkning).

Allan Ahmad (Ø): Det, der fik mig herop, er selvfølgelig borgmesterens første kommentar om, at der ikke foregår ideologiske kampe i KFU. Jeg skulle hilse og sige, at når borgmesteren bliver så konkret, ser på konkrete opgaver og alt sådan noget, som i virkeligheden er dybt socialistiske og fornuftige løsninger, så er det klart, at borgmesteren stemmer for. Det eneste, som borgmesterens ideologi får igennem, er udliciteringer, og det er pres fra EU, og jeg ved ikke hvad.

Så jeg skulle hilse og sige, at der foregår dybt ideologiske kampe i KFU.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til borgmesteren for at kommentere denne kamp.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jamen jeg er ikke helt sikker på, at jeg hørte, hvad spørgsmålet var. Men jeg kan forstå på Allan Ahmad, at det er meget vigtigt for Allan Ahmad at få præciseret over for eventuelle Enhedslistetilhørere, at Allan Ahmad ikke bare er en medløber på kultur- og fritidsborgmesterens galej.

Det kan jeg bekræfte hermed. Det er meget hårde kampe, hvor der bliver givet og taget, og der er meget ideologi forbundet med kultur og fritid.

Når jeg tillod mig at fremhæve det, så er det, fordi det altid foregår i en positiv og ordentlig tone, hvor ja, man klart fornemmer alle de ideologiske kampe, men hvor vi dog trods alt som regel altid finder en løsning i mindelighed. Jeg ved ikke, om det skyldes mine evner som forhandler eller min milde og gavmilde tilstedeværelse i udvalget, eller om det skyldes, at vi faktisk er enige om rigtig meget, der handler om kultur- og fritidslivets udvikling i København, og det efterfølgende sociale samvær.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Men jeg tror faktisk, hvis jeg bare skulle være seriøs et lille øjeblik i forhold til det her, at en af de væsentligste og hårdeste kampe, vi har haft, lige præcis, som Allan Ahmad siger, har været på udliciteringssiden, det har været på at forholde sig til, hvordan vi bruger borgernes penge bedst muligt.

Og ja, der kan jeg også bekræfte for eventuelle tilhørere fra Enhedslisten, at der var det også en meget, meget hård kamp i forhold til Allan Ahmad at få overbevist Allan Ahmad om, hvor væsentligt det her var, ikke alene for kommunen, men også for de institutioner, som nu blev sat fri i forhold til selv at kunne vælge mellem en kommunal udbyder og en privat udbyder.

På bundlinjen står der, at vi har fået 70 mio. over de kommende 4 år, som gives tilbage til københavnere og til institutionerne. Det synes jeg personligt er en rigtig god sejr at have fået.

(Kort bemærkning).

Peter Thiele (F): Jeg vil også prøve med et spørgsmål, som måske kan bringe en lille smule ideologi ind.

Borgmesteren nævner nye idrætsanlæg for 2,5 mia., demografi på kulturområdet og fritidsområdet til 1.000 nye mennesker hver eneste måned, som flytter til vores by, med renoveringer også for et milliardbeløb, med færdiggørelse, med frivillige, med festivaler osv., prioriteringer, som vi i den grad i SF er enige i, men noget, der altså koster milliarder.

Hvordan er det lige, der er råd til det, hvis vi også skal give de skattelettelser, som borgmesteren er meget glad for at nævne i andre taler?

Borgmester **Pia Allerslev**: Så vidt jeg husker, så var Peter Thiele til stede i torsdags, og så vidt jeg husker, så stillede Peter Thiele fuldstændig de samme spørgsmål i torsdags. Jeg svarer gerne på dem igen, hvis det er nødvendigt for Peter Thieles forståelse.

Når jeg taler om nye anlæg til 2,5 mia., så er det, fordi det er det, vi mangler i Københavns Kommune, hvis vi skal nå op på niveau med de byer, vi i øvrigt sammenligner os med.

Til eksempel kan jeg nævne, at i forhold til de byer, vi sammenligner os med, mangler vi omkring 10 svømmehaller. De koster lige i omegnen af en fin 200 mio. kr.-seddel, hvis vi selv skal ud og lave dem ... arh, måske ikke 200 mio., men så 100-150 mio., det er stadig væk mange penge. Så bare 10 af dem, så har vi ...

Jeg gør mig ikke nogen forestillinger om, at vi får råd til det hele. Jeg tillader mig bare i al stilfærdighed at fremhæve, at vi har et efterslæb både på renovering og på at bygge det, vi skal. Så vidt jeg husker, så nævnte Peter Thiele selv i sin tale, at der manglede idrætshaller, at der skulle bygges nyt, ikke bare små skoleidrætshaller, men der skulle også bygges ordentlige.

Jeg tror på, at vi har råd til det, jeg tror på, at vi skal have råd til det, fordi noget af det, vi sælger København på, er faktisk, at vi er en by, der både er lækker og rar og aktiv, og hvor man kan få sig et aktivt fritidsliv.

Jeg tror, det måske er på tide, at man netop lod være med konstant at fremhæve skattelettelser som det eneste modsvar til, at man gider investere i de idrætsanlæg, der er så nødvendige. Det er en meget, meget nem automatreaktion fra SF's side og dele af venstrefløjens side i øvrigt at sige: Jamen har vi nu råd til det, når I vil have skattelettelser?

Ikke på et eneste tidspunkt kom jeg med et ultimativt krav om skattelettelser i min tale i torsdags. Jeg synes, det er væsentligt at investere i byen. Jeg synes, det er væsentligt at investere i renoveringer, i at få bygget nye idrætsanlæg og kulturhuse. Jeg håber, at SF for en gangs skyld vil lægge ideologien til side og så fokusere på, hvad der er godt for københavnere, og få bygget de idrætsanlæg, vi mangler.

En anden ting, der kunne være med til at løse det her, var jo, hvis SF helhjertet gik ind for, at vi også lavede nogle OPP-byggerier, at vi f.eks. var en lille smule modige i forhold til at lave et OPP-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

byggeri af den svømmehal, som jeg har talt om i hvert fald i det seneste halvandet års tid, en svømmehal ude i Ørestad, hvor man har private investorer, der gerne både vil bygge og drive, og hvor kommunen kan leje sig ind i det som lige præcis har med den kommunale del at gøre, nemlig svømmebasinet, og dermed spare store investeringssummer, men i virkeligheden også bare have den nemme opgave med at betale husleje, og så er det det.

Jeg håber, SF gider komme ind i den kamp også i de her budgetforhandlinger, så det ikke bare er overborgmesteren og jeg selv, der skal tale positivt om OPP i København.

(Kort bemærkning).

Peter Thiele (F): Hvis borgmesteren synes, hun har hørt spørgsmålet før, så var det, fordi jeg fik lige så lidt et svar på spørgsmålet sidste gang, jeg stillede det.

Denne her gang var det nærmeste, jeg kom, at borgmesteren sagde: Jeg tror på, at vi har råd til det. Det var sådan det mest konkrete, det blev til, at jeg tror på, at vi har både råd til alle de her idrætsanlæg og alle de andre ønsker og skattelettelser. Det tror borgmesteren på.

Kan vi ikke være lidt mere konkrete? Det glæder mig, hvis borgmesteren vil droppe ønskerne om skattelettelser, som borgmesteren lidt gav udtryk for, men så lad os da høre klart og tydeligt, at der ikke bliver nogen krav om skattelettelser til det her budget. Det, der før har fået borgmesteren til at forlade forhandlingerne, er, at det var et ultimativt krav.

(Kort bemærkning).

Allan Ahmad (Ø): Det er nogenlunde i den samme boldgade. Jeg vil selvfølgelig takke borgmesteren for at nævne alle de konkrete nødvendige projekter som idrætshaller og renoveringer osv. Så et meget simpelt spørgsmål: Synes borgmesteren, at der er plads til skattelettelser, når vi regner alle de her behov sammen i København? Er der råd til skattelettelser?

Borgmester **Pia Allerslev**: Nu kan jeg ikke huske, hvem der var på min mailingliste i torsdags, men jeg ved i hvert fald, at Ikram Sarwar og Bjarne Nielsen og muligvis en ekstra, som jeg ikke lige kan huske nu, fik tilsendt mit udspil til, hvordan vi får råd til begge dele. Jeg vil meget, meget gerne sende det både til Peter Thiele og til Allan Ahmad efterfølgende. Så kan man selv læse det igennem, der er muligt.

Jeg bliver nødt til at stille et modspørgsmål, hvis man må det: Tror Peter Thiele selv på, at jeg tror på, at der kommer 2,5 mia. til idrætsanlæg i de kommende budgetforhandlinger? Jeg bliver nødt til at skuffe Peter Thiele, hvis Peter Thiele tror, at det er det, jeg går til forhandlinger på. Jeg synes bare, at det er min pligt både som den ansvarlige borgmester, men også som leder af Venstre, at gøre opmærksom på, at vi har et gigantisk efterslæb på kultur- og idrætsfacilitetsiden i Københavns Kommune.

Det kan godt være, at SF synes, det er mere interessant at tale om at sænke buspriserne, og så løbe fra det løfte. Jeg har kæmpet nu i 6 år for at få bygget flere idrætsanlæg. Det er lykkedes, der er kommet nye, men vi har brug for mange, mange flere. Og ja, det er i størrelsesordenen 2,5 mia., det er også i størrelsesordenen i hvert fald 3 mia., hvis vi skal have renoveret i bund bare det mest basale, vi har i kommunen. Det er rigtig mange penge, vi skal bruge.

Nu er Allan Ahmad tilbage i salen, så jeg vil svare på Allan Ahmads spørgsmål og sige: Ja, jeg tror faktisk oprigtigt, at vi har råd til begge dele.

Jeg vil gå ned med det samme og sende en lille mail, som de to ordførere så kan muntre sig med under resten af mødet i aften.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Peter Thiele (F): For at svare på borgmesterens spørgsmål, så er det ret svært stillet spørgsmål, men nej, Peter Thiele tror ikke, at vi kan sætte 2,5 mia. af, men det ville være rigtig rart at starte et sted, og det ville der være større sikkerhed for, hvis vi ikke lavede skattelettelser.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Da der ikke er flere, der har ønsket spørgsmål, så siger vi tak til borgmesteren og går videre i rækkefølgen. Vi går over til et nyt sagsområde, det er Børne- og Ungdomsudvalget, og det er Pernille Bendix, værsgo.

Pernille Gaarde Bendix (F): Her i København har SF helt fra starten af denne her valgperiode haft et klart mantra, og det hedder tidlig indsats. Vi møder stadig mange mennesker, der er meget og mest optaget af skolen; det er vi sådan set også i SF.

Vi har dog den erkendelse, at børn ikke bliver født som 6-årige, når de starter i skolen, og en stor del af de udfordringer, der er i skolealderen, stammer fra børnehaven, og en stor del af de udfordringer stammer fra vuggestuen, der så igen stammer fra tiden i hjemmene, hvor der er særligt udsatte eller sårbare familier.

SF har gennemført, at sprogtestning af børn i daginstitutioner skulle målrettes alle børn uanset etnicitet. Det har vist sig at være klogt, for det har nemlig opsnappet flere børn med dansk som modersmål, der ikke har et alderssvarende sprog.

SF har også sammen med Socialdemokratiet foreslået bedre normeringer til institutioner i udsatte områder, og vi har sørget for udvidelse af socialrådgiverordningen fra skoler til daginstitutioner. Vi mener stadig, der er mange vigtige og nyttige indsatser i forhold til opsporing og støtte til børn i sårbare familier.

Vi kommer dog ikke uden om, at med den forestående folkeskolereform bliver vi nødt til at rette blikket på særlige tiltag for at få tilpasset reformen til København, så det giver mest mulig mening og succes. Så småbørnsområdet er bestemt ikke glemt, men i år vil SF gå til budgettet med væsentlige ønsker for folkeskolen.

En hjælp til øget glæde, trivsel og læring for vores børn i folkeskolen hedder ifølge SF i København 2 voksne i nogle af klassens timer, gerne en lærer og en pædagog. Vi vil forkorte skoledagen med 1 lektion for indskolingseleverne og i stedet omsætte lektionen til en lektion med 2 voksne.

Vi ved, at skoleklasser i dagens København mange steder rummer op til 28 elever, og at spændet mellem skolesvage og skolestærke elever er stort, for ikke at tale om den nødvendige inklusion af elever med særlige udfordringer. Det er naturligvis vigtigt, at vi hjælper de udsatte elever, men det skal ikke være på bekostning af de andre elever. Derfor har vi brug for flere hænder, hvor vi kan. Vi synes også, det er fornuftigt i forhold til at give de helt små elever en knap så lang skoledag.

Jeg synes ikke, at forårets rædselsfulde lockout af lærerne har været særligt befordrende for vores ellers engagerede, fleksible og ansvarlige lærere. Jeg kan godt forstå, at mange ansatte nu føler sig utrygge uden en overenskomstaftale og uden tilstrækkelige værneregler.

Vi er spændte på resultatet af forhandlingerne mellem forvaltningen og de faglige organisationer. I hvert fald kunne vi godt tænke os, at der sættes et loft på 25 lektioner som antallet af undervisningslektioner, en lærer skal undervise om ugen. Dermed sikres eleverne nemlig, at der også vil være en realistisk tid til, at undervisningen kan blive ordentligt forberedt og efterbehandlet. Derudover vil læreren også have den nødvendige tid til at løfte alle de utallige andre opgaver, som der forventes ligger i skolen, inklusion, almindeligt, udvidet samarbejde med hjemmene, indberetning af socialsager, faglig udvikling osv.

Et andet stort ønske, som skolereformen afføder, handler om skolemad. Med en længere skoledag vil der i endnu højere grad være behov for en madordning for byens skoler. Derfor ønsker vi i SF sammen med Socialdemokraterne at udvide den EAT-ordning, der allerede er udfoldet på en del sko-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

ler. Et godt tilbud om skolemad vil både gavne de børn, hvor forældrene stresser over madpakker og indkøb, og ikke mindst de børn, hvor forældrene slet ikke stresser over det, men lader børnene gå i skole helt uden mad.

I forhold til skolereformen vil jeg nævne, at vi også godt kunne tænke os, at der netop i skolereformens ånd blev fokuseret kraftigere på de elementer af livet, der danner hele mennesker. Vi kunne godt tænke os, at der på sigt blev satset på kommunens unikke musikskole, og at vi kunne sikre, at alle elever kom på kultur- og naturekskursioner i København, tilbud, der sikrer, at eleverne får de nødvendige muligheder for at erfare og opleve. Vi vil derfor også i år kæmpe for, at bevillingerne til vores unikke skolehaver ikke bare videreføres, men at de gøres permanente.

Børne- og ungdomsområdet i København handler jo ikke kun om børn, det handler også om unge. I København har vi et kæmpe efterslæb i forhold til at sikre pladser i fritids- og ungdomsklubber, så vores børn og unge ikke skal rave rundt på gaderne eller isolere sig derhjemme, så vores unge ikke skal kaste sig over uheldige aktiviteter og havne i forkert selskab.

Vi ved, pladserne mangler, og at området længe har efterspurgt mere fokus. Det vil SF ikke længere sidde overhørigt, og derfor vil SF i København i år være det parti, der bærer ønsket om klubpladser til budgetbordet, også ønsket om klubpladser til de unge, der har specielle behov.

Derudover vil vi nævne, at vi godt vil videreføre bevillingerne til Second Chance, hvor unge, der er hoppet ud af folkeskolen før tid, får muligheden for at få sig en afgangsprøve.

Og som det sidste tror vi på, at produktionsskolerne i København er et unikt tilbud til de utilpassede unge, så de kan få et fodfæste i vores ordinære skolesystem. Det vil vi også gerne støtte yderligere.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi over til spørgerunden. Den første er Cecilia Lonning-Skovgaard, værsgo.

(Kort bemærkning).

Cecilia Lonning-Skovgaard (V): – Som har to spørgsmål. Det første er det her om, at man nu vil have tolærerordninger ind. Det er jo ikke noget, vi sådan direkte ser afspejlet i, hvad der kommer fra Christiansborg, så spørgsmålet er lidt, hvorfor man gerne vil det. Er det, fordi man virkelig tror på, at det er det, der er bedst for børnene, eller handler det om, at det lidt ligesom de busbilletter, der har været talt meget om allerede i dag, er et SF-valgløfte, man bare rigtig gerne vil have indfriet, og så kan det her være kattelommen derhen.

Det andet omkring produktionsskolerne, om Pernille Bendix kunne uddybe, hvad det helt præcis er, man gerne vil. Er det at oprette en tredje produktionsskole, som dele af SF jo, kan vi sige, har personlige interesser i, eller hvad er det, man helt præcist vil gøre på det område?

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jamen jeg vil sådan set bare høre SF, om det er meningen, at resten af perioden, når man skal fortælle om alle de gode ting, man har fået lavet i udvalget i løbet af denne her periode, vil man fortsætte med at sige, at det kun er SF eller kun SF og Socialdemokraterne, der står bag de mange, mange forskellige gode pakker, vi har lavet nede i udvalget, fordi så bliver det en lidt lang valgkamp, synes jeg.

Den anden ting, som jeg vil spørge om, var i forhold til det, som ordføreren startede med at sige, som er en af SF's prioriteringer, nemlig tidlig indsats. Jeg fik ikke lige fat i, hvad det var for nogle konkrete ønsker, SF har der.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til ordføreren for at svare, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. september 2013**

Pernille Gaarde Bendix (F): Pointen var at komme omkring, at vi i år ikke har det eller de konkrete ønsker i forhold til tidlig indsats. Vi har nogle ønsker for det, men vi er godt klar over, at vi ikke kan få det hele, så derfor vil vi pointere, vi vil det gerne, vi vil gerne fortsat have fokus på det, men vi er godt klar over, at vi bliver nødt til at satse på folkeskolereformen, fordi den skal implementeres her og nu.

Selvfølgelig er vi sammen med Enhedslisten rigtig glade for, at vi opnår rigtig mange resultater på det område, hvor der er mange socialt udsatte børn. Det vil jeg gerne understrege.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er Mia Nyegaard, værsgo.

Mia Nyegaard (B): Fremtidens København er vores og de københavnske børn og unges ansvar. At bede københavnske børn og unge tage ansvar for fremtidens København, kan vi kun gøre, hvis vi har sikret, at de, mens de er børn og unge, går i de bedste daginstitutioner og skoler, hvor de bliver både fagligt og socialt klædt på til at tage udfordringen op om også at fremtidssikre København i fremtiden. Derfor vil vi i år, som borgmester Anna Mee Allerslev allerede har sagt, prioritere vuggestuer, børnehaver, skoler og klubber. Her vil jeg fokusere lidt på folkeskolen.

Vi vil en folkeskole, der er et tilvalg, ikke et fravalg, og det gør vi bl.a. ved at sikre, at vi kommer helt i mål med den skolereform, vi forhandler om lige nu.

Og så handler det også om, at vi lover hinanden og de københavnske lærere, forældre og børn, at når skolereformen er fuldt indfaset, ja, så får de altså lige et årti uden alt for mange nye forandringer, så reformen ikke bare bliver implementeret, men også får tid til at vise sit værd.

Hvis vi kunne, ville vi gerne afsætte penge til at få lærernes tillid tilbage, for selv om lockouten og skolereformen kom fra Christiansborg, så er der ingen tvivl om, at alle politikere, især kommunale, skal knokle for at vinde lærernes tillid tilbage. Det betyder, at vi skal investere i folkeskolen i fag, timer og faglokaler, men vi skal også investere i lærernes tillid og tro på samarbejdet.

Lockouten satte dybere skår i samarbejdet, end nogen af os havde troet, så frihed og tillid er de to begreber, som vi gennemgående gerne ser i den kommende skolereform. Frihed til, at skolerne kan arbejde lokalt med de udfordringer, de har. Frihed til at skolerne selv kan vælge, om de vil have en EAT-ordning eller ej. Frihed til at give lærerne den efteruddannelse, de har brug for lokalt, og ikke bare plads på de kurser, som vi har bestemt centralt. Og tillid gennem at vise tillid. Det, vi skal som politikere, er at skabe ledelses- og læringsrammer, så den enkelte skole kan udfylde sit ledelses- og læringsrum.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til Mia Nyegaard. Den første, der har ønsket ordet, er Pernille Bendix, værsgo.

(Kort bemærkning).

Pernille Gaarde Bendix (F): Jamen jeg hører, at ordføreren nævner, at Det Radikale Venstre godt vil satse på både børnehaver og vuggestuer og klubber og folkeskolen. Det hørte jeg også godt i torsdags. Men jeg hørte på ingen måde hverken torsdag eller i dag uddybet, på hvilken måde man vil prioritere børnehaver, vuggestuer og klubber ud over folkeskolen.

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Det er bare et opklarende spørgsmål til ordføreren om det med efteruddannelse og uddannelse, om skolelærerne. Der kan jeg sådan set forstå, at man skulle undervise, sådan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

som jeg i hvert fald hørte det, individuelt i forhold til lokalområderne og ikke det, som er bestemt herfra.

Sådan som jeg i hvert fald er orienteret, så har vi jo nogle sommeruniversiteter, som jeg i hvert fald har hørt kunne være medvirkende årsag til at højne kvaliteten i forhold til den læreruddannelse og efteruddannelse, vi gerne vil have. Der vil jeg bare høre, om jeg forstod det rigtigt, at det var i hvert fald den del af det, man ikke syntes var særlig hensigtsmæssig.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til ordføreren for at svare.

Mia Nyegaard (B): Jeg tror, det er lidt svært for os at sige lige nu, hvor vi kommer til at prioritere i forhold til vuggestuer og børnehaver og klubber. Men det, jeg har valgt at fokusere på, er at sige, at det, der er vigtigst for os lige nu, er, at vi kommer i mål med skolereformen. Som jeg allerede sagde under vores budgetseminar, så ville jeg ønske, vi bare kunne sætte en kæmpepose penge af til skolereformen og så ligesom tage det derfra for at få den implementeret.

I forhold til det med efteruddannelse og sommeruniversiteter, så tror jeg, det er ganske rigtigt hørt. Altså hvad jeg hørte i år, så er det, at sommeruniversiteterne var bedre end sidste år, og det er jo meget, meget dejligt. Vi venter stadig væk på en evaluering.

Men det, jeg også hørte, var faktisk, at nogle af de nyuddannede lærere blev sat til at blive fyldt ind der, hvor der var tomme pladser, og ikke bare det, de havde brug for. Det synes jeg måske er lidt spild af penge. Så ja, det er ganske rigtigt. Medmindre sommeruniversiteterne giver mere mening, så mener vi faktisk, at pengene skal bruges ude på den enkelte skole, hvor den enkelte skoleleder får lov til at bestemme i samarbejde med lærerne, hvad de skal på kursus i.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførrækkefølgen. Den næste er Rikke Lauritzen, værsgo.

Rikke Lauritzen (Ø): – Som kun har tænkt sig at nævne noget, vi sådan kan være sikre på kan komme igennem med det her budget.

Ligesom de andre ordførere, der har været på banen her, så regner vi også i Enhedslisten med, at folkeskolereformen og den måde, den bliver implementeret på, er det, der kommer til at fylde meget. Det gør den sådan set også for os, men vi har det også sådan, at den ikke må fylde helt så meget, at den kommer til at skygge for nogle andre vigtige sager på børne- og ungeområdet. Derfor gemmer jeg lige folkeskolereformen lidt.

I alle de år, jeg har været ordfører på det her område, har det været de ulige forhold for københavnske børn, der har haft mit fokus. Det er efter min mening den allervigtigste og mest fornemme opgave, vi har som børne- og ungepolitikere. Det er heldigvis et fokus, der deles af andre, jeg tør godt sige af flere og flere her på Rådhuset. Og jo flere vi er om den kamp, jo bedre.

Jo tidligere, man opdager, at et barn har problemer, jo bedre. Al forskning peger på, at en god start på livet er afgørende for barnets muligheder. Vores tradition med, at alle nyfødte børn og deres forældre får besøg af sundhedsplejen i de usikre første år af barnets liv, er en unik mulighed for at spotte de børn, der ikke har det så godt.

Kommunens egne tal dokumenterer oven i købet, at de børn, der senere i livet har f.eks. kommunikative udfordringer, ofte er børn, som sundhedsplejen ved deres 8-måneders besøg har været bekymret for. Derfor vil det da også være tudetosset, hvis ikke vi én gang for alle fik reageret på denne bekymring. Enhedslisten vil derfor i år gerne prioritere et ekstra hjemmebesøg hos de 20 pct. af de københavnske familier, som er mest sårbare og udsatte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

For de lidt større børn var sidste års budget en rigtig god nyhed. Takket være de ekstra normeringer, som Enhedslisten fik kæmpet igennem i finansloven for 2012, lykkedes det at lave en meget velkommen opnormering i form af sociale normeringer til de institutioner, der har flest børn fra sårbare og udsatte familier. Og uden at røbe for meget fra sidste års budgetforhandlinger kan jeg vist godt sige, at det holdt faktisk ret hårdt at sikre, at alle pengene skulle gå til de børn.

Derfor ærgrer det mig også, at dette års budget på børneområdet indeholder nogle besparelser på selv samme normeringer, som det vil være afgørende for os at få fjernet under forhandlingerne. Besparelsen betyder, at man ændrer datoen for, hvornår en institution går fra vuggestuenormering til børnehavenormering, hvilket fjerner pædagogiske normeringer for godt 11 mio. kr. eller ca. ¼ af sidste års ekstra normeringer.

Skal vi som politikere bevare troværdigheden, så kan vi altså ikke med den ene hånd det ene år prale af at have tilført et område ekstra penge, for så det næste år at fjerne dem igen med den anden hånd. Det vil jeg og Enhedslisten i hvert fald ikke være med til.

Et andet fokusområde for os på børneområdet er klubberne. Det er et område, som i årevis har været politisk forsømt, desværre, fordi det altså er klubberne, der kan løfte den supervigtige opgave at give de mest sårbare børn og unge et tilhørssted og et alternativ til gaden. Sidste års klubreform rådede bod på en del af dette, hvis den ellers var blevet gennemført fuldstændig, for der mangler stadig en del, før det er tilfældet.

Så vi ser gerne, at de ønsker, der ligger, om en udbygning af klubområdet, også bliver indfriet. Det gælder både udvidelsen af pladser i eksisterende juniorklubfællesskaber og ønskerne om at oprette nye juniorklubfællesskaber.

Så ligger der en række bevillinger, som udløber på børneområdet. Her har vi særligt fokus på skolehaverne og Brug Folkeskolen.

Og så tilbage til folkeskolereformen, fordi det er jo en reform, der er tvunget ned over os. Men nu er den her, og i Enhedslisten vil vi også gerne have, at den bliver implementeret så godt som muligt. Her og nu ligger der primært en plan for, hvordan reformen fysisk kan rulles ud på de københavnske skoler og fritidsinstitutioner. Det er et vanvittigt, vanvittigt kompliceret puslespil, som kræver en vis portion is i maven. Den plan, som forvaltningen har lagt op, støtter vi, hvis ellers den bliver finansieret her i budgettet.

Til gengæld ser vi gerne, at forligsparterne forpligter sig til at følge udrulningen meget, meget tæt i samarbejde selvfølgelig med de relevante faglige organisationer, ligesom vi også meget gerne ser en forpligtigelse til, at der efter budgettet bliver lavet en aftale om, hvad det så er for et indhold, vi skal have i de københavnske skoler fremover. Fordi lige nu er det som sagt mest de fysiske forhold og ikke så meget om, hvad det så er for en skole, vi skal have.

Jeg synes, det ville være dejligt, hvis vi i budgettet kan forpligte hinanden og lave en aftale. Jeg er ikke så meget til det der med, at man sidder og piller hist og her i et budget, og midt under forhandlingerne og lige pludselig over en nat har man lavet noget uden at have gennemtænkt det. Jeg vil rigtig, rigtig gerne have, at det kommer ned i udvalget efter budgettet, og vi så kan snakke om det der.

Det samme med fritidspædagogikken, hvad er det, vi vil fremover. For mig at se bliver det en helt ny situation efter den her folkeskolereform. Vores fritidspædagogik ændrer sig og bliver slet ikke, som den har været hidtil. Det skylder vi området at tage politisk stilling til og ikke mindst ejerskab og ansvar for. Det håber jeg virkelig, at I andre også vil være med til.

Og så har jeg nul sekunder tilbage.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til ordføreren. Vi har lige en enkelt spørger, det er Rasmus Jarlov, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Tak for en god tale. Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt i forhold til folkeskolereformen, om Enhedslisten kan gøre noget for lærerne i de kommende budgetforhandlinger for at modvirke de ifølge Enhedslisten meget ubehagelige konsekvenser af den folkeskolereform, som igen ifølge Enhedslisten blev trukket ned over hovedet på os her i Borgerrepræsentationen. Når man er så meget imod det, hvad vil man så gøre for at modvirke de ting, som er blevet trukket ned over hovedet på os?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordføreren ordet for at svare, værsgo.

Rikke Lauritzen (Ø): Men Enhedslisten har jo ikke 28 mandater, heller ikke i en budgetforhandling, så derfor vil det være rigtig, rigtig svært for os at få noget igennem på lærernes arbejdstid. Det har Borgerrepræsentationen jo én gang sagt nej tak til, så det vil jo være en lille smule tåbeligt, hvis ellers man meget gerne vil være med i et budget, at tage det op igen.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Det var et meget lidt Enhedslisteagtigt svar, synes jeg, at man giver op, fordi man ikke har et flertal. Det synes jeg ligner Enhedslisten rigtig dårligt. Altså man må kunne svare på, hvad man vil prioritere i folkeskoleforhandlingerne.

Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at Enhedslisten ikke ligefrem er et lille, ubetydeligt parti herinde. Det er jo heller ikke nogen hemmelighed, at man har en meget stor forhandlingsmagt, når man sidder i nogle budgetforhandlinger, fordi man jo også står til at blive et meget stort parti i København, og derfor er Socialdemokraterne jo ret bange for Enhedslisten i øjeblikket og ønsker ikke at åbne op for, at man har en alt for stor flanke. Derfor har man altså en unik god position til at presse Socialdemokraterne. Hvordan vil man bruge den position i budgetforhandlingerne til at hjælpe de lærere, som man mener er blevet tromlet?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ordføreren for at svare, værsgo.

Rikke Lauritzen (Ø): Men som jeg sagde i min tale, så er vores fokus først og fremmest på at få indrulleret den fysiske plan for folkeskolereformen. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at den måde, man har udformet det på på Christiansborg, ikke mindst på grund af de konservative særstandpunkter omkring lektiecafeer, gør, at det bliver et kæmpe, kæmpe puslespil. Derfor er det ikke en prioritering for os at tage indholdsmæssigt de sådan politiske diskussioner før bagefter budgettet.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til ordføreren, vi siger tak for indsatsen. Så går vi videre i ordførerrækkefølgen, og det er Cecilia Lonning-Skovgaard fra Venstre, værsgo.

Cecilia Lonning-Skovgaard (V): Nu står vi her igen, og på mange måder er alt ved det gamle. Som budgetordfører er det sjette år i træk, at jeg holder en tale med gammelkendte emner, om faglighed i folkeskolen, at vi endnu ikke har fået lukket præstationsgab og dermed brudt den sociale arv, selvom Bo Asmus Kjeldgaard og Faglighed for Alle lovede os, at præstationsgab mellem et- og tosprogede ville være fjernet her i 2014.

Men meget er også nyt, en ny borgmester og måske en ny borgmester med lydhørhed og villighed til brede aftaler, et nyt udvalg efter kommunalvalget og måske en forvaltning med ny gejst til at levere den nødvendige opgaveløsning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Men først skal der laves et budget for 2014, og hvad vil Venstre her? Kort sagt, vi vil have mere for pengene, mere faglighed, mere service, mere fleksibilitet. Og nej, vi taler ikke om at poste flere penge i Børne- og Ungdomsudvalget, men om at bruge ressourcerne smartere og stille større krav til vore skoler, institutioner og ledere. Og nej, vi taler heller ikke om at skrabe flere gratis tilbud sammen og sende dem ud til de unge, gratis mad, gratis klubpladser, gratis fritidshjem, for der er jo ikke noget, der er gratis; det er blot os andre helt almindelige skatteydere, der betaler.

I Venstre ser vi folkeskolereformen som en enestående mulighed for at løfte fagligheden, hvis vi tør. Desværre ser de første udspil triste ud. Ikke et ord om det indholdsmæssige, hvad der skal lægges ud til skoleledelserne, hvilke fag vi kunne tænke os at oprette, hvad vi skal satse på. Nej, forvaltningen fokuserer udelukkende på, om lektielæsningen skal ligge på skolerne eller i fritidshjemmene, om pædagogerne skal have delt ansættelse osv. osv.

Og så forsøger man at snige gratis skolemad ind ad bagdøren. Måske har man fået et vink med en vognstang om, at Chancelighedspakken ikke ligger højt på prioriteringslisten hos overborgmesteren. I hvert fald er det tankevækkende, at gratis skolemad er med både i forvaltningens og Socialdemokraternes og SF's folkeskoleoplæg og i Chancelighedspakken.

Venstre mener, at vi skal bruge reformen til at skabe en skole med fokus på ledelse og faglighed. Reformen skal implementeres, så de lokale skoleledelser får størst muligt råderum. Lederne skal klædes på til opgaven, der skal sættes midler af til efteruddannelse, der skal også sættes midler af til at udskifte de ledere, der ikke magter opgaven. Ifølge forvaltningen kan det være helt op til en tredjedel af vores ledere.

Der skal skabes en kultur på skolerne, hvor der følges op på, hvordan skolen klarer sig, og om eleverne rent faktisk får udbytte af de ekstra timer. Så der skal laves klare mål for fagligheden og for resultaterne for alle skoler og alle elever.

I Venstre vil vi gerne have udskolingslinjer indført for de ældste skoleklasser, hvor eleverne kan fordybe sig i globalisering eller naturfag eller idræt, med ro i klassen og en fængende undervisning, som løfter fagligheden hos de unge. Det står i skærende kontrast til den nuværende folkeskole, hvor 25 pct. af byens børn går i privatskoler, fordi fagligheden er for lav.

På daginstitutionsområdet vil Venstre have flere daginstitutioner, der tilbyder fleksible åbningstider. Vi vil også her gerne stille krav til det indholdsmæssige. Det er for dårligt, at vi ikke fanger alle de børn, der har brug for at blive sprogvurderet. Her må og skal lederne træde i karakter.

Så vil vi gerne booste forældredemokratiet. Det er mange steder gået fløjten på grund af klyngestrukturen, og vi er nødt til at sikre en struktur for medbestemmelse, der gør, at forældrenes meninger reelt bliver inddraget, og at forældrene ved, hvor de skal henvende sig.

På ungeområdet vil vi gerne have en ny struktur for 10. klassetrin. Vi synes, vi skal lægge 10.-klasserne ind under ungdomsskolen for at give området en frisk start. På den måde kan vi udnytte ungdomsskolens kompetencer med at arbejde med de unge i målgruppen, og vi kan sætte 10. klasse fri fra folkeskolelovgivningen.

Vi ønsker os også en reel tilbudsvifte på ungdomsuddannelsesområdet og arbejder for at indføre optagelseskrav på alle københavnske ungdomsuddannelser.

Vi synes, at vi fra kommunens side skulle gøre mere for at støtte arbejdet med at etablere campusser i de enkelte bydele. Det letter de unges videre færd, hvis de falder fra én uddannelse, at de er i et nærområde, hvor de så kan komme videre på en anden uddannelse.

Sidst, men ikke mindst, vil vi arbejde for øget brugerbetaling og mere målstyring på byens ureglerlige ungdomsklubber.

Jeg glæder mig til forhandlingerne. Jeg glæder mig til samarbejdet med den nye borgmester, og jeg glæder mig til de sidste 4 måneder i det nuværende Børne- og Ungdomsudvalg og ønsker alle en fortsat god aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Det siger vi tak for, og så går vi videre i ordførerrækken. Der er ikke nogen, der har ønsket korte bemærkninger til Cecilia Lonning-Skovgaard. Den næste ordfører er Karin Storgaard fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Karin Storgaard (O): Vi mangler stadig væk institutionspladser; det sagde jeg også sidste år. Selv om vi har bygget mange nye pladser, så mangler vi altså, og det kommer vi også til i fremtiden.

Der er nogle lovkrav, der skal overholdes, f.eks. pasningsgaranti fra 6 måneder, og det skal være inden for kommunen. I Københavns Kommune er der i øvrigt også en aftale om en 4-kilometers grænse, hvilket Dansk Folkeparti finder er i overkanten. Jeg ved godt, at det er en måde at få nogle flere pladser på, men husk, at forældrene skal frem og tilbage til institutionerne, nogle skal endda flere steder og videre til og fra arbejdet.

Forvaltningen oplyser, at der på alle områder, dvs. dagtilbud, skole, KKFO, altså fritidsordningen, klub, specialskole og specialtilbud, er behov, der skal dækkes ved udbygning i de kommende budgetter. Allerede nu kniber det med at finde tilstrækkeligt med bygninger til disse. Med flere børn og unge i kommunen, hvordan klarer vi så dette? Vi taler somme tider om baraklignende bygninger, containere osv., men det er ikke tilstrækkeligt.

På dagtilbud f.eks. er der i øjeblikket 2.292 nye pladser, der ikke er færdige. På klubområdet 10-13 år er der iværksat 100 pladser, men der mangler ca. 868 – og det var 868 – pladser i 2014. Man har luftet ideen om at opsigte pladserne, hvis det kniber, men hvor skal børnene så være? Nogle vil sige, jamen så skal de bare være i skolen, men den holder vist ikke. Hvad sker der, hvis børnene ikke kan være nogen steder? Så er jeg bange for, at de går på gaden, og så har vi altså et problem. Det er meget vigtigt med flere pladser på alle områder.

Jeg synes også, at man skal begynde at tænke lidt mere i OPP, altså offentligt-private partnerskaber, for vi får altså ikke alle de ting, vi gerne vil have, hvis ikke vi begynder at tænke anderledes.

Folkeskolereformen. Ja, denne reform bliver vist kompromisets kunst. Dansk Folkeparti har tilsluttet sig denne aftale med tilfredshed, men ikke sådan at forstå, at der ikke er ting, vi gerne kunne pege på. Vi mener, det er vigtigt at lytte til bl.a. de større elever, som gerne vil have tid og ro til også at have fri og være børn. Det bliver svært at finde tid til fodbold og andre fritidsaktiviteter og til jobs, som mange har i den alder, hvis de skal være i skolen hele dagen. Børnene trænger også til egen tid, så det må vi have tjek på i fremtiden.

Skolehaver har der været talt meget om, og Dansk Folkeparti er meget indstillet på, at vi fortsat skal have skolehaver, og måske er der også behov for at udvide det.

Fritidshjem og skole. Der tales om at fjerne morgenåbning på fritidshjem og overføre den til skolerne. Det ville måske være en god ide, men det er noget, der må arbejdes videre med. Det bør ikke føre til fyring af pædagoger, når der lægges op til reduktion i fritidsinstitutionernes åbningstid. Skolerne har lukket 12 uger om året. Er der så plads på fritidshjemmene, eller kører nogle i tomgang, hvis morgenåbning fjernes fra fritidshjemmene?

Så er der lektiehjælp. Skal lektielæsning foregå på skolerne eller på fritidshjem? Det mest nærliggende må være, at det foregår på skolerne. Lektielæsning er i starten frivillig, men problemet er, at ingen ved, hvor mange det drejer sig om her i den kommende tid. Man har overhovedet ikke noget tal på det. Er der plads til dem på skolerne? Nogle vil sige: Jamen der er da borde og stole. Jamen er der nok, hvis man nu flytter yderligere over?

Så har vi skolemad og fritidsmad eller eftermiddagsmad. Når børnene skal være længere i skolen, skal der være mere mad. Det vil sige, at prisen for mad vil stige. Men hvordan skal den finansieres? Det undrer mig lidt, at den tidligere skoleborgmester har givet udtryk for, at regningen skal flyttes fra

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

brugerbetaling til betaling over skatten. Det synes jeg ikke lyder rimeligt, men det kan den nye skoleborgmester måske løfte sløret for.

Vedrørende EAT-ordningen mener Dansk Folkeparti, at vi skal væk fra, at der bruges ... og I ved jo godt, hvad det er vi mener. Vi mener, at der ikke skal benyttes halalslagtet kød. Kan man ikke spise den mad, der serveres efter dansk madkultur, jamen så må man have mad med hjemmefra. Det bruger man i øvrigt mange steder.

Så er der inklusion i folkeskolen fra specialskole eller specialtilbud. BUF har på et spørgsmål fra Dansk Folkeparti oplyst, at det ikke er et mål i København at reducere antallet af pladser, at der samlet set ikke er nedlagt specialskole- eller specialklasserækker, inden inklusionspakken er vedtaget, at der ikke er flyttet elever fra en specialklasse til almen. Jeg håber, det holder, men kan godt have mine tvivl.

Så har vi modersmålsundervisningen, hvor Dansk Folkeparti stadig væk har den opfattelse, at de mange millioner, der bruges til modersmålsundervisning, kan bruges bedre på danskundervisning.

Afslutningsvis vil jeg sige, at Dansk Folkeparti ser frem til forhandlingerne på dette område.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har tegnet sig for korte bemærkninger. Vi går videre til den konservative ordfører, og det er Rasmus Jarlov, værsgo.

Rasmus Jarlov (C): Jeg vil starte med at sige tillykke til den nye borgmester. Det glæder mig personligt meget, at det blev netop borgmesteren, der blev borgmester. Vi ser frem til et godt samarbejde.

For lige at tage tråden op omkring det, som Rikke Lauritzen påpegede før, hvem der egentlig har æren for de forskellige resultater, som er blevet gennemført her i byen, så vil jeg sige, at De Konservative er meget, meget stolte af, at vi har fået bygget en masse daginstitutioner og dermed har fået forkortet den meget lange ventetid, der har været på daginstitutionsområdet tidligere. Det er et konservativt resultat, som vi er meget, meget glade for, og vi har stemt for det hele vejen igennem. Det skal vi fortsætte med. Det er selvfølgelig en meget høj prioritet, at folk kan passe deres arbejde ved, at der ikke er lange ventetider på daginstitutioner.

Overordnet set er den største udfordring selvfølgelig folkeskolereformen her på området, og så er det selvfølgelig også, at den københavnske folkeskole er blandt de dårligste folkeskoler i Danmark til at hæve eleverne i forhold til deres udgangspunkt sådan socialt. De faglige resultater, de kommer ud med af skolen, er dårligere, end man kunne forvente, selv når man tager højde for den sociale sammensætning i byen. Der ligger vi blandt de dårligste folkeskoler, og det er, fordi fagligheden ikke har fokus nok.

Vi har også behov for, at der kommer nogle flere prioriteringer. Det er noget, vi har savnet rigtig meget hele valgperioden igennem, at man simpelt hen sørger for, at man giver nogle flere muligheder for at omprioritere udeomkring på områderne. Det har været utroligt minimalt, hvad man har lavet af omrokeringer på budgetterne. Det har meget været sådan, at man ikke skal lave for meget ballade. Det har den tidligere borgmester været ekstremt optaget af.

Vi mener, at der skal være en handlefrihed ude på skoler og institutioner, men det skal være en frihed under ansvar. Det skal være sådan, at man bliver holdt til ansvar for, at man leverer nogle gode resultater, især på det faglige område. Der har vi jo allerede fået indført resultatlønsordningen, det var et konservativt soloresultat i en budgetforhandling, og den vej vil vi gerne videre ad.

Vi ønsker en folkeskole, hvor der er gode resultater, og der vil jeg godt understrege, at det, vi ønsker, selvfølgelig ikke er den sorte skole, det er ikke sådan, at folk skal piskes og bare skal sidde og bøde den uheldige fra morgen til aften. Når vi siger gode resultater, så handler det også om trivsel og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

sociale resultater. Men der skal være nogle klare mål for, hvad det er man vil opnå ved folkeskolen, og især det faglige er nødt til at blive opprioriteret. Vi skal ikke beskytte institutioner og skoler fra, at der simpelt hen er nogle krav til, hvad vi som samfund har af forventninger til det produkt, som de skal levere.

Det er vigtigt, at vi holder fast i, at skolen er til for børnene og også for forældrene. Det gælder også, når vi snakker åbningstider i institutionerne, at det er vigtigt, at det passer ind i et normalt liv, så forældre kan få det til at hænge sammen. Det er vigtigere, end om det er besværligt for medarbejderne, at der skal være åbent på bestemte tidspunkter.

Når vi snakker folkeskolereform, så er det meget vigtigt for os i tråd med den position, vi også har haft landspolitisk, at der bliver nogle valgmuligheder for børnene, også om eftermiddagen. Nu er der indført de her forfærdelige lektiecafeer, heldagsskoleprincippet. For os er det vigtigt, at vi får mulighed for at lave noget forskelligt for børnene, hvis de ønsker det, så alle ikke bliver tvunget til at deltage i præcis de samme aktiviteter, men at vi målretter dem mod de bestemte behov, som de forskellige børn kan have. Så der skal altså være nogle forskellige muligheder.

Vi ønsker fortsat i samme skuffe, at der kommer mere undervisningsdifferentiering ude på skolerne, så de, der befinder sig på samme niveau, oftere sidder sammen, i stedet for at man alt for ofte bruger de stærke elever som nogle, der mest er der for at være hjælpepædagoger for svagere elever.

For os er det også meget vigtigt, at vi har en klar værdipolitik i både vores skoler og i vores daginstitutioner. Der har været nogle forfærdelige eksempler i den her valgperiode. Det handler om, at vi godt vil have afskaffet modersmålsundervisningen, men det handler selvfølgelig også om de eksempler på etnisk diskrimination, som man har tolereret i vores skoler i København. Der er det altså vigtigt at huske på, at vores folkeskole er den absolut vigtigste kulturbærende institution, vi har i det danske samfund overhovedet, og den har selvfølgelig en særlig forpligtelse til at stå ved de traditioner, den historie og den kulturarv, som vi har i Danmark.

Området her er for os ikke et spareområde, det tilhører kerneydelserne i København. Der er mange andre ting, som vi prioriterer ikke særlig meget, men det her er meget vigtigt for os, det vil også fremgå af vores forhandlinger.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak. Der er en, der har indtegnet sig, og det er Cecilia Lonning-Skovgaard, værsgo.

(Kort bemærkning).

Cecilia Lonning-Skovgaard (V): Rasmus Jarlov siger, at han synes, der bliver omfordelt for lidt på BUF's budget. Altså BUF har et budget på små 9 mia., så det lyder, som om Rasmus Jarlov synes, at det f.eks. er problematisk, at man ikke kan finde en anden løsning end at tage 11 mio. på pladsspriserne. Det er det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Hvor tænker Rasmus Jarlov især, at man kunne tage fat, hvis man skulle prøve at kigge på de her næsten 9 mia.?

Rasmus Jarlov (C): Vi har jo som opposition haft rigtig svært ved i løbet af den her valgperiode at tvinge spareforslag ud af forvaltningen. De fleste spareforslag skal komme fra forvaltningen, det er dem, der har detaljeret viden om, hvilke muligheder der er for at omprioritere rundtomkring.

Når vi tidligere har bedt om, om man ikke godt kunne komme tilbage med noget, der var lidt mere ambitiøst end at omprioritere sådan 1 pct. eller noget i den retning på budgettet, så er man kommet tilbage med noget så fantasiløst som, at så kunne vi lave grønthøster rundtomkring.

Der vil jeg sige, at havde vi den borgmesterpost, så ville det foregå anderledes, så ville vi have en større brainstorming om, hvilke muligheder der var for at omprioritere rundtomkring, fordi på så stort

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

et område, som der er tale om her, er der selvfølgelig utrolig mange muligheder. Jeg har ikke mulighed for at komme med dem alle sammen, fordi jeg har simpelt hen ikke mulighed for at have den detaljerede viden, som forvaltningen sidder med, men jeg ville kræve af forvaltningen, at de var bedre til at komme med forslag.

Helt konkret kan jeg dog godt pege på nogle ting. Altså det er klart, at modersmålsundervisning, gratis skolemad, alle de her former for ydelser, som ikke er kerneydelser, så vi godt skåret væk, således at vi koncentrerede os om at have en god kerneydelse til børn og forældre i vores folkeskole og vores daginstitutioner.

Vi synes også, at det ofte er gået for langt med de sociale normeringer – det tror jeg også, vi er enige med Venstre om – som har betydet, at der er ekstremt stor forskel på, hvor mange penge man har pr. elev rundtomkring i København, og som truer med at sprænge folkeskolen i stykker, fordi den ydelse, som de stærke får, simpelt hen er ved at blive for dårlig, fordi man prioriterer på den her måde. Det mener vi ikke gavner folkeskolen på lang sigt, man skævvrider det så voldsomt, som man har gjort i løbet af en samling her.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har tegnet sig. Så går vi over til borgmester Jesper Christensen, værsgo. Vi byder velkommen til debuten som børne- og ungdomsborgmester her i salen.

Borgmester **Jesper Christensen**: Jamen tak for det og tak for hilsenerne. Det er jo ligesom første skoledag.

Jeg vil sige, at som splinterny børne- og ungdomsborgmester bliver man jo helt glad af at skulle tale om årets budget. Det er rigtig godt at mærke, at alle partier er optagede af at bruge også dette års budget til at skabe en forskel for byens mange børn og unge. Og jeg tror, alle har været inde på det, at vi står over for en meget omfattende folkeskolereform, en reform, der skal give flere en chance, en reform, der skal sikre, at vi får alle med i den københavnske folkeskole.

Min vision og Socialdemokraternes vision er, at vi i København bruger chancen til at få skabt en folkeskole, som løfter det enkelte barn gennem en spændende skoledag. Vi skal have en folkeskole, hvor det ikke kun de 6-årige, der møder i skole og bobler af forventning efter sommerferien, men hvor det også sker i 3., 4., 5., 6. og 7. klasse, hvor alle elever er begejstrede og føler sig udfordrede, føler sig set og også bliver fagligt løftet.

Så tror jeg, det er helt afgørende, at vi også sikrer, at forældrene bliver en del af den reform og bliver inddraget i beslutningen om, hvordan det er hverdagen kommer til at se ud for deres børn.

Det er omfattende forandringer, som skolereformen kræver, og dem skal vi i København matche i vores mangfoldige struktur. Vi skal vælge løsninger, der virker fra dag et, men jeg tror, det samtidig er vigtigt at erkende, også i lyset af det, der er sagt her, at der er behov for at analysere konsekvenserne og behov for at analysere, hvad det er for anlægsmæssige behov, der er brug for fremadrettet. Derfor er der brug for også i forhold til budget 2015 at udarbejde både en anlægsplan og en analyse af fremtidens fritidstilbud.

Det er helt afgørende ved så stor en reform, at vi har fokus på kompetenceudvikling, ikke blot, som det allerede er sagt, i forhold til lederne, men også i forhold til lærere og pædagoger. Vi skal også udvikle et tilbud om lektiehjælp, som vi kan være bekendt, og hvor vi ville sende vores egne børn hen.

For os er det afgørende, at vi finder midler til at gøre skolemaden til et tilbud for alle byens børn, så børnene har mulighed for at få et sundt måltid til frokost og om eftermiddagen. Det er sådan set også et tilbud, de i dag har i de fritidstilbud, der findes.

Vores fritidshjem, fritidsklubber, juniorklubber og ungdomsklubber er vi nødt til at kigge på og også prioritere, så vi ikke starter med at udvande vores eget tilbud, og ikke mindst de tilbud, der er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

målrettet unge mennesker, der har brug for ekstra opmærksomhed, en ekstra hånd, en særlig voksen, der holder øje med dem.

Med denne reform skal vi gribe alle børn, fange alle unge, og vores evne til at skabe sammenhæng mellem skole og fritid er helt afgørende for, at vi ikke taber de unge, men fastholder dem og hjælper dem til en uddannelse og en fremtid. Det er jeg helt sikker på, at vi kan, hvis vi tør.

De yngste børn og den tidlige indsats, som flere har været inde på, fortjener også opmærksomhed. Derfor går vi også til forhandlingerne med et ønske om at prioritere de svageste familier, bl.a. i forhold til sundhedspleje, forældrekurser, flere besøg til de forældre, der har brug for ekstra støtte. Vi ved, at det virker, og vi har ikke råd til at lade være.

København vokser fortsat, flere har været inde på det. Da overborgmesteren tiltrådte, var det et erklæret mål for Socialdemokraterne at indføre en pasningsgaranti inden for 4 km. Det har vi nået, men den næste store udfordring venter forude. Børnehavebørn bliver som bekendt større, forældrene siger: I burde vide det, det er 7 år siden, de startede i børnehave. Derfor kommer det næste pres nu på skolerne. Vi skal sikre, at der er plads til fremtidens skolebørn, og derfor bliver der behov for yderligere skolespor, og det er et af de helt afgørende budgetønsker, som jeg håber, at vi kan samle flertal om.

København er en fantastisk by. Vi har netop nu en fantastisk mulighed også i forhold til den forandring, vi skal igennem og være på forkant, så vi får skabt en folkeskole, der giver mulighed for alle børn. På forkant, så vi ikke om 10 år mangler skoler og igen må se ventelister, som vi har gjort på daginstitutionspladserne. Men det kræver, at vi træffer de rigtige beslutninger nu, og med det, der allerede er sagt her i salen, er det med stor fortrøstning, jeg går til budgetforhandlingerne med det fælles mål, at vi fortsat kan sætte byens børn i centrum.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Der er en kort bemærkning fra Cecilia Lonning-Skovgaard, værsgo.

(Kort bemærkning).

Cecilia Lonning-Skovgaard (V): Tak til borgmesteren. Det lyder rigtig spændende. To helt konkrete spørgsmål.

Borgmesteren vil med folkeskolereformen gerne skabe en spændende skoledag for alle børn. Kan borgmesteren, kan man sige, lette lidt på låget og fortælle os andre, hvornår vi skal i gang med at tale om det i udvalget, fordi det har vi jo overhovedet ikke talt om endnu?

For det andet: Lektiehjælp skal være et tilbud, som vi kan være bekendt. Kan borgmesteren uddybe, hvad han mener med det, og herunder også, om borgmesteren mener, at den foretrukne løsning, som jeg tror, vi holder sådan i treenigheden forvaltningen-S-SF, vistnok foretrækker det her med at lægge det ud på fritidshjemmene. Er det virkelig et ordentligt tilbud, et tilbud, vi kan være bekendt?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmesteren for at svare, værsgo.

Borgmester **Jesper Christensen**: Jamen det med ikke at have talt om endnu ved jeg nu ikke, om er rigtigt. Udvalget har i hvert fald i flere omgange drøftet de principper, vi har lagt til grund for, hvad det er denne her folkeskolereform skal kunne, og hvornår, hvad det er for en udrulningsplan, der bliver nødvendig. Noget af det ved vi skal virke fra dag et efter sommerferien i 2014 og andet bliver nødvendigvis først i næste omgang, ligesom lovgivningen jo også sådan set har forudsat, at den kommer i flere tempi.

Jeg vil gøre mit for, at vi får tilrettelagt en proces, bl.a. sammen med forældrene og med lærerne og med lederne, der sikrer den inddragelse, så vi kommer til, som andre også har efterlyst, at diskutere indhold i forhold til, hvad det er for en fremtidens skole, vi skal skabe sammen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. september 2013**

Så jeg vil sige, at sporene jo er lagt ud, der er ligesom sat, hvad vi gør i første runde, og hvad må vi nødvendigvis vente med. Det synes jeg i virkeligheden ligger fint beskrevet.

I forhold til diskussionen om lektiecafeer er det jo ikke kun her i salen, man har haft den debat. Det kan jeg forstå også har været ganske svært i den lovgivende forsamling. Det har jo bl.a. udfordret diskussionen om, hvor den skal ligge henne. Skal den nu ligge det ene sted, og hvis de unge ikke vil derhen, så skal der være et tilbud til dem et andet sted. At vi i virkeligheden bliver nødt til at have to steder åbne for at håndtere de samme unge, alt afhængigt af, hvad det er de vælger at gå rundt med benene, er selvfølgelig en udfordring.

Det, jeg er optaget af, er at bruge det, at vores fritidstilbud, bl.a. på fritidshjemmene, har fat i en meget stor del af vores unge mennesker for at sikre, at lektieøvelsen også bliver noget, som de rent faktisk vælger til. Der skal vi selvfølgelig sikre, at de har det både fysiske og faglige niveau, de skal have. Det må være det, der er afgørende.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg Birthe Skaarup ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (O): Jeg er selvfølgelig lidt interesseret i den her skolereform, det er jo noget, der kommer til at sætte store aftryk rundt omkring i det ganske land.

Jeg kunne da godt lide at vide, om borgmesteren kan løfte sløret for økonomien i det her. Nu hører vi så, at noget sættes i gang 1. august næste år og måske resten i året efter. Men der skal jo noget økonomi til, fordi det er en forlængelse af en skoledag, og det er jo helt andre vilkår, som eleverne får.

Vi har hørt, at man fra regeringens side vil sætte nogle penge af, men hvordan mener borgmesteren, det vil blive? Vil det blive udgiftsneutralt for Københavns Kommune, eller kan man forvente, at der kommer en slat penge fra Folketinget?

Borgmester **Jesper Christensen**: Det gør der jo. Altså vi får noget i almindelig DUT-udligning, og jeg skal da ikke afvise, at der også kommer andre midler den vej rundt.

Jeg vil sige, at det formentlig ikke ville være umuligt, hvis det var det, man ville, at sige: Jamen vi har kun de penge, der ligger i den her øvelse. Der går jo penge fra lærernes arbejdstid, og der går naturligvis penge fra den tid, man ikke skal være på fritidshjem, men ovre på skolen.

Jeg tror ikke på, at vi slipper med den økonomi. Både på anlægssiden og på driftssiden, hvis det her skal blive en vellykket reform i en kontekst, vi også politisk vil stå ved, så kommer man til at sætte penge af. Der ligger et udmærket oversigtsark, der fortæller, hvor mange penge er det, vi i første omgang skal bruge på anlæg. Jeg tror, det er 2 mio. til en forundersøgelse og 70 mio. kr. til de ting, der skal sikre, at lærerne rent faktisk kan opfylde de nye forpligtelser, vi lægger på dem.

Men vi kommer jo også til at kigge på driftssiden, som primært handler om kompetenceløft, som det er nævnt, men også, hvad sker der, som flere har nævnt, hvor er det, de unge bevæger sig hen, hvad sker der med fritidssektoren? Der er jeg helt overbevist om, at vi kommer til at sætte nogle penge af, indtil vi, som der bliver spurgt til, har defineret det endelige indhold for de yngste unge, men også for de ældste unge, hvordan ser det ud. Det tror jeg, vi kommer til at bruge ekstra penge på, ja.

(Kort bemærkning).

Cecilia Lonning-Skovgaard (V): Borgmesteren nævner netop, at der skal afsættes driftsmidler her, og nævner så som det første selv kompetenceløft. Skal det forstås sådan, at når borgmesteren skal til at prioritere nu, så er kompetenceløft vigtigere end gratis skolemad?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Borgmester **Jesper Christensen**: Vi har afleveret en liste, som også indeholder driftsønsker, og det er rigtigt, der vil formentlig på den sidste dag være nogle, der er vigtigere end andre. Jeg tror, det er helt afgørende, at der kommer midler til kompetenceudvikling i så stort et forandringsprojekt. Men udvalget har været så tæt nede i, hvor meget det her kan koges ned til, at jeg i virkeligheden synes, det er et fair ønske, det, der ligger, og sådan hører jeg også meldingerne fra ordførerne her i dag.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til borgmesteren. Vi siger tak for denne runde, og så går vi videre til næste udvalg, og det er Sundheds- og Omsorgsudvalget. Den første er Socialdemokraternes ordfører, det er Lise Thorsen, værsgo.

Lise Thorsen (A): Da jeg startede i skole for snart mange år siden, fortalte min mor mig senere, at hun med det samme kunne se, hvem af mine skolekammerater der ville få det svært, fordi deres sociale baggrund lå som en tung dyne hen over dem. Jeg kan huske min overraskelse over, at hun faktisk kunne se det. Men da mine egne børn selv startede i skolen, så kunne jeg se nøjagtig det samme. Begge skoler var og er stadig solide middelklasseskoler, hvor en svag social baggrund mere er undtagelsen end reglen, og de børn var derfor ekstra synlige.

Men der er skoler i København, hvor billedet er det omvendte, hvor det er de velfungerende børn, der stikker af fra normalen. At den ulighed stadig findes generation efter generation, er forfærdeligt. Op til 10 års forskel på levealderen og dermed på livskvaliteten mellem de forskellige postnumre er noget, vi ikke kan være bekendt. Og hvad værre er, forskellen opleves som et grundvilkår, som en fuldstændig forudsigelig og dog kompleks størrelse.

Jeg ser gerne, at de såkaldte nye KRAM-faktorer kommer mere i spil, altså at vi supplerer de gamle, Kost, Rygning, Alkohol og Motion, med de nye, som hedder kompetence, relation, accept og mestring. For på den måde kommer den enkeltes personlige forudsætninger for et sundere liv mere i centrum, og så kan vi måske bedre hjælpe dem, frem for at vifte formanende med pegefingern.

Derfor må vores sundhedsmæssige fokus være på børnene lige fra den allertidligste start, men selvfølgelig også på de voksne, der skal give børnene tryghed og et godt og sundt liv. Det gør stadig ondt at se de børn, der har det svært, og det er stadig dejligt at se dem, det vil gå godt for.

I den anden ende af livet, ja, så bliver vi ældre og ældre. Sidste år besøgte jeg Mara på Østerbro, der fyldte 100 år, og hvis højeste ønske var, tro det eller lad være, at få besøg af Frank Jensen på sin fødselsdag. Men overborgmesteren var booket til noget andet, og derfor måtte Mara nøjes med mig og en buket blomster. Det blev en virkelig forrygende eftermiddag med en sød, glad og frisk 100-årig, der stadig klarede sig i sin lejlighed på 4. sal. Og sådan er der mange, der har det, heldigvis.

Men hvis Mara får brug for hjælp, så skal vi naturligvis være der, ikke med en tilfældig hattedamevelgørenhed, men med en solid kommunal basishjælp. Fordi vi kan jo godt se, at de ældre gerne vil være med selv til at købe ind, vaske tøj, gå ture, for selvfølgelig er det at bevare sig selv og sin integritet længst muligt at kunne gøre det, man er vant til at kunne. Derfor skal vi fortsætte med de gode takter i hverdagsrehabiliteringen, vi har slået an.

Klippekortsordningen til maden er blevet modtaget rigtig godt, men jeg synes faktisk, at vi bør udvide den til også at omfatte andre ting. For det er meget magtpåliggende for os at understrege den respekt for den enkelte, der ligger i at behandle folk lige, men ikke ens.

Hvis vi kan udvide klippekortet, f.eks. til et klippekort for aktiviteter, så man som ældre kan shoppe lidt rundt, prøve sig frem og finde frem til det sted, de ting og de mennesker, man gerne vil beskæftige sig med og være sammen med. Det tror jeg faktisk mange ville være glade for, og jeg er sikker på, at det ville få flere i gang med aktiviteter, der hindrer ensomhed, fordi der er rigtig mange, der ellers trækker sig ind i sig selv igen, hvis de ikke føler sig hjemme der, hvor de første gang møder op. Hjælp dem til at komme lidt rundt og snuse til de mange muligheder, der er.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Det vil især være godt, hvis vi kan få mændene med ud. Det er dem, der er sværest. Vi skal tage alvorligt, at den højeste selvmordsrate i København findes blandt mænd i 70'erne. På et af de aktivitetscentre, hvor jeg kigger forbi en gang imellem, har de et værksted nede i kælderen sådan uden for alfarvej, hvor kvinderne ikke kommer. Der går 5-6 mand og snedkerer og gør ved. Det blev jeg en dag inviteret ned og se. Jeg har ikke særlig nemt ved at rødme, men det gjorde jeg den dag. Det var så hyggeligt dernede i mandehjørnen.

Er det det, vi skal have, er det værksteder og herreværelser, udflugter kun for mænd, eller er det bare almindelige, dagligdags sysler? Vi ved ikke nok om det, og jeg synes, vi skal fokusere på det.

Og endelig er der det store dyr i åbenbaringen, velfærdsteknologien. Ja, kom bare med den, sund vækst i lange baner. Det handler om værdighed for de gamle og syge, der vil kunne klare meget mere selv, og det handler om at lette personalets fysisk hårde arbejde. Men sund vækst handler også i høj grad om arbejdspladser i København, om eksport og om samarbejde både med den nære hovedstads- og Øresundsregion og med lande endnu længere væk. Teknologi og varme hænder er ikke automatisk hinandens modsætninger. Det vil jeg gerne slå fast.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Der er ikke nogen talere, der har tegnet sig på, så tak til ordføreren. Den næste ordfører er Birthe Skaarup, Dansk Folkeparti.

Birthe Skaarup (O): Sundheds- og omsorgsområdet er et af Dansk Folkepartis hjertebørn. Det er her, vi bliver målt på som kommune, at vi gør vore yderste anstrengelser for at give ældre og svage borgere den bedste behandling, hvad enten det drejer sig om personlig pleje og omsorg eller gode tilbud på plejecentre og en god hjemmehjælp. Vi skal samtidig have et personale, der har den forståelse og omsorg og hjerte med, så tilbuddene går op i en højere enhed, så Københavns kommune kan give det allerbedste tilbud.

Vi må ikke flytte rundt med de ældre, så de bliver utrygge og angst. De skal have lov til at beholde den tryghed, at det er de samme personer, som hjælper dem i hverdagen, når de ikke længere selv kan komme i tøjet, op fra sengen eller på toiletbesøg. Det skal vi tænke rigtig meget på både nu, men også fremover.

Men det handler også om, at vi har en strategi, hvor sundhed og forebyggelse er en del af en pakke af tilbud fra fødsel til død.

EksPLICIT vil jeg nævne forebyggelse mod forkert medicinindtagelse. Det er så vigtigt, og derfor glæder det mig, at medicinsaneringen nu er i gang igen, så den rigtige dosering af medicin kommer i den rigtige mund.

Men også forebyggelse af fedme, indtagelse af for megen alkohol og rygning og det gode liv med motion fylder rigtig meget i de to reformer, som vi har vedtaget her i Borgerrepræsentationen, og hvor flere af delelementerne også er med i budgetforslagene fra udvalget. De tiltag vil forhåbentlig få midlertidigheden op her i hovedstaden.

Dansk Folkeparti har, foruden det, jeg lige har givet udtryk for, nogle områder, som vi ønsker at fremhæve ved budgetforhandlingerne. Det drejer sig bl.a. om fleksible pladser til færdigbehandlede ældre patienter, som er indlagt på hospitalerne. Forslaget handler om midlertidige ekstra pladser i spidsbelastningsperioder.

Så er der profilplejehjem for specifikke neurologiske sygdomme, afdelinger til henholdsvis ældre og yngre patienter, der skal genoptrænes, og det skal være med et uddannet personale. De vil få en bedre livskvalitet og måske udskrives til eget hjem, hvis de får den rette behandling.

Palliation ønsker vi et yderligere kompetenceløft af og udbygning på området. Det kan også ske som en styrkelse af indsatsen i borgerens eget hjem ved opkvalificering af medarbejdere og inddragelse af pårørende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Tilskud til aktiviteter og forbedrede fysiske rammer på plejehjem på baggrund af, at de tidligere bevillinger ophører, hører også med til vores forslag.

Jeg har nævnt medicinfejl i indledningen, men jeg vil også sige, at man kan gøre endnu mere på det her område.

En udbygning af et pilotforsøg til hele København om mundhygiejnen hos plejehjemsbeboere har vist sig at forhindre dødsfald. Det er et meget lille beløb, og det synes jeg, at man skulle sørge for at få sat af.

Så kunne vi tænke os, at næste gang, der skal bygges et sundhedshus, så skal det være på Østerbro. Der skal sættes et projekteringsbeløb af, og det ønsker vi også på en sygeplejeklinik i Valby.

Vi har snakket meget om Sct. Elisabeth Hospital, hvor vi kunne indarbejde det her forslag i budget 2015. Det er aktivitetstilbud og rehabilitering, som er såre nødvendige. Det handler også om varmtvandsbassinet, hvor man kunne udnytte kapaciteten meget bedre. Det er faktisk også et ønske fra Ældrerådet.

Den forrige taler var oppe og tale om velfærdsteknologi, og det er helt fint, vi skal bare ikke glemme de varme hænder og samtalen.

Endelig ønsker vi også, at den elektroniske kommunikation mellem borger og kommune ikke udgør nogen form for barriere.

Vi ved, at der tilfalder Københavns Kommune midler fra økonomiaftalen mellem KL og regeringen til ældre medicinske patienter over en 4-årig periode. Det kan muligvis indgå i nogle af de her områder, som jeg lige har nævnt i mit indlæg, fordi midlerne netop er øremærket til patientrettet forebyggelse.

Vort ønske er også, at man går ind og fokuserer på den tomgangsleje, som er eksisterende på baggrund af de færre ældre i kommunen. Vi mener, at der skal gøres noget ved det helt præcis nu.

Jeg har her gjort rede for nogle af Dansk Folkepartis grundlæggende synspunkter til det kommende budget og de udfordringer på nogle centrale områder, som vi anskuer det, og vi lægger selvfølgelig op til en konstruktiv dialog omkring forhandlingerne om budget 2014 på sundheds- og omsorgsområdet.

(Kort bemærkning).

Lise Thorsen (A): Jeg er glad for at høre, at Dansk Folkeparti vanen tro har tænkt sig godt om i forhold til de ældre. Jeg er også glad for, at den pointe, som jeg sådan set netop understregede, netop at man ikke nødvendigvis skal være bange for ny teknologi, også var med i ordførerens tale.

Men da nu Dansk Folkeparti tænker sig så godt om og har så lang en ønskeseddel for ældreområdet, så kan jeg ikke lade være med at spørge: Hvem er det så, der ikke skal have noget? Man kan jo altid ønske sig alt muligt, det kan vi alle sammen. Men jeg kan nu altid meget godt lide også at få at vide, specielt fra partier, der har meget, meget lange ønskelister, hvem det så er, der ikke skal have noget i denne her omgang. Hvilke områder i Sundhed & Omsorg, som jo er et meget stort område, skal vi ikke prioritere ved de kommende budgetforhandlinger?

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Så er det ordførerens tur. Men inden da vil jeg lige bede gruppeformændene om at kalde nogle af medlemmerne ind, da der er meget få til stede.

Birthe Skaarup (O): Altså jeg går ud fra, at Lise Thorsen har været med til budgetforhandlinger tidligere. Hvem skal ikke have noget? Det afhænger jo af en forhandling.

Vi har meget store ønsker på det her område. Jeg har sagt, at det er et af Dansk Folkepartis hjertebørn, Sundheds- og Omsorgsudvalgets områder. Men vi har jo en lang ønskeseddel også i udvalget, og den har Lise Thorsen selv været med til at prioritere. Jeg kommer her og sætter fokus på nogle områ-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

der, som vi synes kunne være vigtige. Nogle af dem er allerede indeholdt i den række af budgetforslag, der er fra udvalget.

Jeg har også sagt, at nogle af dem kan finansieres af de 300 mio. kr., der er afsat i økonomaftalen mellem KL og regeringen, hvoraf ca. 10 pct. tilflyder Københavns Kommune over en 4-årig periode.

Det er klart, at det og tomgangslejen bør vi også gå ind og kigge på. Der kan vi spare nogle penge. Lise Thorsen ved selv, hvor mange penge der går til det her område, det er ikke småpenge. Alle skal selvfølgelig prioriteres, jeg ønsker at prioritere de vigtigste områder først og fremmest.

Ved en førstebehandlings budgetrunde kommer man med nogle ønsker, og så går man til nogle forhandlinger, og så vil det vise sig, hvad man får igennem, og det regner jeg også med, at det vil være for Socialdemokraterne.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Tak til ordføreren. Der er ikke flere indtegnede. Næste taler er De Konservatives ordfører, Jakob Næsager.

Jakob Næsager (C): Tak for det.

Vores ordinære ordfører på Sundhedsområdet har desværre været nødt til at gøre brug af et af de tilbud, som samfundet stiller til rådighed på sundhedsområdet, og derfor er jeg blevet sygevikar. Det er en stor ære og med stor ydmyghed, at jeg skal holde den konservative budgettale på sundhedsområdet.

Vi Konservatives ønsker på sundhedsområdet er til en vis grad en gentagelse af ønskerne fra sidste år, da der stadig væk mangler mange pladser til vores syge borgere. For Det Konservative Folkeparti er det vigtigt, at kommunen prioriterer tryk professionel pleje og genoptræning til vores syge borgere. Borgerne lever længere med deres kroniske sygdomme, og det er en kommunal kerneopgave at varetage pleje og genoptræning. Borgere, der tidligere var indlagt på hospital, udskrives nu til kommunal pleje. De midlertidige døgnpladser til rehabilitering, vurdering og aflastning er et nødvendigt tilbud efter kommunalreformen.

I øjeblikket diskrimineres vores borgere på dette område. Der er stor forskel på hjemtagelsen af borgerne på sundheds- og omsorgsområdet i forhold til socialforvaltningens område. Der er en aldersdiskrimination, hvor dem, der er over 65 år, ikke behandles ligesom dem, der er under 65. Denne forskelsbehandling skal vi have gjort op med. Socialforvaltningen har selv i et budgetnotat estimeret, at der mangler et antal pladser, at der er behov for yderligere ca. 15 pladser udover de 15 pladser til neurorehabilitering.

Vi Konservative vil gerne være med til at rette op på den ubalance i vores tilbud til vores psykisk syge, og vi har derfor et ønske om etablering af yderligere 15 pladser. Det har vist sig, at det er meget syge borgere, der udskrives til døgnrehabiliteringspladserne. Der er derfor brug for flere sygeplejersker, mere sygepleje på rehabiliteringspladserne er nødvendig, da vi ellers risikerer genindlæggelser.

Neurorehabiliteringen har vist sig ikke at være god nok i København. Det er vigtigt for os, at området prioriteres. Når man pludselig bliver ramt af en blodprop i hjernen eller en hjerneblødning, så går tilværelsen i stykker både for den ramte, men også ofte for de pårørende. Der er meget at hente ved intensiv rehabilitering, både i forhold til livskvalitet, men også i forhold til samfundsøkonomien. Hvis borgeren kan genoptrænes til at være selvhjulpnen og måske endda komme tilbage i erhverv, så er det en rigtig god investering.

Vi ønsker også at prioritere den palliative indsats, så vores meget syge borgere sikres den rette pleje i den terminale fase. Vi skal have de pladser, der skal til; man har ikke tid til at vente, når man er ved at dø.

Genoptræningsopgaven går i stigende grad fra hospitaler til kommunerne. Det må ikke gå ud over borgeren, at opgaven skifter sektor, så når udgifterne til hospitalerne daler, så skal vi sikre, at borgerne får tilbuddet i kommunen, så de fortsat opnår en professionel pleje og behandling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Forløbskoordination og bedre forhold for den ældre medicinske patient samt indsats over for fejlmedicinering ønsker vi derfor også prioriteret. Det er vigtigt, at vi aktivt gør noget for at forbedre sektorovergangene. Udskrivningskoordinatorerne skal derfor indtænkes i den budgetaftale, vi skal til at have lavet de kommende 14 dage.

Som flere af de tidligere talere har været inde på, så skal vi også huske sundhedshusene, at de fortsat prioriteres, så vi sikrer driftsmidler. Vi ønsker fortsat, at der arbejdes med at få flere praktiserende læger ind i sundhedshusene. Børnesundhedsplejen og alkoholrådgivningen kunne også med fordel tænkes ind.

Flere ordførere har været inde på Sct. Elisabeth Hospital. Det er også en vigtig prioritering i Den Konservative Gruppe.

Med hensyn til forebyggelse giver det rigtig god mening at investere i forebyggelse, især i forhold til børn og unge. Der bør sættes ind med oplysning i både børneinstitutionerne og i skolerne. Vi ved i dag, hvilken indflydelse KRAM-faktorerne har på en tidlig debut af sygdom. Vi Konservative er af den opfattelse, at man selv har et ansvar for at forebygge sygdom og leve sundt, og det vil vi gerne være med til at initiere til. Derfor er det også vigtigt, at der er tilgængelighed til grønne områder, idrætsfaciliteter mv., så man er selvhjulpne.

Til gengæld mener vi ikke, at der skal bruges millioner på opsøgende arbejde, hvor det er kommunen, der går ud og ringer på og spørger folk, hvad de har spist drukket i deres eget hjem – jeg er lige ved at være færdig.

Velfærdsteknologi og telemedicin er vejen frem. København skal som hovedstad være i front på dette område. Vi vil derfor hele tiden støtte et velfærdsteknologisk forskningsplejehjem og er også fri-ske på at være med til at finde en placering for det.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Der er ingen, der har indtegnet sig til spørgsmål. Den næste ordfører er Heidi Wang, Liberal Alliance.

Heidi Wang (I): Som I ved, har Liberal Alliance kun 2 mandater, så vi skal dække mange områder, så min tale kommer til at dække de tre områder social, sundhed og beskæftigelse.

Har Liberal Alliance en socialpolitik? blev der spurgt her i salen under sidste budgetforhandling, hvor Liberal Alliances gruppeformand gav sin beretning om Liberal Alliances generelle ønsker til budgettet for 2014. Svaret er ja, det har vi faktisk.

Liberal Alliances socialpolitik er baseret på velfærd med værdighed. Liberal Alliances socialpolitik handler om at inkludere de syge, de svage, de udsatte og de handicappede på arbejdsmarkedet og i samfundet, frem for at opgive dem på forhånd og parkere dem på sidelinjen med en fast ydelse.

Vi ønsker flere varme hænder og færre kolde bureaukrater i det offentlige system. Den offentlige sektor skal bruge færre ressourcer på kontrol og administration, men flere ressourcer på direkte hjælp i forhold til de syge, de handicappede og de udsatte.

Vi skal sikre de gamle en værdig alderdom. Mennesker er vigtigere end mursten, og på plejehjemmene skal plejen, maden og aktiviteterne opprioriteres. Vi skal lytte til de ældres ønsker og opmuntre og hjælpe dem til at fortsætte livet med de interesser og vaner, som de hidtil har levet med. Bureaukrati skal erstattes med menneskelig nærhed.

Mange mener, at Liberal Alliance har skåret ned på velfærd, men i de sidste 3 år, hvor Liberal Alliance har siddet i Borgerrepræsentationen, har vi ikke skåret ned på noget som helst på i hvert fald kerneområder.

Til budget 2014 ønsker vi prioriteret følgende: De unge med misbrug og psykisk sygdom. Vi vil øge beskæftigelsesmulighederne for borgere med handicap og sindslidelser. Vi ønsker fortsat en fast

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

forankring af integrationsprojekter, der har skabt gode og varige resultater, såsom f.eks. indvandrerkvindecentre.

Vi vil fortsætte med at støtte profilplejehjem både for indvandrere og for borgere, der har specielle behov på grund af deres sygdom.

Vi vil gerne have en veteranpolitik her i kommunen, især for de hjemløse veteraner, der fortjener, at vi tager os af dem sundhedsmæssigt, socialt og beskæftigelsesmæssigt.

Vi ønsker et internationalt København, og vi vil gerne støtte eksportfremmende aktiviteter såsom at støtte etniske minoriteter til at gå sammen med danske virksomheder for at skabe merafsætning af danske varer, især på velfærdsteknologiske områder.

Vi vil ønske, at flere ressourcer stærke personer flytter ind i udsatte områder og især opnå mulighed for erhvervsaktiviteter.

Som sagt, vi skærer ikke ned på velfærd, men på bureaukrati, der spiser velfærden op. Vi ønsker, at vi ikke alene skaber rammerne for de syge og udsatte grupper, men også fremtidige muligheder for dem.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Bliv lige stående, der er en, der har indtegnet sig. Jeg giver ordet til Lise Thorsen.

(Kort bemærkning).

Lise Thorsen (A): Jeg har et enkelt spørgsmål. Når jeg kører forbi Børsen på vej herind, så ser jeg Liberal Alliances nyeste reklamekampagne, jeg hopper næsten i bussen, hver gang jeg ser den. "Stop den røde hær", står der. Det er jo virkelig, virkelig imponerende.

Jeg vil gerne vide, hvad Liberal Alliances ordfører på det her område synes, at "Den røde hær", som jeg går ud fra er repræsenteret ved mig, undertegnede, og borgmester Ninna Thomsen, har gjort forkert, og dermed, hvad det er der skal stoppes. Hvad vil Liberal Alliance gøre for at stoppe "Den røde hær" på dette område?

Heidi Wang (I): For det første synes jeg, det er bedst, at du stiller spørgsmålet direkte til Lars.

Og for det andet vil jeg gøre dig opmærksom på, at Liberal Alliance er en alliance af mange forskellige liberale. Der er nogle, der er kulsorte, der er også nogle, der er blå, og så er der nogle, som mig, der er liberale med et socialt sind. Jeg har siddet her i Københavns Borgerrepræsentation i 12 år, og jeg tror, mange kolleger kender mit standpunkt og hvad der bekymrer mig mest. Det er de udsatte og de svage og de handicappede.

Hvad angår, hvad den røde hær, de røde partier har gjort forkert, er det min personlige mening, at I er gode til at bruge penge på de svage og placere dem på passiv forsørgelse. I er ikke gode til at give dem en fremtidig mulighed.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Tak til ordføreren. Der er ikke flere indtegnede. Jeg giver ordet til borgmester Ninna Thomsen

Borgmester Ninna Thomsen: Sundhed skal ikke kun være for dem, der kan selv. Det skal være en reel mulighed for alle københavnere. Desværre er uligheden virkelig synlig her i København. Prøv bare at køre på tværs af byen. Når jeg hver morgen kører fra Nørrebro, hvor jeg bor, ind til Rådhuset, f.eks. over Dronning Louises bro, så kører jeg lige igennem uligheden, fordi folk på Nørrebro lever i gennemsnit 6 år kortere end folk fra Indre by.

Det er i mine øjne en af de mest brutale former for ulighed. Ulighed i sundhed handler ikke kun om forskellene mellem den hjemløse og den velbjærgede. Nej, det handler om forskellen mellem bus-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

chaufføren og gymnasielæreren. Det tror jeg er rigtig vigtigt, at vi holder os for øje, fordi den er væsentlig, og den er stor. Det er vigtigt at huske, når vi kan forstå omfanget og udfordringen.

I SF vil vi gerne give alle københavnere lige livsmuligheder. Jeg er derfor glad for, at vi har en regering, som har prioriteret sundhedsområdet og den kommunale forebyggelse og den patientrettede forebyggelse rigtig højt.

Vi går til budgetforhandlingerne med et ønske om at få en sundhedspakke, som kan skabe mere lighed. I København er der 15.000 børn og unge, som vokser op i familier med alkoholproblemer, familier som ofte lever skjult uden hjælp. Det tager i gennemsnit 10 år, før københavnere med et alkoholmisbrug søger hjælp. Det er 10 år for længe, især hvis alkoholikeren har børn. Hvert tredje barn, der vokser op i en familie med alkoholmisbrug, udvikler selv et misbrug som voksen.

Det er de benhårde fakta, det er den benhårde sociale arv på det her område, og jeg skulle hilse og sige, at den er negativ. I SF vil vi gerne have en behandlingsgaranti, så børnene ikke skal vente længe end 3 måneder på hjælp.

I sundhedspakken vil vi også gerne prioritere midler til sund vækst, for hvis vi investerer i velfærdsteknologi og innovation, så kan vi skabe nye løsninger til fremtidens sundhedsområde. Det skal ske i partnerskaber og samarbejde med erhvervslivet, så job og sundhed og vækst går hånd i hånd. Det vil samtidig være til gavn for nogle af vores svageste grupper, de kronisk syge borgere.

Men hvis vi skal have gjort op med uligheden, så skal vi også turde gå nye veje. I SF vil vi derfor gerne gøre Bispebjerg og Nørrebro til en slags udviklingszone, fordi vi har brug for mere viden om, hvad der virker, hvis københavnere skal blive sundere, viden om, hvordan vi konkret kan gøre ulighed i sundhed til fortid. Vi er nødt til at erkende, at kommunen ikke kan klare det alene. Vi er nødt til at samarbejde med alle, der vil være med, både private virksomheder, universiteter, hospitaler, boligselskaber og lokaludvalg.

Kernen i vores kommunale sundhedsvæsen er dog stadig væk de kronisk syge borgere og de ældre medicinske patienter. Det betyder også, at vi i Sundhedspakken mener, at der skal findes midler til medicinhåndtering, fordi en god medicinhåndtering kan redde liv, hvad flere ordførere også har været inde på. Og fordi det er helt afgørende for os at forebygge indlæggelser for særligt de kronisk syge borgere og de ældre medicinske patienter.

Og så er der hele ældreområdet. Sundheds- og Omsorgsudvalget har igennem de sidste 4 år, hvad man vel må sige er i nogenlunde ro og mag, revolutioneret ældreområdet. Med reformprogrammet "Aktiv og Tryk hele livet" har vi sat fokus på medborgerskab, rehabilitering og det værdige og aktive liv samt på hele medarbejdersiden som forudsætning for en stærk faglig ældrepleje. Vi er rigtig godt på vej.

I årets budgetforhandlinger er det en topprioritet for SF og for mig, at vi får sat fokus på ensomheden blandt de ældre københavnere. Jeg har selv fremlagt en række forslag, og jeg kan se, der også er flere ordførere, der har forslag med til forhandlingerne. Det er over de sidste 4 år lykkedes for os at halvere ensomheden på plejehjemmene, og nu er det som sagt de hjemmeboendes tur.

Vi har samtidig en ambition om at fortsætte med at etablere profilplejehjem og fortsætte det gode niveau for kompetenceudvikling.

Jeg vil gerne slutte af med at give en stor tak fra "Den røde hær" til hele Sundheds- og Omsorgsudvalget. Det har på alle måder været en fornøjelse. Jeg synes, at det har været utrolig konstruktivt og givende at arbejde sammen med jer, fordi på trods af politiske forskelle er der altid i udvalget en klar vilje til samarbejde og en forståelse for hinandens modsætninger, i mine øjne fordi vi altid deler ambitionen om at give de ældre københavnere et godt og trygt liv.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Borgmester **Pia Allerslev**: Når nu borgmesteren og med rette er så optaget af de børn, som lever med misbrugsramte forældre, men også selvfølgelig det, som misbrug fører med sig, så kunne jeg godt tænke mig, at borgmesteren måske dvælede et øjeblik ved det, som jeg i hvert fald opfatter som overformynderi i forhold til forældrebestyrelser, når borgmesteren forholder sig til, om man må drikke et glas rødvin til et forældrearrangement på skolen, eller man, når man mødes med kolleger til DHL-stafet eller en julefrokost, må indtage en enkelt snaps og en øl eller tre.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor det er borgmesteren mener, grænsen går for, hvad vi som kommunal instans skal blande os i i kampen for at redde de mennesker, som er ude i et reelt misbrug, hvor meget af det, vi andre skal udsættes for af overformynderi fra sundhedsborgmesteren.

(Kort bemærkning).

Sonja M. Pedersen (O): Jeg vil godt spørge borgmesteren, hvordan det er vi behandler de ældre til mindre velfærd, dvs. mindre besøg af hjemmeplejen, hjemmehjælpen og længe leve robotstøvsuge- og endnu mere og flere ensomme ældre mennesker.

Tænk, at man kan udskrive ældre mennesker, ældre borgere til at sidde hjælpeløse i eget møg. Der mangler mere obs, når de ældre sendes hjem efter indlæggelse. Når der så endelig kommer en fra hjemmehjælpen og hjemmeplejen, så skal man være heldig, at det er én og samme person, som var der sidst. Normalen er, at de, der modtager hjemmeplejen eller personplejen, kan modtage op til mere end 10 personer om måneden. Det må kunne gøres bedre. Hvor er trygheden for de ældre?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (O): Nu er jeg af den opfattelse, at mange skolebestyrelser gør et godt stykke arbejde og bestyrelser i det hele taget, der også flourer her på Sundheds- og Omsorgsudvalgets område.

Noget af det, jeg selvfølgelig har bidt mærke i, ligesom jeg kunne høre, at Pia Allerslev også har bidt mærke i det, var, at man ikke kan tillade sig at få en øl eller et stykke smørrebrød, når man som forældre gør et stort stykke arbejde i en bestyrelse. Det synes jeg er helt ude i hampen. Det er jo ikke overdrevent drikkeri, der her er tale om, men en enkelt øl og et stykke smørrebrød, når man efter en lang arbejdsdag måske skal deltage i et stykke frivilligt arbejde.

Så kunne jeg godt tænke mig at høre borgmesteren om – nu er det Bispebjerg og Nørrebro, der står for tur omkring den her opprioritering. Der er jo mange andre bydele i København, eksempelvis ude på Amager Øst. Der ser jeg også mange familier, der måske kunne komme ind under samme paraply, som borgmesteren vil have, at Bispebjerg og Nørrebro skal. Jeg vil godt høre, om det skal udbredes til andre områder end lige det ...

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Jeg skal bede spørgeren overholde taletiden.

Borgmester **Ninna Thomsen**: Først til borgmester Pia Allerslev og til Birthe Skaarup fra Dansk Folkeparti. Jeg har fået en henvendelse fra Københavns Forældre Organisation, som gerne så, at vi i København lavede centrale retningslinjer for alkohol på institutioner. Til dem og til pressen har jeg sagt, at det vil jeg ikke lave. Jeg vil til gengæld opfordre alle forældrebestyrelser til at tage diskussionen.

Som led i den debat, der nu har været, har jeg modtaget henvendelser fra flere forældrebestyrelser, hvor man på skolen har fadølsanker. Jeg har modtaget henvendelser fra forældrebestyrelser, som kunne fortælle, at når de holdt fest, så var der nogle forældre, der drak sig så berusede, at de sådan set bad om at købe øllene med hjem. Der må man spørge sig selv, om det for børnene og for helhedens vedkommende er en god skolefest eller en god daginstitutionsfest. Det tror jeg ikke, det er.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Omvendt har jeg ikke selv haft nogen dårlige erfaringer med mine børns skolefester eller andet, og der kan man så træffe en anden beslutning.

Det, der er vigtigt for mig som sundhedsborgmester, er, at der kommer et lokalt ejerskab omkring det her, sådan at man i forældresammenhænge, hvor der er misbrugsproblemer, faktisk siger, at der vælger vi alkoholen fra. Og omvendt, at man i andre sammenhænge siger, jamen fint nok, så køber vi 3 flasker vin ind til det her arrangement, og så går det nok med det.

Og så vil jeg gerne understrege, at det eneste, jeg har tænkt mig at blande mig i og bede om, at man diskuterer, er sådan set de arrangementer, der foregår på vores skoler og i vores daginstitutioner. Det er ikke private forældrearrangementer.

Det er sådan set den samme tilgang, vi har, når det handler om røg. Der kommer ingen centrale forbud fra Københavns Kommunes side mod, at man overhovedet må ryge i arbejdstiden. Men omvendt vil vi da gerne opfordre til, at alle arbejdspladser diskuterer det her spørgsmål, og er der nogle arbejdspladser, som ønsker, i dialog med MED-udvalg osv. osv., at lave røgfrihed generelt, så vil jeg heller ikke tale imod det.

Så er der Birthe Skaarup, som spørger, hvorfor man har valgt Bispebjerg-Nørrebro. Jamen man har bl.a. valgt Bispebjerg-Nørrebro, fordi det er en af de mest ulige bydele i København. Man kunne også have valgt en anden bydel. Det er heller ikke sådan, at de gode eksempler og de gode forslag, der kommer, skal holdes alene inden for Bispebjerg-Nørrebros grænser.

Men det er et forsøg på at sige, hvad sker der, hvis vi får alle i de her to bydele til at arbejde sammen om at mindske uligheden i sundhed. Det kan være, at alle daginstitutioner vil tage sagen op, det kan være, at alle skoler, jobcentre osv. vil. Kan vi dér skabe en samhørighed, eller kan vi dér skabe noget, der er større end de enkelte institutioner hver for sig, så tror jeg sådan set, vi kan komme langt. Men det er rigtigt, man kunne også have valgt andre bydele, men Bispebjerg-Nørrebro er som sagt meget ulige.

Så er der Sonja M. Pedersen, som åbenbart har en masse fordomme eller forestillinger om, hvordan ældreplejen i København er. Jeg kan sige, at det serviceniveau, vi har i København, er rigtig, rigtig godt, også hvis du sammenligner med andre kommuner, hvis du sammenligner med, hvor ofte man får hjælp som ældre til rengøring, hvis du sammenligner de madtilbud, vi har i Københavns Kommune.

Så påstår Sonja M. Pedersen, at der er robotstøvsugere i København. Det er der ikke, for det har man netop i København valgt ikke at have.

Hvis der er konkrete historier omkring visitation, hvor det er noget, der er gået galt, så hører jeg gerne om det, så vi kan rette op. Men der er regler for, hvor kort tid der må gå, fra man bliver udskrevet, til man skal have besøg af visitator – det er allerede inden for 24 timer, så vidt jeg husker – og dermed også et rigtig, rigtig fint udskrivningsforløb fra hospitalerne.

Så er det klart, at vi ikke kan garantere, at det er den samme person, der besøger de ældre hver gang. Det er jo sådan, at vores ansatte ikke er ansat 24 timer i døgnnet, og derfor vil det være sådan, at nogle får forskellige besøg. Det, vi prioriterer i særlig grad, er de stærkt svækkede borgere, hvor der måske er demens, og hvor der kan være god grund til, at det er de samme personer, der besøger dem.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Jeg skal gøre ordføreren opmærksom på, at man skal prøve at følge med på tiden, sådan så man ikke taler over sin tid. Jeg giver ordet til Flemming Steen Munch.

(Kort bemærkning).

Flemming Steen Munch (V): Jeg vil godt, måske lidt polemisk, spørge om borgmesterens holdning. Når nu der er en sådan lidt frelst holdning til at få et glas vin i forbindelse med et forældremøde, hvad er så holdningen, hvis man søger inspiration igennem indtagelse af noget andet, ved f.eks. at gå

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

ud på gaden og så ryge sig en hurtig joint? Har vi så den samme formynderiske holdning set i lyset af SF's opfattelse af forsøg med legalisering af hash?

Jeg har også et tillægsspørgsmål. Det er, hvad borgmesteren konkret mener er årsagerne til levealdersforskellen mellem borgerne på Nørrebro og så dem i de såkaldte velfærdsghettoer, og hvad vil borgmesteren konkret gøre ved det. Jeg beder om, at jeg får et svar, der ikke bare er en skåltale.

Borgmester Ninna Thomsen: Til Flemming Steen Munch fra Venstre: Jeg mener ikke, at hash og skolefester på nogen måde hører sammen, heller ikke selv om forældrene går ud på gaden og deler en joint.

Til uligheden i sundhed synes jeg, det er et meget komplekst spørgsmål, og der er rigtig mange svar med i det. Man kan sige, at det er sådan set ikke postnummeret alene, der gør, om man lever et kort eller et langt liv. Det er i høj grad folks uddannelse, og det er i høj grad også folks tilknytning til arbejdsmarkedet, der gør en forskel på, om man har de ekstra 7 år eller de færre 7 år at leve i.

Jeg tror, at noget af det, vi skal gøre, er i høj grad at målrette vores tilbud og målrette vores tilbud til forskellige mennesker, sådan set at efterligne lidt af det, man gør fra reklamefirmaernes side, og sige, at når de skal nå de unge, skal de gøre det på én måde, når de skal nå de ældre, skal de gøre det på en anden måde. Så skal vi turde sige, at nogle mennesker, det kan måske være nogle, der har mange ressourcer, godt kan få genoptræning på sigt gennem velfærdsteknologi ved at have måske en skærm derhjemme, der viser, hvilke stillinger der skal være, mens der er andre, der måske ikke vil være så klar til den form for velfærdsteknologi og skal have et andet forløb, måske et 1:1-forløb eller et gruppeforløb på træningscentret.

(Kort bemærkning).

Flemming Steen Munch (V): Jeg kan jo høre på borgmesterens svar, at borgmesteren er godt inde i problemstillingen. Borgmesteren har, så vidt jeg husker, siddet i 4 år som sundhedsborgmester, så mit korte spørgsmål er: Hvad er der sket på det her område med levealdersforskellen i de 4 år? Er der foretaget nogen som helst former for initiativer, og har disse givet nogen former for målbare resultater?

Borgmester Ninna Thomsen: Et af de initiativer, vi har sat i værk, er Sundhed i Nærmiljøet, hvor man ude lokalt finder konkrete løsninger på, hvordan man når ud i de udsatte byområder, hvad er det for nogle tiltag, der skal til. Der er også en række tiltag under det, der hedder Røgfrit København, som er målrettet kortuddannede mennesker og mennesker i udsatte byområder.

Samtidig er det sådan, at hver eneste sundhedsmedarbejder, der arbejder i sundhedshusene, sådan set går ind og tager konkret stilling, når man får en borger ind, og ser på, hvad er der egentlig behov for her.

Dernæst er der ikke nogen tvivl om, at den store rehabiliterende indsats, vi har lavet på ældreområdet, i høj grad har været med til at flytte fokus fra den passive hjælp til den aktive hjælp og dermed også kunne hjælpe nogle mennesker, som måske ikke af sig selv ændrede deres livsstil, men havde brug for et lille kærligt skub fra kommunen eller andre til at få ændret deres livsstil og få gjort noget ved deres kroniske sygdom.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Tak til borgmester Ninna Thomsen. Nu går vi over til et nyt område, til socialområdet, og den første ordfører er fra Socialdemokratiet, Henrik Appel Esbensen.

Henrik Appel Esbensen (A): I forbindelse med budgetforhandlingerne er det vigtigt for Socialdemokraterne, at mennesker med funktionsnedsættelse kommer ind på arbejdsmarkedet. Inklusion er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

et af de vigtigste temaer for A. Det er også vigtigt, at vi sikrer, at vores sagsbehandlere i Københavns Kommune har ordentlige forhold, således at vores borgere får den bedst mulige betjening, når de kommer på vores handicapcentre og socialcentre.

Vi har også et forslag om noget, der hedder servicerejse – og det er ikke et spørgsmål om service-rejser til en anden del af verden for at få opdragelse, før der er nogen af mine kolleger, der begynder at stille spørgsmål om det. Det er et spørgsmål om at finde ud af den bagvedliggende grund til, at mennesker faktisk bliver kriminelle. Det er sådan, at vi ved, at fra de er 10 år, kommer vi kontakt med dem, men fra 0 til 10 år ved vi faktisk ufatteligt lidt om, hvad der er årsagen til, at mennesker faktisk ender i en kriminel løbebane. Så det håber vi selvfølgelig også bliver prioriteret.

Så er der et af de allervigtigste områder, bedre forhold for hjemløse. Det er vigtigt, at vi får bygget flere gæve boliger til gæve mennesker. Køen af hjemløse, som har brug for hjælp, vokser desværre stadig væk. Det er desværre sådan, at den hjemløsestrategi, der blev udformet for en del år siden, har vist sig ikke at virke helt efter hensigten. Vi har fået flere mennesker, som er blevet hjemløse, og det er en større og større del af dem, som faktisk er yngre.

Det kan godt være, at folk bliver hjemløse, når de er udsatte, men det er helt håbløst, at vi stadig væk desværre sætter for mange ud. Vi har fået sat en lille stopper for, at folk bliver sat ud af deres bolig, men ikke desto mindre skal vi sikre, at det er et minimum, der bliver sat ud af deres boliger.

Men ud over at tro, at det at være hjemløs kun er en ide om, at der er penge i kassen, og at man har en bolig, er der noget, der går forud for, at man bliver hjemløs. Derfor er det rigtig, rigtig vigtigt for Socialdemokraterne, at vi kigger på børns og unges opvækst, finder ud af, hvad det er der er årsagen til, at mennesker bliver hjemløse eller udsatte eller noget andet. Det er jo sådan, at vi alle sammen kommer ud for udfordringer i livet, sorg, kriser, arbejdsløshed, skilsmisse m.m. Det interessante er jo at finde ud af, hvorfor der er nogle, der klarer sig bedre end andre.

Så alt andet lige kunne det jo godt være, at vi skulle lære mennesker at svømme helt fra starten af, i stedet for at vi bliver ved med at redde mennesker op fra vandet, når de ikke kan svømme selv, for at bruge den metafor.

For di vi er nødt til at gøre noget, før det går galt. Det er sindssygt dyrt for samfundet, når det først er gået galt. Og når nu vi ved, at vi kan forebygge tidligere på en masse områder, så er det jo interessant, at vi ikke har prioriteret det godt nok.

Derfor er vi nødt til at være opmærksomme på det vigtigste og det mest dyrebare, vi har i det her samfund, børnene. Vi skal holde øje med dem, lige fra de bliver født, vi skal være opmærksomme på, at de har forældre, der kan tage vare på dem. Vi skal være opmærksomme på dem i vuggestuen, som borgmester Jesper Christensen også var inde på, i børnehaver, fritidshjem, skoler, om de trives, som de skal. Og vi skal være opmærksomme på, at de har nogle forældre til at varetage dem.

Så kan man jo altid diskutere, som borgmester Pia Allerslev var inde på, hvor restriktiv man skal være. Men for Socialdemokraterne er det ret vigtigt, at man kigger på børnenes behov og ikke altid på forældrenes behov. Jeg synes måske også, det kunne klæde andre partier, at de kiggede på børnenes behov, om det er børnene, der har en interesse i, at det sker.

Men på linje med borgmester Ninna Thomsen synes jeg selvfølgelig, at den diskussion skal vi selvfølgelig have ude i institutionerne. Det er en ret vigtig værdidebat at tage, som SF har taget op, som vi selvfølgelig bakker op omkring, det at diskutere børn og unges vilkår.

(Kort bemærkning).

Flemming Steen Munch (V): Jamen tak til Henrik Appel.

Jeg bliver en lille smule forvirret, men til gengæld på et meget højt plan, når jeg læser i aviserne, at nu er antallet af hjemløse steget med et eller andet, og man er i stand til helt ned i decimalerne at gøre det op. Jeg tror, at det seneste tal, man opgjorde, var, at nu var der 508 unge hjemløse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Mit spørgsmål til Henrik Appel, som jo har en baggrund i det her med socialforetagender, er, hvordan man opgør det. Går man rundt på gaderne og tæller dem, eller hvad er opgørelsesmetoden, siden man så nøjagtigt kan gøre op, at der er x antal hjemløse i København? Jeg undres.

Henrik Appel Esbensen (A): Nu er jeg jo ikke statistiker, og jeg er heller ikke embedsmand, så jeg kender ikke de nøjagtige opgørelsesmetoder. Men jeg ved, at i forbindelse med hjemløsestrategien har Rambøll brugt forholdsvis mange penge, måske også for mange penge, til at evaluere indsatsen for at være mere sikker på det.

Så ved jeg, at man, jeg tror, det er en gang om året eller hvert andet år, faktisk laver hjemløseoptællinger, hvor man skriver rundt til dem, som faktisk er i kontakt med de mennesker, som er hjemløse, væresteder, institutioner og botilbud m.m. På den måde får man så nøjagtig en opgørelse som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming:** Jeg vil bare høre, om Henrik Appel som ordfører vil kunne bekræfte, at det, der foregår, er, at hvert andet år går Statens Forskningsinstitut ud i uge 6 og har kontakt med samtlige væresteder, herberger, opsøgende personer for på den måde at få et overblik over, hvor mange konkrete hjemløse der er, hvor mange sover på gaden, hvor mange bruger de forskellige steder. Og det var en praksis og en måde at gøre det på, som blev startet i 2009 under en daværende Venstre-socialminister.

(Kort bemærkning).

Klaus Mygind (F): Jeg bed mærke i, at Henrik Appel sagde, at der skulle bygges flere boliger for hjemløse. Hvilke konkrete planer har I om det?

Henrik Appel Esbensen (A): Borgmester Mikkel Warming spørger mig, om jeg kan bekræfte, at det er den måde, man opgør det på. Jo, det er korrekt. Sådan har det været igennem rigtig, rigtig mange år. Det er klart, at vi ikke helt kan afvise, at der måske er en enkelt eller to, vi ikke får øje på, måske en enkelt sofasover m.m. Men alt andet lige har vi rimelig godt styr på det.

Jeg synes, det er mere beskrivende at fortælle hr. Flemming Steen Munch, at i forbindelse med sidste frostvejr i december måned gik socialforvaltningens enhed faktisk ud og fik spottet de 10-15 hjemløse, der var ude på Valby Station. Så godt styr har socialforvaltningen faktisk på, hvem det er der lever på gaden, og hvem det er som bor indenfor, hvor der er mere varmt.

I forhold til boliger til hjemløse er det klart, at Socialdemokraterne jo altid vil kigge på, hvordan vi kan lave en boligform, hvor mennesker faktisk også har råd til at betale den husleje, der er. KAB har lavet et projekt ude i Tingbjerg, som jeg synes er ekstremt spændende. Det at man kan bygge boliger til udsatte for 3.000 kr. om måneden, giver rigtig, rigtig god mening. Kan vi få flere byggegrunde, så må vi over og tale med SF's egen borgmester om, hvordan vi kan finde flere byggegrunde, og hvordan vi hurtigere kan få bygget boliger til hjemløse. På den måde kunne vi også få nedsat antallet af hjemløse, som står uden bolig.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til Sisse Marie Welling, SF.

Sisse Marie Welling (F): I SF ved vi, at alle mennesker er lige, at et mindre bidrag fra et menneske, som er handicappet, kan være større end de almindelige bidrag fra os andre.

Forskellen for mange af de mennesker, vi dagligt skal støtte på væresteder og bosteder, i fixerum og mange andre steder, handler om den måde, de ansatte håndterer deres vigtige arbejde på. Det hand-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

ler om deres engagement, deres utrættelige indsats for at yde et fagligt stærkt stykke arbejde alle døgnets timer.

Vi er stolte af at have sat en tillidsreform på dagsordenen. Og de mange, mange besøg med spændende dialog i alle hjørner af socialforvaltningen har i høj grad vist os, at der er behov for en tillidsdagsorden, for trivsel og smil fra en borger kan ikke måles og vejes i et tjekskema. Fokus skal være på borgeren.

I SF ved vi, at en tidlig indsats kan gøre en forskel. Vi vil derfor sikre, at behandlingen af børn og unge af alkoholikere fortsætter. Vi ved, at de, ud over de psykiske sår og svigt, de har pådraget sig som børn af alkoholikere, også er i risikogruppen for selv at udvikle et misbrug. Den negative indsats vil vi gerne være med til at stoppe.

Vi er stolte over, at det er lykkedes os at få et fixerum i Købehavn. Vi er stolte over den store succes, vi allerede nu har haft med fixerummet. Men misbrugerne går ikke hjem kl. 4 om eftermiddagen, og derfor er der behov for at udvide fixerummets åbningstider, så det har åbent døgnet rundt.

Vi ønsker også midler til at tage hånd om de hjemløse. Det er sådan, at med dette års budgetforhandlinger er der en lang række af de midler, som hidtil har været afsat på hjemløseområdet, der udløber. Der vil vi gerne være med til at sikre, at de vigtigste af disse initiativer fortsætter.

Vi ønsker også at støtte Indvandrerkvindecentret, fordi det er et sted, hvor kvinder mødes og støtter hinanden, og det er en brobygger til København som kommune, så mange af de her kvinder kommer ud og får hjælp til at komme videre med deres liv.

Vi vil støtte Sydhavnscompagniet og Settlementet, fordi de arbejder med en form, som sikrer samspil mellem forskellige indsatser.

Selvfølgelig ønsker vi mere end det. Vi sætter os derfor til forhandlingsbordet i håbet om at få sat et tydeligt socialt SF-aftryk på det kommende budget.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Vi siger tak til ordføreren. Der er ingen indtegnede. Vi går videre til Mia Nyegaard fra Det Radikale Venstre.

Mia Nyegaard (B): Et mere socialt ansvarligt København betyder, at vi som politikere i dette budget tager ansvar for de socialt udsatte, som skal have hjælp. Men det betyder også, at vi tager ansvar for at bruge borgernes penge bedst muligt.

Som ny i Socialudvalget er der meget at lære, men når det kommer til at hjælpe socialt udsatte, har jeg én rettesnor: Det handler om evidens før ideologi, og det handler om, at vi skal have mere for pengene, hvis det er muligt. Det betyder f.eks., at vi i forhold til fixerum skal anvende det, vi har, i stedet for at bygge nyt og dyrt.

Når vi åbner og eksperimenterer med projekter, ja, så skal vi evaluere effekten. Men lige netop på socialområdet skal vi huske ikke kun at måle på, hvor mange der bruger et tilbud, men også på, om det giver mening for den enkelte bruger. Det betyder f.eks., at vi ikke kun skal kigge på beliggenheden af f.eks. Café Klare, men også på, om det giver mening for den enkelte hjemløse kvinde, at der lige netop er en natcafe kun for kvinder.

Desuden skal vi etablere skæve boliger til de hjemløse, hvor det giver dem en forbedret livskvalitet og et værdigt liv. Jeg har forstået, at det gælder for ca. 5 pct. af de mest udsatte hjemløse. Det betyder også, at vi skal bakke op om den flerstrengethed, der er i hjemløsestrategien. Altså skal vi også etablere alternative plejehjemspladser til de mange, hvor det er det, der giver mest mening.

Og så er der Housing First. Det har vist sig, at stik imod, hvad vi før troede, er der rigtig mange hjemløse, der med en intensiv indsats på sigt har mulighed for at blive i en permanent bolig, hvis vi starter med at give dem tag over hovedet. Så derfor skal vi til budgetforhandlingerne styrke dette tiltag. Det vil også sige, at vi skal sikre, at udsatte borgere ikke bliver hjemløse, og det gør vi ved at sikre

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. september 2013**

---

billige boliger, samtidig med at vi afsætter flere midler til at støtte op om udsatte borgere, så hjælpen gives i deres egen bolig tidligere.

Sidst, men ikke mindst, har vi Radikale et par hjertebørn, som handler om eventuelt at finde midler til boliger med senhjerneskade og at sikre et hus, der kan aflaste familier med handicappede børn ved, at de får én indgang til systemet og får overblik til den rigtige hjælp.

Med denne budgetaftale har vi mulighed for i Københavns Kommune at gå forrest i forhold til de sociale indsats og at modarbejde, at flere københavnere ender i en social deroute, fordi sådan behøver det ikke at være.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Jeg giver ordet til Sisse Marie Welling.

(Kort bemærkning).

Sisse Marie Welling (F): – Som blot vil høre De Radikales ordfører, om man har tænkt sig at løbe fra den aftale, vi lavede i budget 2013, om, at man skal etablere stofindtagelsesrum nr. 2 ved Halmtorvet, som er en del af den større plan om stofindtagelsesrum i København.

Mia Nyegaard (B): Jeg tror ikke, vi har tænkt os at løbe fra noget som helst, men når jeg sidder og kigger på budgettet nu her og de tal, jeg fik fra forvaltningen, så undrer det mig bare, at et nyt hus koster 45 mio., samtidig med at vi har et stofindtagelsesrum eller et sundhedshus, som er noget billige-re. Så fremadrettet vil jeg måske bare opfordre til, at man kigger på, om de 45 mio. til anlæg kunne være brugt til at hjælpe stofmisbrugerne i stedet for.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Jeg giver ordet til Sisse Marie Welling.

(Kort bemærkning).

Sisse Marie Welling (F): – Som blot vil høre, om man fortsat vil stå ved aftalen, som man har lavet. Det har været en aftale i forhold til kapacitet, som hele tiden har været medregnet, at man ikke køber med fuld kapacitet på Mændenes Hjem, så man ikke får samlet misbrugerne ét sted på Vesterbro for borgerne på Vesterbro, men får samlet dem rundt omkring, så man kan arbejde med misbrugerne på en mere hensigtsmæssig måde, da misbrugerne ikke er én gruppe, men er forskellige grupper. Som ordføreren også ved, er det jo forskellige grupper som bl.a. kvinder og udsatte med forskellig etnisk baggrund.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Jeg giver ordet til Mia Nyegaard.

Mia Nyegaard (B): – Som gerne vil sige, at vi selvfølgelig ikke løber fra nogen som helst aftaler, men som også gerne vil påpege, at når nu jeg er ny i Socialudvalget og gerne vil kigge på nogle ting, man kan gøre anderledes, så tænker jeg da, at vi kunne prøve at se, om det kun var på Vesterbro, vi skulle have stofindtagelsesrum. Jeg kunne godt tænke mig, at nogle af de mobile løsninger, Fixelancen f.eks., kom ud at stå fast et eller andet andet sted. Man kunne forestille sig forskellige steder på Amager som forsøg.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Så giver jeg ordet til borgmester Mikkel Warming.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som har meget respekt for, at man er ny i udvalget, men dog vil understrege, at grunden til, at man snakker om to rum på Vesterbro, er, at behovet er til to rum. Det er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

det, vi kan se, det er det, beregningerne har vist, og det er det, vi allerede kan se nu efter 1 år. Kapaciteten er ikke tilstrækkelig. Det er derfor, der skal være to rum på Vesterbro. Vesterbro er kendetegnet ved, at det er der, den åbne gadescene er, det er der, en række stofmisbrugere og de mest kaotiske, dem, der har mest brug for faciliteterne i et stofindtagelsesrum, er.

De diskussioner, vi også har haft i Socialudvalget her det sidste halve år, også før Mia Nyegaard kom ind, det ved jeg, har så også været, at vi netop derfor gerne ville have nogle af de mobile enheder ud på f.eks. Amager, når kapaciteten på Vesterbro var på plads, fordi de er der, behovet var størst.

Det er også i det lys, man skal se den aftale, som budgetpartierne lavede sidste år, om at love, at man denne gang ville finde finansiering til stofindtagelsesrum på Halmtorvet 15 eller 17. Jeg er meget enig med Sisse Marie Welling i, at det næsten ikke er til at stille et spørgsmål, som Mia Nyegaard ikke kan svare andet end ja på, at De Radikale naturligvis vil overholde de budgetaftaler, de skriver under på.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Jeg giver ordet til Mia Nyegaard.

Mia Nyegaard (B): – Som ikke på noget tidspunkt har sagt, at vi ikke står bag ved et budget. Men så vidt som jeg har forstået det, og det kan være, jeg har misforstået noget, så er det sådan, at der lige nu ligger et forslag om, at man enten permanent laver et sundhedsrum, altså et ekstra sted at være, eller at man bygger et nyt fixerum. Der vil jeg bare sige, at måske giver det mere mening, at man kigger på og så permanentgør det, der allerede er, end at skulle bruge, så vidt jeg har forstået, 45 mio. på at bygge et nyt.

Vi er helt med på, at der skal være to på Vesterbro, og jeg synes, det er en fantastisk ide, og vi skal også nok støtte op om det, men vil igen fremadrettet gerne sige, at måske skal man bare bruge pengene, så man får mest muligt for dem.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Jeg giver ordet til borgmester Mikkel Warming.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: (*Mikrofonudfald*)... de forslag, der ligger, fordi det handler om et forslag om at lave en midlertidig forlængelse af sundhedsrummet i Kvægtorvsgade, fordi kapaciteten ikke er tilstrækkelig. Selv om Skyen på Mændenes hjem er åbnet, så er kapaciteten der ikke tilstrækkelig. Derfor skal der være noget, indtil man kan åbne noget nyt på Halmtorvet. Og det handler om, at de faciliteter, der er i Kvægtorvsgade, er rimeligt små, er rimeligt trængte, og de muligheder, der ligger for det, som også var intentionen med stofindtagelsesrum, nemlig et tilbud, der også handlede om andet end stofindtag, om forskellige former for behandling og andre tiltag, er det, der kan lade sig gøre på Halmtorvet 15 eller 17, og det er det, der har været tænkt med den aftale, vi lavede. Så derfor er det ikke et spørgsmål, det er en opfordring.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Jeg giver ordet til Mia Nyegaard.

Mia Nyegaard (B): – Som nok skal berolige borgmesteren med at sige, at selvfølgelig bakker vi op om det, men som stadig væk fremadrettet vil sige, at vi skal til at kigge på, hvordan vi bruger de penge.

1. næstformand (**Susan Hedlund**): Så siger vi tak til ordføreren, og den næste taler er Birthe Skaarup, Dansk Folkeparti.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Birthe Skaarup (O): Da Finn Rudaizky ikke kan være til stede her i dag på grund af sygdom, har jeg lovet at fortælle lidt om, hvad ordføreren vil prioritere her under de kommende budgetforhandlinger.

Dansk Folkeparti er i kraftig opposition til legalisering af hash, som er Socialdemokraternes valgønske. Sundhedsminister Astrid Krag oplyste for nylig med hensyn til overdødelighed blandt specielt yngre cannabisrygere, at en akut effekt af en cannabisrus er en øget ulykkesrisiko i trafikken.

På et eller andet tidspunkt har Socialdemokratiet fortrudt deres valgønske, og vil de slette det af programmet? Jeg ved ikke, hvornår Socialdemokraterne har fortrudt valgønsket, men spørgsmålet er: Vil man slette det af valgprogrammet? Eller lytter overborgmester Frank Jensen slet ikke til nogen af argumenterne?

Dansk Folkeparti er som sagt imod legalisering af hash. Vores politik er tværtimod at være med til at reducere hashindtag og udbredelsen heraf, især på skolerne og især i forhold til unge i skolealderen. Det er en kommunal opgave at få unge væk fra hashen. Man kan ikke spille på begge trompeter og synes begge dele, hvad Socialdemokraterne gør. Den socialdemokratiske regering, inklusive SF og De Radikale, har allerede tidligere advaret imod hash. Nu viser det sig, at der også er en forhøjet kræftrisiko.

I den kommende budgetaftale vil vi afsætte 3,8 mio. kr. til U-Turn, der har god erfaring med at få unge væk fra hashen, og præcis det er en kommunal opgave. Hvordan forholder overborgmesteren sig til disse argumenter? Nu er overborgmesteren her ikke, men det er spørgsmålet: Er en forhøjet kræftrisiko ikke et meget vægtigt argument, der burde stoppe sådan et valgønske om at legalisere hash?

Fint, at der er penge til reovering af f.eks. Nørrebrogade og Amagerbrogade, men Københavns Kommune kan ikke prale af at give penge til sociale formål, f.eks. til voksne udviklingshæmmede.

Og så kommer der et afsnit om Lavuk, som er diskuteret flere gange her i Borgerrepræsentationen, for lige nu er der 8 års ventetid til fritidstilbud i voksenklubben Lavuk. Det er for dårligt, og vi vil endnu en gang gå til budgetforhandlingerne for at få løst det problem. Når man kan prioritere en bæk til 1 mio. kr. eller støtte en modeuge med mere end 2 mio. kr., er det så ikke muligt at finde 1 mio. kr. til udviklingshæmmede og gøre det muligt for dem at få et fritidstilbud om aftenen?

Jeg ved godt, der ikke er meget opmærksomhed omkring udviklingshæmmede, og man får ikke lov til at klippe en snor eller få noget prestige på det. Men vi er i Dansk Folkeparti dybt forundrede over, at Socialdemokraternes socialpolitik er blevet så ringe, at I stemmer 6 gange nej og kun under pres tager det op til budgetforhandlingerne. Vi håber helhjertet, at de penge bliver afsat til udviklingshæmmede i det nye budget.

Et andet område er KIFU, det er Københavns Idrætsforening for Udviklingshæmmede. De er blevet udsultede, og det er et problem, fordi de ikke selv kan organisere sig, men er nødt til at have nogen ansat til hjælp. Disse mennesker har brug for færre penge end den føromtalte bæk har kostet. Det kunne være rart, hvis eksempelvis Socialdemokraterne, men også gerne andre partier, var lige så positive over for udviklingshæmmede og handicappede, som man er over for bænke. Vi ved godt, at man ikke kan klippe snore over, og igen, at man ikke får nogen profilering. I stedet kunne man udvise lidt anstændighed, og det vil vi gerne være med til at prioritere i Dansk Folkeparti.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har ønsket at stille spørgsmål, så vi går videre. Den sidste i denne her runde er borgmester Mikkel Warming, værsgo.

Borgmester **Mikkel Warming**: I torsdags var der meget fokus på alt det positive, vi sammen har opnået de sidste 4 år, og der er opnået mange ting, også på det sociale område. Vi har bygget og renoveret over 1.000 boliger til københavnere med sindslidelse eller handicap. Vi har åbnet Danmarks før-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

ste stofindtagelsesrum, gjort byen sikrere, renere og mere værdig for nogle af de mest udsatte. Vi har socialrådgivere på skoler og i institutioner, så vi kan sikre hjælp til udsatte børn endnu hurtigere.

Men midt i alt lyset er der skygge, og der er massivt pres på det sociale område i København. Noget af det, som har fyldt i flere taler i dag, og det er jeg glad for, er udsatte børn, som er en af de mest vigtige ting, vi kan foretage os som kommune. Hjælp til udsatte børns familier er truet, ikke af manglende vilje, men af et pres af stigende befolkning, af flere børn, for der kommer flere børn og unge i København.

I modsætning til borgmester Jesper Christensens område er der ikke nogen automatisk regulering opad på det sociale område. Selv om der kommer flere udsatte børn, og det gør der i København, så kommer der ikke nogen automatisk regulering opad af budgetterne. Og det er et problem.

For selv om det er lykkedes os at satse massivt på forebyggelse, selv om det er lykkedes os på den måde at holde udgifterne i ro ved at flytte fokus fra anbringelser til forebyggelse, til familiebehandling, så holder det ikke længere. Vi kan ikke blive ved med at opretholde kvaliteten, hvis ikke vi får flere sagsbehandlere, hvis ikke vi får penge til flere foranstaltninger, hvis vi ikke får penge til flere indsatser for de udsatte børn og deres familier, ikke mindst fordi det faktisk er lykkedes os, bl.a. med socialrådgivere i institutioner og på skoler, at opdage flere børn tidligere, så vi tidligere kan komme i gang med at hjælpe, så vi tidligere kan få familier op at stå. Men vi skal bare også have råd til det.

Et andet område, hvor udviklingen presser os, er mennesker med psykiske lidelser. Superkort: På 10 år er der kommet 40 pct. flere, der har kontakt til det psykiatriske behandlingssystem. I samme periode er der 16 pct. færre sengepladser i psykiatrien på hospitalerne. Hvor tror I, de mennesker er? De er ikke så meget på vores gader, de er i vores boligområder, de er på vores bosteder, og det er med til at presse os. Der er massivt behov for støtte i eget hjem, hjemvejlederstøtte, hjælp i nattetimerne, og det er vi nødt til at kigge på i forbindelse med budgettet.

Børn med handicap har fået opmærksomhed de seneste år, og vi skal stå ved de ting, vi har lovet, de ting, vi har sagt, også i torsdags. Vi vil stadig slås for koordinerende sagsbehandlere på Handicapcentret og et familiehuse til familier med handicappede børn.

Noget af det, som truer velfærden i denne by, er de mange udløb, der er i år, af fornuftige, gode initiativer lige fra Sikker By-initiativer til hjemløseinitiativer, som har været nævnt. For os er det centralt, at velfærden ikke forringes i næste års budget. Det vil den gøre, hvis ikke rigtig mange af disse projekter og initiativer fortsætter. Det har en meget høj prioritet for os i budgetforhandlingerne.

Et helt konkret projekt, som risikerer at miste finansiering, er anonym stofmisbrugsbehandling, som alle kan se fornuften i, som lykkes at få fat i nye mennesker, nye typer af misbrugere. Men som på grund af, at staten er nogle – nå, det må jeg ikke sige fra en talerstol, tror jeg, at statens bevillinger udløber, risikerer at stoppe.

Så jeg er nødt til at sige, når vi er ved det område, at vi står ved, at vi vil bygge, vi vil lave et stofindtagelsesrum nr. 2 på Vesterbro, på Halmtorvet 15 eller 17. Det står klokkeklart i en aftale, en række partier har skrevet under på. Partier, der måtte løbe fra de aftaler, er ikke nogle, vi kan stole på fremover, og vi vil selvfølgelig handle derefter.

Til sidst vil jeg bare sige, at vi synes, det er vigtigt og godt, at der har været talt så meget om boliger i denne budgetdebat. Det bør være et centralt fokuspunkt, ikke bare boliger, som almindelige mennesker med almindeligt arbejde har råd til at betale. Jeg tænker også på fortsat udbygning og modernisering af boliger til københavnere med handicap eller sindslidelse. For selv om vi er nået langt, så er der stadig alt for meget møg tilbage, som vi ikke kan være bekendt at have folk boende i.

Jeg tænker også på de skæve boliger til gæve mennesker, som Henrik Appel siger det, hvor vi kan gøre en forskel. Jeg har i de snart 8 år, jeg har været borgmester, kun én gang været med til at indvie skæve boliger. Det er noget, der har været gået i stå de seneste år. Vi kan gøre det bedre denne her gang i det her budget, også for en billig penge.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Og endelig, at vi også går ind og får bygget boliger, som folk på kontanthjælp, folk på halv kontanthjælp, har råd til at betale. Der er i de seneste 3-4 år sket en halvering af antallet af boliger i København, som er på 3.000 kr. eller derunder. Det er måske en af grundene til, at der er så mange flere unge hjemløse.

Det er nogle af de ting, vi vil gå til forhandlinger med på det sociale område.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg er faktisk rigtig glad for borgmester Mikkel Warmings tale, fordi jeg faktisk tror, at grundlæggende kommer ønsket om at prioritere det sociale område fra et ægte hjerte.

Men Mikkel Warmings eget parti har jo været med til at støtte en regering, som har sikret, at den økonomiske ramme, som vi har i forhold til budgetforhandlingerne, tager udgangspunkt i et minus og ikke et plus. Så udgangspunktet er altså, at vi skal spare og ikke bruge flere penge.

Derfor er jeg selvfølgelig nysgerrig, for jeg er også interesseret i at sikre de handicappede, jeg er også interesseret i at sikre, at vi kan bygge nogle boliger til folk, der faktisk har det svært. I hvert fald i min ordførertale kom jeg med nogle forslag til, hvor man kunne skære ned for at kunne opprioritere de områder, som vi gerne vil give nogle penge til. Men hvor ønsker borgmester Mikkel Warming og Enhedslisten at skære for at få råd til de ting? Det er jeg meget interesseret i.

Borgmester Mikkel Warming: Jeg synes, det er så hyklerisk af Carl Christian Ebbesen at komme og sige: I støtter jo en regering, der sætter nogle stramme rammer, i betragtning af at det er Carl Christian Ebbesens partifæller på Christiansborg, der har stemt for den budgetlov, der gør, at serviceloftet er så lavt og så stramt.

Hvis hans partifæller ikke havde gjort det, så var det nok blevet vedtaget alligevel, nemlig af de folk, Carl Christian Ebbesen gerne vil sætte i regering, Venstre og Konservative, sammen med de nuværende regeringspartier. Men vedtaget, det var Carl Christian Ebbesens folk, der stemte for.

Hvor vil jeg skære henne? Ja, vi har da et bidrag til Operaen, vi meget gerne ser stoppet. Det er 45-48 mio., vi kunne bruge til at forøge servicen med hvert evig eneste år. Vil Dansk Folkeparti og Carl Christian Ebbesen være med til det?

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil gerne bede borgmester Mikkel Warming om lige at gentage, hvor det var man kunne skære ned.

Og i forhold til diskussionen om det med budgetloven, vil jeg sige bare lige til orientering, at i de lofter, som Dansk Folkeparti har været med til at støtte under den daværende, den gamle regering, var der altid et råderum, der var jo altid et løft til den offentlige sektor, endda et pænt løft på en stor procentdel, hvoraf kommunerne jo også havde mulighed for at øge udgifterne, nemlig for at sikre, at der var plads til handicappede og til at lave nogle initiativer ude i kommunerne.

Blot til orientering har Dansk Folkeparti altså ikke støttet den kommuneaftale, der ligger, der siger, at vi skal have minusvækst i København.

Men kun igen lige for at spørge. Jeg fangede ikke, hvor det var Enhedslisten ville sørge for, at de her prioriteringer kom. Jeg ville egentlig gerne have flere bud end det enkelte, som jeg desværre ikke præcist fik hørt hvad var.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmesteren for at svare.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. september 2013**

Borgmester **Mikkel Warming**: I de to sidste år af den borgerlige regerings levetid kørte man med nulvækst i kommuneaftalerne, så der var ikke noget råderum, der var nulvækst. Det var aftaler, som Carl Christian Ebbesens partifæller trofast stemte for i de aktstykker, der var i Finansudvalget.

Jeg ved, at Enhedslisten stemte imod, da man i budgetloven fastlagde loftet, som jo var et resultat af den vækstpakke, Dansk Folkeparti var medunderskriver på; det var der, man reelt fastlagde loftet. Derfor har Dansk Folkeparti stemt for de stramme rammer, der er, og det kan Carl Christian Ebbesen sådan set ikke snakke sig ud af, selv om han uendeligt gerne ville. Det tror jeg ikke, man gjorde sidste år, men man har gjort det i år.

Den minusvækst, vi står over for i kommunerne, har Carl Christian Ebbesens partifæller på Christiansborg gennem deltagelsen i forliget om vækstpakken stemt for, for det var der, det blev fastlagt.

Så skal jeg lige tilføje for god ordens skyld, at jeg sagde, at vi kunne jo her og nu, hvilket ville give en ganske betydelig lettelse på servicerammen i forhold til nye initiativer, spare mellem 45 og 48 mio., jeg har ikke det præcise tal, hvis vi strøg tilskuddet til statens opera.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Det er jo et glimrende forslag at komme med. Dansk Folkeparti er selv kommet med et forslag om, at man fjerner den administration, der er omkring lokaludvalgene. Man vil sagtens kunne opnå præcis de samme kulturaktiviteter, præcis de samme begivenheder og initiativer, som lokaludvalgene har lavet, men der er jo ingen grund til, at vi bruger over 30 mio. kr. på eksempelvis den administration, der er omkring lokaludvalgene. Så det er jo også et bud.

Jeg ved godt, at jeg står lidt alene sammen med mine venner i Venstre og Konservative om det her synspunkt om at spare på lokaludvalgene. Jeg tror også, at Enhedslisten ved, at de står alene, når det handler om at spare penge på Operaen, fordi der ligger en aftale om det.

Derfor er det, jeg siger, at det kommer vi jo ingen vegne med, det skaffer vi jo ikke noget flertal af, det skaffer vi jo ikke bedre vilkår for de handicappede af. Derfor håber jeg da, at Enhedslisten har bedre bud; ellers er det ikke andet end en storm i et glas vand, hvis man står her og siger, at det er det, der skal finansiere bedre vilkår for de handicappede. Det ved vi overhovedet ikke kommer til forhandlingsbordet, hvis det er det, der er kravet.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmesteren for at svare.

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som synes, det er lidt morsomt, at man så selv tager lokaludvalgene frem, i øvrigt med skrupforkerte tal, fordi de bruger ikke 30 mio. på administration af lokaludvalgene. Det store beløb, lokaludvalgene har, administrerer lokaludvalgene i form af puljer, de giver til konkrete aktiviteter i bydelene. Og at Carl Christian Ebbesen og Dansk Folkeparti ikke kan kende forskel på administration og puljer, der går til aktiviteter, siger noget om seriøsiteten i Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg er dybt chokeret over, at en borgmester, der har siddet 8 år herinde, ikke ved, hvad der bruges af administrationsomkostninger på lokaludvalgene, og så oven i købet begynder at kaste rundt i salen her omkring tingene. Jeg synes, diskussionsniveauet er på et meget, meget lavt niveau, når man begynder på det.

Jeg står her og siger, det er oplyst i budgetforslaget, som jeg så kan konstatere, at borgmesteren, selv om han har været her i 8 år, ikke gider læse, at der bruges over 30 mio. kr. på administration omkring lokaludvalgene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. september 2013**

Det er jo fair nok, at borgmesteren ønsker at diskutere det hen over bordet, men hold diskussionerne for jer selvovre i Enhedslisten, hvis det er den slags tal, I ønsker at læse. Det står direkte i det budgetforslag, vi har som punkt i dag.

Og så savner jeg stadig, at Enhedslisten bliver konstruktiv i forhold til at sige, at når man ønsker at opprioritere noget, så er det vel fair nok, at man også ønsker at nedprioritere noget andet. Hvis man mener, man kan redde socialområdet for det tilskud, vi giver til Operaen, så siger jeg bare tak for kaffe. Jeg har større ambitioner i forhold til socialområdet, end borgmester Mikkel Warming åbenbart har.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmesteren for at svare.

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som i al stilfærdighed bare må konstatere, at Dansk Folkeparti kommer med et forslag, der er stemt ned rigtig mange gange, omkring at sløjfe lokaludvalgene.

Jeg er også nødt til at sige, at den samlede sum, vi bruger på lokaludvalgene, er mere i omegnen af, jeg mener, det er 45-50 mio. Det er nogenlunde det samme som tilskuddet til Operaen i øvrigt.

Langt det meste af det, og det var min pointe, er puljer, som går til aktiviteter, som administreres af lokaludvalgene, det er ikke ansatte i lokaludvalgene. Men der er nogle, det medgives, og det kunne man sikkert spare væk. Men problemet ved det er, at det, lokaludvalgene giver os, og som er grunden til, at vi og et stort flertal ikke ønsker at spare dem væk – går jeg da ud fra, man skal jo aldrig sige aldrig her i salen – giver nogle muligheder for lokale foreninger for at lave aktiviteter, som er små, som kulturelt, socialt, på alle mulige andre måder, løfter et område. At folk, der sidder og har fingrene langt mere nede i det, der foregår lokalt, end 55 mennesker, der sidder på et rådhus, kan have, skal sidde og administrere det, synes vi faktisk er fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg spørger igen, og det er, fordi rollerne nu engang er sådan, at nu er det Enhedslisten, og det er Enhedslistens borgmester, der står på talerstolen for at svare på spørgsmål fra salen; sådan er rollerne.

Jeg har stået på talerstolen og svaret på spørgsmål fra salen om tingene, og derfor spørger jeg nu igen: Når jeg nævner, at Dansk Folkeparti er kommet med nogle bud, og vi er også kommet med langt flere end det ene eksempel, jeg nævnte her, så var det blot for at sige, at vi er kommet med nogle bud.

Og nu spørger jeg så, hvad er Enhedslistens bud, og nu har jeg spurgt to gange, nu spørger jeg tredje gang: Er det eneste bud, Enhedslisten kan komme op med for at sikre, at vi kan få prioriteret handicapområdet, at vi skal spare på Operaen, eller har man andre bud?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmesteren for at svare, og borgmesteren er selvfølgelig på et eller andet tidspunkt fritaget og kan sige, at nu er spørgsmålet vist uddybet så tilstrækkeligt, som borgmesteren kan. Men det afgør borgmesteren selv, værsgo.

Borgmester **Mikkel Warming**: Jamen jeg vil gerne svare, at vi da selvfølgelig, når vi går ind og kigger på, hvad råderummet er, også prioriterer det. Jeg tror, vi prioriterer det væsentligt anderledes end Dansk Folkeparti, fordi Dansk Folkepartis budgettale på socialområdet indeholdt relativt få forslag til forbedringer, det var sådan meget nede i småtingsafdelingen. Jeg tror nok, vi har en anden prioritering af, hvordan det samlede niveau på det sociale område i forhold til andre områder her i byen skal være.

Vi tror meget på tillidsdagsordenen som en måde at frisætte kræfter på, som en måde, hvorpå man kan være med til at løfte servicen også på det sociale område ved, at folks faglighed kommer mere i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. september 2013**

---

spil, ved at man bruger mindre tid på nogle af de kontrolmekanismer, bl.a. registrering af enhver form for medicingivning og sådan nogle ting. Der tror jeg faktisk på, at vi kan løfte servicen.

Vi tror også på, at vi kan prioritere pengene, også anderledes, end der måske er lagt op til i Dansk Folkepartis hoveder. Vi tror også, vi kan skaffe, men det vil jeg ikke sige fra talerstolen, flere penge, fordi det vil vi gøre ved forhandlingsbordet.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja, vi fortsætter. Carl Christian Ebbesen en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Ja, det er egentlig kun for at kvittere for, at når man begynder at blive konstruktiv, når man begynder at nævne de ting, hvor man faktisk kan være med til at flytte noget, så kan man måske samle nogle folk omkring sig, så kan man måske samle et forlig, så kan vi måske sætte os omkring det samme forhandlingsbord og nå nogle løsninger. Jeg synes, at talen her og svarene heldigvis endte på en del bedre måde, end de startede. Så jeg takker for de sidste svar, jeg fik her.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): (*Mikrofonudfald*)... af de 10 minutter var i hvert fald konstruktiv. Har borgmesteren mere at tilføje her afslutningsvis?

Borgmester **Mikkel Warming**: Det er bare, at Dansk Folkeparti vil være så konstruktivt, at man ikke nøjes med de smuler på socialområdet, man lagde op til i sin budgettale, men faktisk vil gå ind og diskutere og se, om man kunne løfte reelt, reelt løfte det sociale område for det pres, det er udsat for, på børneområdet, på psykiatriområdet, på handicapområdet, i stedet for de meget konkrete foreninger, man nævnte i sin tale, med småbeløb.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så fik vi kaldt Carl Christian Ebbesen op igen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg synes igen, at jeg er ked af, at Enhedslisten ikke er mere konstruktiv i forhold til at prøve at finde sammen og gøre noget godt for de mennesker, som faktisk har et reelt stort behov.

Jeg synes måske heller ikke, det er helt fair. Alle i salen her ved, at vores ordfører på området har ligget syg i 14 dage i sengen og ikke har mulighed for at møde op i dag og give sit besyv med.

Så jeg vil bare sige, at jeg håber på, og jeg ved, at mit parti og jeg faktisk ønsker, at vi kan gøre noget godt på socialområdet, og vi ønsker at løfte det her område, og vi ønsker faktisk også at gøre det, på trods af at der sidder en Enhedslisteborgmester, som vi ikke mener har været verdens bedste på området. Men det ændrer ikke på, at der er nogle mennesker, det her går ud over, derfor skal det løftes.

Derfor håber jeg igen, at tonen ikke bliver så spids, at vi ikke kan sætte os omkring bordet og prøve at finde nogle løsninger. Og jeg takker endnu en gang for, at der er kommet nogle konkrete ting på bordet, hvor man faktisk inden for den ramme, der er givet, måske kan være med til at frigøre nogle ressourcer til dem, der trænger allermost.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (O): Ja, nu nævner borgmesteren igen medicinrådgivningen til de psykisk syge, og det kan også være til de handicappede osv. osv. Jeg har nævnt flere gange for borgmesteren, at vi er for en tillidsdagsorden, men vi er også indforstået med, at medicingivningen er så væsentlig. Det har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

jo vist sig, hvor mange der bliver indlagt på baggrund af forkert medicin, og det har jo også vist sig i borgmesterens afdeling, at der er nogle bosteder, hvor det har været rigtig galt.

Derfor synes jeg, det er utaknemmeligt at høre en borgmester, der siger, at vi kun har tre bud. Vores ordfører er syg. Han har givet tre bud, som han synes, at man skulle prøve at gå til forhandlinger med. Men jeg vil bare sige til borgmesteren, at der er altså andre bud på det psykiatriske område, på bofællesskaber osv. osv., der har jo været masser af sager oppe her i den senere tid.

Så det er bare en hilsen fra vores ordfører, Finn Rudaizky.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmesteren for at svare.

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som stadig er meget glad for, at man gerne vil prioritere det sociale område. Jeg tillod mig, når nu stemningen var blevet lidt mere spids, at nævne, at det ville kræve mere end det, Dansk Folkeparti havde nævnt i talen og i talen sidste år og året før det, for da var det også på nogenlunde det niveau, man nævnte på det sociale område.

Bare omkring medicin: Tingene bliver ikke mere rigtige af at blive gentaget, Birthe Skaarup. Reglerne om, hvordan man giver medicin i socialforvaltningen, er ikke ændret med et komma med den indstilling, vi vedtog for halvanden uge siden. Det, der er diskussionen, og de regler, som vi bekræftede, er de samme nu, som de var før. Reglerne for, hvordan vi giver medicin, er de samme. De er rimeligt strenge og stringente og strikse, og det skal folk lære, og det har vi folk, der tager ud og prøver at lære folk rundt omkring på bostederne. Det har vi noget sundhedsfagligt personale, der gør.

Spørgsmålet er, skal man altid registrere, at alting er blevet udleveret korrekt, eller må man nøjes med at registrere det, hvis tingene ikke er blevet udleveret korrekt, så man kan bruge det for at sikre sig, at fejl ikke sker igen, og man kan hjælpe de folk, som måtte være blevet udsat for noget sådant.

Det er det, det handler om. Der bliver ikke mere eller mindre usikkerhed omkring medicingivningen ved at give folk lov til selv at bestemme, om de vil registrere, at tingene er gået, som de skal ifølge regler og procedurer, eller de må nøjes med at registrere, hvis tingene ikke går efter regler og procedurer.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (O): Vi er meget uenige om medicingivningen på det psykiatriske område og i socialforvaltningen, det kan jeg lige så godt sige, for det her er et meget, meget vigtigt område. Vi har set i Sundheds- og Omsorgsudvalget, hvor vigtigt det er, at den rette medicin kommer i den rette mund. Der har været nogle tilfælde, hr. Mikkel Warming, i socialforvaltningen, der ikke har været gode.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmesteren for en afsluttende bemærkning, måske.

Borgmester **Mikkel Warming**: (*Mikrofonudfald*)... ligesom der er på plejehjem over hele landet. Derfor gør alle deres bedste for at give den rette medicin i den rette mund. Det er også derfor, man får undervisning i det, kompetenceudvikling i det. Det er derfor, der er nogle rimeligt stringente regler og procedurer for det. Det ændrer det her ikke ved. Spørgsmålet er, om man har tillid nok til at tro på, at folk selv kan vurdere, om de skal registrere, at tingene er gået, som de skal, eller kan nøjes med at registrere, hvis tingene afviger fra det, de skal. Det er et spørgsmål om tillid, det medgives.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til borgmesteren, og så går vi videre til Teknik- og Miljøudvalget. Den første ordfører her er Socialdemokraternes ordfører, som er Jakob Hougaard, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Jakob Hougaard (A): København befinder sig i en guldalder med fremgang i økonomien og en befolkningstilvækst, som man rundt om i landet misunder os. Det ved vi jo godt skyldes Socialdemokraternes politik igennem årene, hvor vi jo har stået for omstillinger og effektiviseringer af den kommunale administration. Det skabte balance og et overskud på budgetterne, som vi faktisk i dag kan bruge til investeringer, hvilket jo er en helt fantastisk mulighed og også et grundlag for byens fremtidige vækst.

Det har langt flere perspektiver end den klassiske borgerlige automatreaktion, som det jo er, at det altid skal være skattelettelse. Det hører vi jo også endnu en gang i år. Næsten uanset, om det går godt eller skidt, så er det eneste, de borgerlige partier kan blive enige om, at der skal være skattelettelse. Det er jo fattigt og heller ikke tilstrækkeligt for at udvikle byen, fordi hvis vi følger investeringsvejen, jamen så får vi jo netop skabt arbejdspladser og vækst.

Vi Socialdemokrater ser altså, at investeringer i byen er det, der skal løfte København til at blive en mere erhvervsvenlig by, en by, hvor man kan drive virksomhed, en by, hvor man kan få medarbejdere med de rette kompetencer og dermed også en konkurrencedygtig by i fremtiden.

Så budskabet fra Socialdemokraterne er: Lad os bruge byens overskud til at udvikle byen, og det gælder ikke mindst udviklingen af byens rum inden for teknik- og miljøområdets portefølje, hvor jeg er ordfører.

Socialdemokratiet vil arbejde for, at der kommer en bedre service og støtte til de små og mellemstore virksomheder med regelforenkling og rådgivning. Det er ikke nødvendigvis noget, der koster mange penge i budgettet, men det er vigtigt at nævne her, for det er en prioritet for os. Det skal være let at drive forretning, vi skal have en by, hvor man har arbejdspladser.

Byens rum handler også om trafikken, og vi Socialdemokrater er interesseret i at skabe en smidig trafikafvikling, så man kan komme frem og tilbage på job. Vi ønsker samtidig at give københavnernes valgmuligheder. Den kollektive trafik og pedalkraften har vi støttet massivt, og det vil vi også fortsat gøre.

Så er vi jo som Socialdemokrater varme fortalere for mere metro. Det var faktisk Socialdemokraterne blandt partierne på venstrefløjen, der var med til at sikre metroen, dengang det første metrobyggeri blev bygget. Siden hen er der jo kommet bred opbakning og også opbakning til mere metro, det er en høj prioritet. Vi håber også på, at der denne gang kan samles opbakning om nogle af de forslag, der er, til at udbygge metroen til nogle af de nye boligområder, f.eks. til Fisketorvet og længere. Det vil være en virkelig investering i fremtiden, også en dyr investering, men altså en investering, som vil udvikle byen.

Så har vi talt meget om billige boliger. Det har også høj prioritet, en del af den boligpakke, der er lagt frem. Jeg håber, vi kan skaffe opbakning. Vi har gjort det i Ørestad, vi skal have almene boliger blandet ind i de nye områder, og det skal vi selvfølgelig også i de nye boligområder.

Så kan man også, synes jeg, nævne klimaindsatsen som noget, vi skal have fokus på. Det store skybrud den 2. juli 2011 er noget, der virkelig har været en dyr fornøjelse for byen. Derfor støtter vi selvfølgelig nye projekter, som kan inspirere københavnernes til også selv hjemme i haverne at lave en klimaindsats, men også at sikre, at københavnernes ikke igen står med kloakvand til over knæene nede i kældrene. Det skal vi altså sikre.

På teknik- og miljøområdet er der overordnet tre temaer, jeg synes samler vores prioriteter. Det første er jo vedligeholdelseefterslæbet. Det er en gammel omkostning fra dengang Københavns økonomi var dårlig. Det skal vi have gjort noget ved.

Så kan man sige: Gør dog arbejdet færdigt. Vi iværksætter mange projekter, og det er vigtigt, at de projekter også bliver afsluttet, f.eks. når vi kigger på den her cykelrampe ved Fisketorvet, bare for at tage et eksempel. Når vi har stillet københavnernes noget i udsigt, jamen så skal vi færdiggøre det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Så er der byrummene. Der kan man sådan set ved hjælp af nogle ikke altid voldsomt dyre investeringer skabe nogle rigtig gode lokale løsninger, også med lokal dialog, med lokaludvalgene. Man kan få gode byrum på Amager sammen med de almene boligselskaber.

Man kan udvikle metroforpladserne bedre sammen med fonde, som højner kvaliteten. Man kan også for relativt få midler løfte den nye strand ude ved Svanemøllestranden, som derved også kan tiltrække mange flere københavnere.

Endelig kan man nævne en pulje til gadebelysning rundt omkring i byen. Det er noget, der kan løfte og øge trygheden. Det er f.eks. noget, man ønsker sig i området ved Vanløse Station.

Med de her bemærkninger håber jeg på, at vi kan samle Borgerrepræsentationen endnu en gang om et rigtig godt budget med en tillidsdagsorden, som Enhedslisten taler om, den støtter vi jo rigtig varmt.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er en række spørgere, så jeg vil bede ordføreren om at blive heroppe. Den første er Jakob Næsager, værsgo.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Den socialdemokratiske ordfører siger, at vi befinder os i en guldalder. Efter først lige at have sundet mig over det, så måtte jeg konstatere: Ja, i sandhed befinder vi os i en guldalder. Vejene i København er lige så hullede som på Eckersbergs tid, og jeg må spørge: Hvorfor skal vejene i København være så hullede, og hvorfor skal der stå vand på cykelstierne?

Ordføreren talte om vedligeholdelseefterslæb. Hvad vil Socialdemokraterne konkret gøre for at få sat penge af til det enorme vedligeholdelseefterslæb, vi har, både på vejene og på de kloakker, der er brast sammen?

Samtidig er det værd at huske på, at vi også skal sikre fremkommeligheden, for vi har trods alt byen gravet op 17 forskellige steder til metrostationer og -skakter. Er der sådan lidt mere konkrete bud på, hvad der skal ske på det område? I givet fald vil jeg lytte med meget, meget stor opmærksomhed.

(Kort bemærkning).

Lars Berg Dueholm (I): Jamen jeg må også indrømme, at jeg ikke helt forstod, om talen var humoristisk til at starte med. Den var i den grad selvrosende over for Socialdemokratiet og Socialdemokratiets rolle i København. Jeg tror, alle er enige om, at den har været betydelig. Om den så har været betydeligt gavnlige eller betydeligt skadelige, kan vi tage en debat om en anden dag.

Men ud over det kunne jeg godt tænke mig at høre, hvorfor skatten ikke skal sættes op. Hvorfor mener ordfører Jakob Hougaard ikke, at skatten skal sættes op? Når der er så utroligt mange rigtig spændende projekter, vi skal investere i, er det så ikke simpelt hen med lige at få 5 pct. ekstra på personskatten, at vi lige tager dækningsafgiften og kommer tilbage på maks., at vi lige sætter grundskylden op igen, sådan at vi virkelig kan få endnu flere projekter ud over rampen?

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg vil også begynde med at rose Jakob Hougaard for at rose sig selv og Socialdemokratiet i så utvetydige vendinger, at man næsten sad hernede og blev rørt over den store, store betydning, Socialdemokraterne har haft i vores by helt alene, uden at vi andre har haft nogen indflydelse på det overhovedet. Det er skønt at se, at selvtiliden ikke fejler noget.

Jeg kunne godt tænke mig, at Jakob Hougaard forholdt sig lidt til det her med at gøre arbejdet færdigt. Det handler jo altså i høj grad om, at når man vælger at prioritere de midler, der er, at man så også vælger at investere langsigtet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Venstre har nu de seneste 3 år stillet forslag om, at vi lavede en pulje til vedligehold, som var af en størrelsesorden, hvor det kunne betale sig, hvor det kunne ses. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om de venlige toner, der nu er fra Socialdemokraterne i forhold til det her, er udtryk for, at man lytter til Venstres budskab om, at det vil være væsentligt at skabe en pulje til vedligeholdelse, så vi kan komme til bunds, så vi kan få gjort arbejdet færdigt.

Derudover mangler jeg lidt bud på, hvad man vil med Amagerbrogade og Københavns Erhvervs-service.

Jakob Hougaard (A): Først og fremmest vil jeg da glæde mig over de budskaber, der kommer fra de borgerlige partier, om, at der faktisk er et behov for investeringer. Altså det er jo det, der bliver sagt af både De Konservative og Venstre. Der er et vedligeholdelseefterslæb, det er alment anerkendt, og jeg nævnte det selv i ordførertalen som noget af det, vi skulle gøre noget ved, og det har vi også gjort igennem årene, men problemet er jo så voldsomt, ikke mindst på vejene og også på kultur- og fritidsområdet, at det er noget, som vil kræve en indsats over flere år. Det er også derfor, jeg tror, vi er nødt til at sige, at de penge, der er i budgetterne, skal vi investere på den her måde i stedet for at sætte skatten ned.

Så spørger Lars Berg Dueholm, hvorfor vi ikke vil sætte skatten op. Ja, det er jo et lidt mærkeligt spørgsmål. Vi har jo lige præcis i øjeblikket en god økonomi i København, der jo faktisk gør, at vi kan fastholde København som den niende billigste skattekommune i landet. Og samtidig har vi et overskud på budgetterne over de kommende år, som gør, at vi faktisk får råd til at komme i bund med noget af det her.

Når vi har et efterslæb på mursten, jamen så er det jo, fordi da København var i knæ for 20 år siden, sparede man på murstenene for at undgå at skære i det sociale og i det bløde. Den pris har vi sådan set længe skullet betale, og nu kan vi jo så se muligheden for faktisk at gøre noget ved det.

Når der så her kommer meldinger bredt i Borgerrepræsentationen om, at det vil man gerne være med til, så ser jeg det som en klar tilkendegivelse fra de borgerlige partier om, at man gerne vil være med til også at indgå budgetforlig.

(Kort bemærkning).

Flemming Steen Munch (V): Jeg vil godt fortsætte lidt, hvor borgmester Pia Allerslev slap.

Jeg var rørt til tårer over ordførerens opfattelse af sig selv og Socialdemokraternes ære for, at det går så godt, som det gør i byen her. Jeg går så bare ud fra, at når man tager æren for det, så må man også tage ansvaret for de mere uheldige ting.

Jeg kunne godt tænke mig bare at spørge til bemærkningen om, at Socialdemokraterne vil sikre en smidig trafikafvikling. Gælder det også bilerne, og foreligger der konkrete planer for, hvad man vil?

Så siger ordføreren også noget om kloakvand i kældrene. Det kunne i høj grad forebygges, hvis man ikke fortsatte den udvikling, som jeg går ud fra, at Socialdemokraterne må tage ansvaret for, at man bare, hver gang der er et hul i vejen, plastrer hele vejen til med et 3 cm tykt asfaltlag med det resultat, at kantstene er en ikkeeksisterende indretning i København, med det resultat, at vandet, når det regner, flyder direkte ned i folks kældre. Tag Nørre Voldgade hernede, hvor man har lavet en hældning på de nye fortove, der går ind mod bygningerne. Det skal man vist være socialdemokrat for at mene er fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Lars Berg Dueholm (I): Jeg blev også rørt af talen. Det var nu mere i mellemgulvet, vil jeg sige, men fred være med det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Jeg kan simpelt hen ikke forstå ordføreren, når han taler om, at vi nu har en rigtig god økonomi og super duper. Altså har vi en god økonomi, sådan at vi har for mange penge, eller har vi en dårlig økonomi og for mange projekter, så vi har brug for at sætte skatten op? Altså hvorfor er det lige, at den nuværende skatteprocent på både ejendomsskatter, dækningsafgift, personskatter er den helt rigtige? Den er ikke gudgiven, den er måske socialdemokratisk givet, det vil jeg godt sige, men det er dog ikke gudgivent. Så hvorfor er det, at vi ikke skal sætte den op med et halvt eller et helt procentpoint og så få alle disse, i ordførerens univers, dejlige investeringsprojekter ud over rampen, i stedet for nu at gå rundt her og spinke og spare for bare at få nogle af dem ud over rampen? Hvorfor ikke sætte skatten op, Jakob Hougaard?

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg kunne også godt tænke mig at vide, om der i Socialdemokraternes budgetudspil kommer noget, der handler om, hvordan man får trafikafviklet på en bedre måde, hvordan man får investeret i nogle ordentlige lyssignaler, hvordan man får investeret i nogle ordentlige modeller, der gør, at vejarbejdet bliver afviklet hurtigt, hvordan man får investeret i, at bilister kan komme frem i byen, og vi ikke har kæmpekøer som følge af vejarbejder, der dukker op pludselig, uden at, ser det ud til, teknik- og miljøforvaltningen har været vidende om det.

Og jeg kunne godt tænke mig at høre et svar på, hvordan man forestiller sig, at Amagerbrogade kan blive til en gevinst for København på længere sigt.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ordføreren har ordet for at svare på de korte bemærkninger.

Jakob Hougaard (A): I forhold til trafikafviklingen: Altså vi fra Socialdemokraterne ser jo alle trafikanter som nogle, der har et helt legitimt behov for at komme frem og tilbage. Det, der er vigtigt i forhold til bilismen, er jo, at hvis man har nogle ordentlige alternativer med god kollektiv trafik og metro og også mange cykelbaner, jamen så er det også mere attraktivt at benytte sig af de her alternativer.

Men det er klart, at der også er mennesker, der har andre behov, og dem skal man selvfølgelig også respektere. Derfor er det vigtigt også at nævne, at når bilerne holder i lange køer, jamen så har vi en problemstilling, som skaber forsinkelse i byen, og som også skaber nogle miljømæssige gener, og det er klart et fokus. København er en gammel by, og det er klart, at man ikke kan løse de her massive trafikproblemer med et snuptag.

Budget 2014 kommer ikke til at handle om havnetunnel, så det synes jeg heller ikke, vi skal diskutere i aften. Men vi har i hvert fald fra Socialdemokraterne klart tilkendegivet, at det er et ønske, at der kommer en havnetunnel, som kan skabe den omfartsvej, København ikke har haft, men som der er et stort behov for.

Lars Berg Dueholm fra Liberal Alliance spørger endnu en gang, hvorfor Socialdemokraterne ikke vil sætte skatten op. Jeg synes egentlig, at jeg har svaret rigtig godt på det. Der er ikke behov for det. Vi skal bruge det overskud, vi har i kommunen, til vores egne behov. Vi skal heller ikke opkræve mere, end der er behov for. Det er ikke vores politik i hvert fald.

Så spurgte borgmester Pia Allerslevs lidt om Amagerbrogade. Det er jo også noget, der er på tegnebrættet, og som vi kommer til at have mange lange og gode drøftelser i Borgerrepræsentationen om. Det vil formentlig også indgå for nogle partier som et ønske, og det vil vi selvfølgelig drøfte.

Der er det jo så vigtigt i hvert fald bare herfra at sige, at i den sammenhæng er det vigtigt at have en løsning, som også får en lokal opbakning. Man skal huske på, at det, der er på tegnebrættet, jo er en strøggade, som skal løfte Amagerbrogade som et handelsstrøg og skabe bedre vilkår for de små butik-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

ker og også nogle byrum, som gør det mere attraktivt. Det er selvfølgelig en løsning, som vi konkret skal diskutere i Borgerrepræsentationen, og det vil jeg selvfølgelig se frem til.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så tager vi to mere. Det er Karin Storgaard som den første, værsgo.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Mange lyskurve virker jo ikke efter hensigten. Man får kun lukket 2 eller 3 biler over ad gangen, til trods for at vi har vedtaget, at vi skulle gøre noget ved de her signalanlæg, som åbenbart har en gammel omløbshistorie. Hvad vil man gøre for at ændre det lidt hurtigere, fordi det ser ud til, at der ikke rigtig sker noget?

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev**: I forbindelse med Amagerbrogade vil jeg meget gerne spørge Jakob Hougaard, om det gør indtryk på Jakob Hougaard og Socialdemokraterne, at Amagercentret f.eks. nu har trukket deres opbakning til projektet, bl.a. fordi de slet ikke føler, at de møder hverken lydhørhed eller opbakning eller et ordentligt informationsniveau eller inddragelsesniveau fra teknik- og miljøforvaltningen og fra de politikere, de i øvrigt møder, der synes, den her ide om at lukke Amagerbrogade er så strålende.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ordføreren for at svare, værsgo.

Jakob Hougaard (A): Dansk Folkeparti spørger med stor interesse til lyskurvene i byen. Det er fuldstændig rigtigt, at de mange steder har været i meget gammel stand og med meget gamle computere. Mig bekendt er der allerede afsat ganske store beløb til at istandsætte dem, det er man også begyndt på.

Og der ligger i de budgetnotater, der er på teknik- og miljøområdet, faktisk yderligere forslag, også til det her med intelligent trafikstyring, sådan at de faktisk kan kodes til at opføre sig efter de behov, der er i trafikken lige nu. Det er klart, at hvis der vil være opbakning til sådan et forslag, så vil det jo yderligere kunne løfte trafikken og også afhjælpe nogle af de problemer, vi ser, og det er dejligt, at Dansk Folkeparti rejser det ønske her.

Så rejser borgmester Pia Allerslev så igen spørgsmålet om Amagerbrogade. Jeg er ikke bekendt med, hvordan Amagercentret har indgået i dialog med teknik- og miljøborgmesteren og forvaltningen, men det er i hvert fald et godt eksempel, hvis der er en manglende opbakning til det, der ligger nu, at man skal fortsætte dialogen om den konkrete løsning.

Det er jo sådan, at man ikke nu helt kan se for sig, hvordan løsningen bliver; der forestår stadig væk et stort arbejde med at konkretisere, hvordan det her strøg skal formes. Der er det selvfølgelig klart, at jeg som socialdemokrat mener, at man skal lytte til de lokale erhvervsdrivende, også i Amagercentret. Det er da helt naturligt og også noget, jeg vil opfordre teknik- og miljøborgmesteren til at gøre.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækkefølgen. Den næste er Enhedslistens ordfører, det er Morten Kabell, værsgo.

Morten Kabell (Ø): I Enhedslisten tror jeg, vi ofte har sagt sætningen her fra talerstolen, at København er en rød by, to tredjedele stemmer i hvert fald på partier, der udspringer af arbejderbevægelsen. Men det er, og ikke mindst, når vi snakker budgetter, vigtigt, at København også har en ekstra

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

farve på paletten, så København også bliver en grøn by. Vi skal have færre biler i byen, vi skal give pladsen til cyklisterne, til et nyt net af letbaner, til bredere fortove, så vi københavnere kan nyde byen uden at skulle leve med en masse biler, der ikke er brug for.

Så budgettet for 2014 i København skal bruges til at bringe København i den retning. Vi skal fokusere på bylivet, på mere grønt i byen, flere træer på gader og pladser, flere og bredere cykelstier, og på langsigtede løsninger, der bringer København fremad.

Nu har jeg bemærket de seneste dage, at der er nogle, der tror, at Enhedslistens budgetforslag i år alene nærmest ville kunne indeholde forslag på teknik- og miljøområdet. Det skulle vist have et eller andet at gøre med kommunalvalget og en efterfølgende konstituering. Jeg må så skuffe folk, der tænker sådan. Enhedslistens budgetforslag har faktisk alle årene været afbalanceret mellem områderne, og 2014 bliver faktisk ingen undtagelse. Og i øvrigt har vi ikke kun ét ønske til konstitueringen, men den diskussion kan vi tage til den tid. Vi har grønne visioner, vi har visioner for byens udvikling, vi har klare holdninger til trafikken i byen, men vi er trods alt ikke enøjede.

Men tilbage til de langsigtede løsninger. En er, det er den, som mange nørrebroere har fokus på, at bringe Ladegårdsåen op til overfladen. Forslaget blev allerede stillet af en af mine forgængere, nemlig den tidligere VS'er og også tidligere borgmester Gunna Starck, for mange år siden. Forslaget er ikke blevet mindre rigtigt over årene.

Men hvorfor tænker vi ikke videre. Jeg kunne godt se en nedgravet Åboulevard, hvor der er etableret en vej tunnel fra Hillerødgade til Søerne. Det vil fjerne Bispeengbuen, skabe et nyt sammenhængende park- og bolignet på Nørrebro og i Nordvest. Området kan bruges til at lægge Ladegårdsåen op på overfladen, og det vil give Nørrebro et nyt grønt strøg, det vil give København en å, der også kan bruges til at tage imod de store mængder regnvand, der rammer byen ved skybrud.

Samtidig kunne vi bruge det tidligere vejareal til at etablere en letbane, der hurtigt og behageligt kunne transportere os fra Brønshøj til Indre By. Det er ikke en løsning, der er enestående i Europa, det er en løsning, andre byer har brugt før os. Tag bare til Spaniens hovedstad, Madrid, hvor man har lagt motorvej M 30 ned under jorden og etableret et ganske fantastisk parkområde, hvor man lige præcis bruger byens tidligere motorvejsarealer til rekreative formål.

Vi er helt klar over, at det at grave Åboulevard ned og fjerne Bispeengbuen ikke er billigt. Rambojll anslår, at det vil koste ca. 4 mia. Men det er dyrere ikke at beskytte Nørrebro og Frederiksberg mod følgerne af skybrud, og vi er i gang i kommunen med at afsætte midler til en skybrudsplan. Så det kan lade sig gøre, vi skal faktisk bare i gang.

Naturligt nok foreslår Enhedslisten ikke, at der på næste års budget afsættes midler til hele projektet nu. Men vi vil gerne i gang, og vi ønsker at afsætte midler til en undersøgelse af, hvad der skal til, hvordan vi kan kombinere boliger, trafik og grønt strøg i fremtiden på det areal, der i dag er Åboulevard.

Vi skal have flere til at cykle, og på budgettet for næste år skal vi sætte den 8. cykelpakke i værk. Vi skal lukke de missing links, der er på cykelnettet i København, og vi skal se på, hvordan vi kan gøre cykelstierne bredere.

Den kollektive trafik bliver styrket, hvis Metrocityringen en dag står færdig. Og selv om jeg ikke tror, at det kommer til at gå helt så galt, som www.heltnormalt.dk for nogen tid siden spåede, hvor metroen ville blive udgravet af særligt følsomme arkæologer med særligt bløde teskeer på hverdage mellem 13 og 13.30, ja så skal vi have afsat de sidste midler til metroforpladserne. Der resterer et beløb, og det vil vi gerne have sat i værk i år.

Men det er ikke bare metroforpladser, der skal gøres færdige. For Enhedslisten er det vigtigt at få bygget endnu en etape på metroen i København, nemlig etappen gennem Sydhavnen til Ny Ellebjerg. Vi skal i budgettet have sat midler af til det forgreningskammer, der skal til på Metrocityringen for, at vi kan komme i gang med Cityringen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Samtidig skal vi være bedre til bemandede legepladser, for at komme ned i en lidt anden skala, og vi vil i budgettet sætte penge af til to konkrete projekter. Byoasen på Indre Nørrebro og Mimersparken på Ydre Nørrebro skal på hver deres måde lægge plads til en bemanded legeplads, Byoasen med et klart miljøfokus, som også er til gavn for miljøarbejdet i byen.

Veje og biler støjer, og københavnere er alvorligt belastet af den støj. Det bliver vi nødt til at se på, støjdæmpende asfalt og støjværn på bygningerne.

Jeg startede talen med et ønske om at gøre byen grønnere, og en del af det arbejde er at plante flere træer. Enhedslisten vil styrke det, der blev sat i gang for nogle år siden, med 100.000 træer i København.

Vi ser frem til budgetforhandlingerne. For os at se skal det være et mål at gøre byen væsentligt grønnere, end den er i dag.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det, så skal vi have en spørgerunde. Den første er Jakob Næsager, værsgo.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Jeg har to spørgsmål til Enhedslistens ordfører: Er det rigtigt forstået, at Enhedslisten støtter en havnetunnel, blot den har udspring under Åboulevard? Og det andet spørgsmål er: Hvad vil det koste at grave en tunnel under Åboulevard?

(Kort bemærkning).

Flemming Steen Munch (V): Færre biler, grøn by, bredere cykelstier. Jeg manglede egentlig bare, at man fra Enhedslistens side også ville love medvind på cykelstierne.

Ladegårdsåen, jeg har også et spørgsmål. Jeg synes, der blev nævnt et tal på 4 mia. kr. Det får jeg meget dårligt til at matche med den kolossale udfordring, der ligger i at gennemføre et sådant projekt, der formentlig vil komme til krydse bl.a. flere metrolinjer.

Så bliver der talt om at lukke the missing link på cykelruterne. Jeg vil gerne høre, om Morten Kabell har en holdning til, om dette missing link også omfatter den del af cykelruten, som skal gå igennem Christiania.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg ved godt, at det er private erhvervsliv måske ikke er noget af det, der optager Enhedslisten og Morten Kabell mest, men jeg har dog alligevel et enkelt spørgsmål, der handler om Københavns Erhvervsservice, som handler om DI's erhvervsvenlighedsindeks, hvor København jo placerer sig på en rigtig, rigtig dårlig 70. plads.

Har Enhedslisten nogen som helst intentioner om at være med til at bidrage til at gøre København til en mere erhvervs- og vækstvenlig by, eller handler det her kun om at genere de erhvervsdrivende, få alle bilerne ud af byen, og så kan vi rende rundt og servere cafe latte for hinanden?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så er det Morten Kabell, der svarer, værsgo.

Morten Kabell (Ø): I forhold til Jakob Næsagers spørgsmål kan jeg sige: Nej, Enhedslisten går ikke ind for en havnetunnel, nærmest uanset hvordan den skal starte og slutte. Men vi ønsker at sætte fokus på det forslag, der er, om at bringe Ladegårdsåen op på jorden. Det kan kun lade sig gøre, hvis vi rent faktisk fortrænger bilerne et andet sted hen. På Nørrebro har man en rigtig god vision om at grave Åboulevard ned.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Og i forlængelse af det – det er til Flemming Steen Munch og også et svar til Jakob Næsager – så kan jeg sige, at prisniveauet på 4 mia. kr. ikke er min pris. Jeg skal ikke begive mig ud i at beregne priser på nedgravning af noget som helst. Det overlader jeg til Rambøll, som i foråret kom med en ganske lang og god rapport, som man kan hente ... jeg er ikke helt sikker på, at man kan hente den på kommunens hjemmeside, men man kan hente den på Frederiksberg Kommunes hjemmeside, fordi Frederiksberg Kommune nemlig har ønsket at lægge den åbent frem. Så tallene er ikke mine, men er som sagt Rambølls. Det er ikke nær så urealistisk, som det lyder.

I forhold til havnetunnel er det klart, at man skal være, tror jeg, lidt geografifudfordret, hvis man kan se, at der er særlig meget havnetunnel over noget, der går fra Hillerødgade til Søerne, men det kan selvfølgelig godt bare være mig, der ikke er klar over, hvor havnen i København ligger.

I forhold til the missing links, som Flemming Steen Munch spørger til, så er der jo ikke nogen tvivl om, at Enhedslisten fra starten har sagt, at vi meget gerne vil have cykelruter. Vi vil også gerne have effektive cykelruter. Vi har derimod også respekt for, at Christiania udvikler sig på egne vilkår, og derfor har vi sagt, at vi ikke mener, det giver nogen særlig god mening at føre en cykelrute nærmest tværs igennem en børnehave, tværs igennem, hvad skal vi kalde det, et fritidshjemsgård, hvad der vil være tilfældet, hvis man lægger cykelruten der, hvor et flertal i Borgerrepræsentationen og teknik- og miljøforvaltningen har ønsket at lægge det. Så den har vi stemt imod, og det vil vi som sådan stadig gøre. Der findes bedre løsninger, dem har Christiania peget på, dem har Christianshavns Lokaludvalg peget på, og det kunne vi som sådan sagtens gerne arbejde videre med.

Til Pia Allerslev vil jeg sige, at selv om jeg måske ikke er den, der går mest op i en, undskyld mig, relativt tilfældig undersøgelse fra Dansk Industri, så er det naturligvis vigtigt for Enhedslisten at få skabt arbejdspladser. Det er også vigtigt for Enhedslisten at sørge for, at det faktisk er attraktivt at etablere sig i denne her by. Der tror jeg ikke, at det handler om skattelettelse. Det handler om at kunne svare rigtigt på de spørgsmål, der bliver stillet i DI's indeks.

Det handler i højere grad om, kommunen er en troværdig samarbejdspartner, det handler om effektivitet i sagsbehandlingen i kommunen. Det handler om, at de øvrige rammevilkår, som kommunen giver for erhvervslivet, er i orden, nemlig en ordentlig kollektiv trafik, en grøn by, en sikker by, et sted med gode uddannelser, nemlig et sted, hvor man har lyst til at bo, et sted, hvor man har lyst til at etablere sig. Det handler om bykvalitet og livskvalitet i al almindelighed. Det er det, der vil give virksomheder lyst til at etablere sig i København. Ellers havde vi jo aldrig nogen sinde set virksomheder gøre det, og der er trods alt faktisk også en del virksomheder, der har etableret sig i København over årene.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så har vi en ny runde med spørgsmål. Det er Carl Christian Ebbesen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Det er jo hele ideen om, hvordan byen skal se ud, hvad der er for nogle visioner for København. Derfor tillader jeg mig at stille et spørgsmål om alle de mennesker, der bor i København, som står og mangler et arbejde: Hvor er Enhedslistens bud på, hvor de arbejdspladser skal komme fra, og hvor er det indtjeningen skal komme fra?

Der er rigtig mange, der meget gerne vil have et arbejde i København. De visioner, der bliver tegnet op her, er jo ikke nødvendigvis i hvert fald det, der nødvendigvis bliver efterspurgt, hvis man skal skabe flere arbejdspladser i København. Så jeg kunne godt tænke mig at høre et bud på, hvor fremtidens arbejdspladser skal komme fra, nu når Enhedslisten tilsyneladende bliver det største parti her efter valget.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Lars Berg Dueholm (I): Nu ligger det mig meget fjernt at give overborgmesterkandidat Morten Kabell gode ideer, men forstod jeg talen sådan, at der ikke var forslag om at lukke flere gader i København for trafik? Jeg forstod, at Åboulevard ville man faktisk bibeholde kørende trafik på. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål var, jeg hørte heller ikke noget om bycykler; det har været meget oppe i pressen her de seneste uger. Er det heller ikke noget, som Enhedslisten vil bringe til bordet i budgetforhandlingerne?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til ordføreren for at svare, væsgo.

Morten Kabell (Ø): Lad mig starte bagfra. Til Lars Berg Dueholm vil jeg sige, at Enhedslisten gennem årene har været en af de fremmeste fortalere for bycyklerne. Vi var det, dengang man etablerede bycyklerne i sin tid, og var som sådan også med til at foreslå og har taget flere debatter herom i Borgerrepræsentationsalen, nemlig om et fremtidigt bycykelsystem i København.

Derfor er vi som sådan også glade for, at der var forslag til bycykelordningen på bordet, og vi har også været med til at bevilge de penge, i øvrigt sammen med Lars Berg Dueholm og Liberal Alliance, forbindelse med budgetlægningen for 2013.

Vi bemærker dog samtidig, at der i ganske, jeg var lige ved at kalde det prominente cykelkredse, er blevet rejst meget tvivl om den løsning, der er blevet fundet. En cykelekspert som Mikael Colville er ude og decideret advare København mod det konkrete bycykelsystem, der ligger. Det er en kritik, den er kommet for meget nylig, som vi naturligvis lytter til, men som udgangspunkt er vi naturligvis positivt indstillet over for et bycykelsystem i København, så må vi lige se hvordan og hvorledes.

I forhold til, at der er flere gader, der skal lukkes, så skal der ikke være nogen tvivl om Enhedslistens holdning: Vi er klare tilhængere af at gå fra bilrum til byrum, og det handler naturligvis også om at konvertere parkeringspladser til cykelparkingspladser, at gå imod etablering af flere skråparkeringspladser, hvad flertallet herinde vil, hvor man vil etablere skråparkeringspladser og fjerne fortove og cykelbaner. Så det synes jeg som sådan er det første fokus. Det er at bevare byrummet, udvide de byrum, der er.

Vi er klare tilhængere af en løsning ude på Amagerbrogade, det skal der slet ikke være nogen tvivl om. Vi ønsker meget gerne, om ikke at lukke Amagerbrogade, det er en meget vigtig transportvej i København, der er vi meget enige med vores gode kammerater i SF. Men det er klart, at ligefrem at lukke den af tror jeg ikke, der er nogen, der ønsker. Det skal fortsat være en transportgade, men vi bliver nødt til at finde en løsning, der dæmper den trafik, der er, og finde andre løsninger.

Så Lars Berg Dueholm får mig ikke til at udpege gader, der decideret skal lukkes, men det er klart, at det overordnede mål er at gå fra bilrum til byrum.

Carl Christian Ebbesen spørger, hvor virksomhederne skal komme fra. Jeg mener nu nok, at en stor del af svaret gav jeg før. Det handler i høj grad om at have en by, hvor vi har nogle ordentlige rammebetingelser for virksomheder. Vi har også nogle ordentlige rammebetingelser for folk, der måtte ønske at flytte til byen. Der er det at have en ordentlig trafikafvikling, at have en grøn by, som det er behageligt at bo i, at have en sikker by, have gode uddannelser, det at have lysten til at etablere sig i København, faktisk nok så vigtigt. Det er jo også parametre, som vi hører, at virksomheder i den grad efterspørger.

Vi har på intet tidspunkt, f.eks. lokalplanmæssigt eller andet, været imod at etablere erhvervsområder, der skaber arbejdspladser. Tværtom har Enhedslisten jo i forhold til Enghave Brygge og området langs havnen været med til at sikre, at en virksomhed som Man Diesel f.eks. ikke blev kvalt af bolig- og miljøkrav, men faktisk var i stand til fortsat at have produktion i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja tak, så er det Carl Christian Ebbesens tur.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Ja tak, det er kun for at følge op på svaret på det sidste spørgsmål.

Jeg har forståelse for, at Enhedslisten kan være kritisk over for de gængse anbefalinger, der ligger af, hvad der kan skabe bedre konkurrenceevne, bedre muligheder for virksomhederne. Jeg ved, at Enhedslisten jo traditionelt set siger, at man ikke er så meget for det der marked og den der kapitalistiske model. Derfor er jeg selvfølgelig interesseret i, at man måske mere udspecificerer her, hvad det er der i virkeligheden skaber de her arbejdspladser.

Fordi hvis det udelukkende er, at folk skal transportere sig med den kollektive trafik, så er der i hvert fald ikke noget i de gængse analyser, der viser, at det skulle være det, der gør, at vi får flere jobs i København. Og vi står altså med rigtig, rigtig mange folk, der står og mangler et arbejde. Derfor synes jeg også, at når man nu står til at blive Københavns største parti, så skylder man måske nogle svar på, hvordan de her mennesker får sig et arbejde, andet end ved at sige, at vi skal have bedre kollektiv trafik, hvor der i øvrigt ikke er nogen svar på, hvor pengene skal komme fra.

(Kort bemærkning).

Iben Wiene Rathje (F): Jeg vil blot spørge til Enhedslistens indstilling til bycykelsystemet, og hvor kritisk man ser på det, fordi vi mener, at det er vigtigt at komme i gang og ligesom følge trop på de andre spilleres gode initiativer på området. Det vil jeg godt høre lidt ekstra om.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ordføreren for at svare.

Morten Kabell (Ø): Jamen til Carl Christian Ebbesen kan jeg sige, at uanset Enhedslistens størrelse vil politikken nok være den samme. Og det er skarpt set, at Enhedslisten ikke er voldsomt begejstrede for kapitalistisk markedsøkonomi. Det gør jo ikke, at vi ikke agerer i det samfund, vi lever i; det er klart, det gør vi. Vi er også i høj grad tilhængere af, at denne her by får skabt et job til hver, at vi faktisk sørger for, at alle folk kommer i arbejde. Det kan ske på rigtig mange områder.

Når vi siger, at vi ønsker at skabe gode rammebetingelser, så tror jeg faktisk nok, det læser man tydeligt, at noget af det, der også bliver efterspurgt både internationalt og nationalt, er, at det er vigtigt at have en sikker by.

Jeg må beklage over for Carl Christian Ebbesen, at vi aldrig kommer til at konkurrere i forhold til kinesiske lønninger. Hvis det var det, der var parameteret, så skulle vi nærmest for 50 år siden eller 100 år siden have sat os tilbage og givet op og sagt: Vi etablerer aldrig nogen sinde, kommer aldrig til at få nye arbejdspladser i København.

Tværtom har vi nogle andre parametre, hvormed vi faktisk er i stand til at konkurrere, hvormed vi faktisk er i stand til at tilbyde en bedre udvikling i København end andre steder. Det er i høj grad de ting, jeg nævnte tidligere, ordentlige rammevilkår, også effektivitet i sagsbehandlingen, også troværdighed i, at når vi laver lokalplaner, så lever vi også op til dem osv. derudad, som jeg oplever er vigtige for virksomheder. Når jeg faktisk snakker med erhvervsfolk, er det de ting, de siger er noget af det, der er vigtigt for, at de har lyst til at etablere sig i København.

I forhold til Iben Wiene Rathje kan jeg berolige med, at det jo ikke er sådan, at vi ikke ønsker at etablere et bycykelsystem i København. Vi er om nogen tilhængere af og har også kæmpet for bycyklerne i København. Men det er klart, at når gode cykelfolk, som både Iben Wiene Rathje og jeg er traditionelt allieret med, er begyndt at blive kritiske og siger til os, at vi skal til at passe lidt på, så er det sikkert noget, som jeg tror, vi også kunne være enige om, at vi bliver i hvert fald nødt til at lytte til, inden vi bruger 100 mio. på det. Men det er jo en rimeligt hurtig afklaring, vi kan få. Og jeg kan berolige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Iben Wiene Rathje med, at der ikke fra min side eller fra Enhedslistens side ligger nogen modstand mod, at vi får et bycykelsystem ganske hurtigt i København.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så siger vi tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har ønsket at stille spørgsmål. Så går vi videre i ordførerrækken. Den næste er De Radikales teknik- og miljøordfører, Bo Normander, værsgo.

Bo Normander (B): Vi kan være stolte af København. Vi har et godt omdømme rundtomkring i verden som en grøn og bæredygtig by. Det har vi endda fået en pris for fra selveste EU, European Green Capital Award.

Så hvis man tager en tur og cykler rundt i sin egen by, i København, og ser de gode ting, der sker, så er det faktisk en fantastisk oplevelse. Der er grønne cykelruter, der er nye byggerier, der skyder op overalt, der er liv og glade dage på Nørrebrogade, der er en fed strand på Amager, der er en ny Købmagergade og meget, meget andet.

I Radikale Venstre arbejder vi for, at København bliver en endnu grønnere og smukkere by. Vi satser på miljø og klima, ikke bare for at vinde priser og anerkendelse, men også fordi det er en rigtig god investering for byen.

København er en moderne storby, der skal tiltrække erhvervslivet. For at skabe de bedste rammer for erhvervsudvikling er det afgørende, at Københavns infrastruktur fungerer langt bedre, end den gør i dag. Millioner af timer bliver spildt i bilkøer, og den kollektive transport er ikke god nok. København skal være cyklisternes by, det skal være fodgængernes by, de svømmendes by, metroens by og kollektivisternes by. Men stadig dominerer bilerne for meget som i de fleste andre storbyer i Europa. Det er historisk betinget. På nær i Middelalderbyen er byrummene indrettet på bilens præmisser. Man kan prøve at kigge ud på gaden og lægge mærke til, hvor meget plads biler og parkeringspladser i grunden optager.

Men så vil jeg også sige, at jeg synes godt om biler, men med måde. I tyndtbefolkede områder kommer bilen til sin ret, men i storbyen, hvor vi bor og arbejder tæt på hinanden, er bilen knap så effektiv til at flytte mennesker og varer, bilen optager simpelt hen for meget plads. Cykler, metro, letbaner, busser er bedre, det giver en højere mobilitet og en renere luft.

Radikale Venstre er derfor glad for, at vi med en ombygget Nørrebrogade og en kommende ny Amagerbrogade kan vinde noget af pladsen tilbage fra bilerne og bidrage til grønnere og sundere byrum med en langt højere mobilitet.

Radikale Venstre støtter metro, vi ønsker mere metro, vi ønsker en metroline til Sydhavnen, og vi støtter også gerne en metro til Brønshøj eller alternativt en letbanelinje til Brønshøj. Vi støtter letbaner dér, hvor det giver mening. Vi støtter også bedre og renere busser.

Vi tænker grønt, også når det gælder byens rekreative områder. I de gode, gamle dage tilbage i 1950'erne og 1960'erne fandt man på at lede kloakvand og spildevand direkte ud i Søerne og i havnen. Man lavede åerne om til betonbelagte kanaler, og vupti, men det var ikke særlig klogt.

Radikale Venstre er klar til et opgør med fortidens miljøsynder. Vi støtter derfor op om planerne om at genoprette Harrestrup Å. Denne i dag triste betonrende kan vi forvandle til et rekreativt vandløb fra Vanløse over Damhusengen og helt ud til Kalveboderne. Det kan blive Københavns største naturgenopretningsprojekt nogensinde. Og med i købet kan vi etablere en helt ny strand ved Valbyparken, hvis vandet bliver rent nok.

Vi vil også gerne rette op på Utterslev Mose. Det er i dag hovedstadens mest forurenede sø med årtiers ophobning af kloakslam. Og hvis vi ikke gør noget ved det nu, bliver regningen bare endnu større i fremtiden. Den alvorlige del af denne her sag er, at vi skal opfylde statens vandplaner, og vi skal opfylde EU's vandrammedirektiv om god økologisk tilstand, og de krav kan vi næppe løbe fra.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Men hvilke muligheder det ikke giver for københavnernes, når vi kan gøre Søerne og åerne til til-løbsstykker og endda åbne en strand ved Valbyparken, og hvem ved, måske også en strand i Utterslev Mose en dag.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det, så siger vi tak til ordføreren og går videre i ord-førerrækkefølgen. Den næste er Karin Storgaard, værsgo.

Karin Storgaard (O): Som sædvanlig er der rigtig mange udfordringer på dette område. Der er én ting, som jeg ikke har hørt nogen tale om i aften, og det er toiletterne. Der mangler stadig toiletter i byen og penge til renholdelse. På nogle stationer er toiletterne låst af, og steder, hvor Movia har haft toiletter, er disse også forsvundet. Københavns Kommune har heller ikke nogen toiletter, ikke så man-ge rundtomkring. Men hvad gør borgerne så? Jeg spørger bare. Men nu skal vi jo have noget mere grøn by. Så bliver der jo både træer og buske osv. – nå spøg til side.

Kunne man dog ikke blive enige i et samarbejde mellem Movia, DSB og Københavns Kommune om at oprette nogle toiletter.

I København kniber det også med både antal toiletter, åbningstider og bemanning. I dag kunne man læse i avisen, at toiletterne lukker kl. 22.30, og flere stod på det tidspunkt i kø, da der var et ar-rangement i København. Det er vigtigt med både bemanning og renholdelse af toiletter. Få nu noget gjort ved det. Dansk Folkeparti ser gerne, at der afsættes flere penge.

Så er der et andet emne, vi har problemer med. Det er Ren By. Der er stadig problemer med ren-hold af København. Det er et emne, der flere gange har været oppe. Jeg nævnte det også sidste år. Jeg ved, at Center for Renhold gør et godt arbejde, men har de for få ressourcer, må man spørge sig selv. Husk på, at der er flere og flere arrangementer i byen, der er flere og flere, der kommer ind til Køben-havn. Byen ligner mange gange en slagmark efter diverse arrangementer.

Så har vi noget, der hedder tunnelbyggeri ude ved Svanemøllen på Østerbro i forbindelse med havnetunnelen. Skal Svanemøllehavnen være byggeplads i 3-4 år? TMF har tidligere svaret mig, at der ikke skulle være byggeplads. Ved et arrangement i havnen i starten af august er der delt en folder ud om emnet og en underskriftsindsamling. Jeg har derfor bedt TMF forklare, hvad der er op og ned her. Jeg rykkede også for et svar.

I dag modtager jeg så et svar, som fortæller, at etableres der tunnel under Svanemøllehavnen, vil der være lange perioder, hvor dele af området ikke kan anvendes til de nuværende aktiviteter. De nu-værende aktiviteter er jo sejlbåde, og der er også badestrand derude. Anlægsarbejdet vil, oplyses det, vare mellem 4 og 5 år.

Hvorfor kan man ikke første gang svare og gøre opmærksom på det, i stedet for at sige, at det bli-ver der ikke noget af? Altså er der et eller andet, der er gået galt der, så jeg vil bede forvaltningen fremover svare korrekt på tingene eller også spørge ind, hvis man ikke er klar over spørgsmålet.

Så er der Nordhavnsvej, som vi jo er i gang med at bygge, også et punkt, hvor jeg har stillet et par spørgsmål uden svar. Kan man dog ikke fortælle, hvorfor man ikke svarer? Jeg har bl.a. spurgt, om vi i Borgerrepræsentationen har vedtaget en B4-løsning for en østlig omfartsvej på et urigtigt og mangel-fuldt grundlag. Rambøll har bl.a. tilkendegivet, at B4 ikke er den optimale løsning. Er der ugler i mo-sen, siden man ikke svarer? Sådan føler jeg det. Når forvaltningen er længe om at svare, så er det fordi der er nogle problemer et eller andet sted i systemet. Det har jeg oplevet flere gange. Så hvad med at komme med et svar.

Trafikkaos. Hver dag i myldretiden er der trafikkaos i byen, hvilket forårsager kilometerlange kø-er f.eks. i Toldbodgade, Store Kongensgade, Holmens Kanal, Stormgade og flere andre steder.

Så har vi i øvrigt her i byen noget, der hedder tomgangscirkulære. 1 minut må man holde med motoren i gang. Her holder man i timevis med motoren i gang. Det kan så undre, at de miljøbevidste

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

partier overhovedet ikke gør noget ved det; det accepterer man bare. Så det bliver altså ikke overholdt. Er det at være miljøbevidst? Og hvad sker der? Intet. Og SF, det duer altså ikke at sige ingen biler i byen. Og det gør Enhedslisten jo også, så det er akkurat det samme.

Det gør det heller ikke bedre, at der hele tiden opsættes nye afspærringer på gader og veje og nedlægges p-pladser på de store trafikveje. Nogle steder er afspærringerne der bare, uden at der er nogen aktivitet.

Dansk Folkeparti vil gerne have mere metro, vi vil også gerne have letbaner, og så har vi havnetunnel, som vi allerede har sagt ja til.

Genopretning af vejområdet har vi jo talt om, da den socialdemokratiske ordfører var her. Men jeg vil bare lige gøre opmærksom på, at jeg ved søreme ikke, om de penge, vi har sat af, er blevet brugt til det, fordi der sker jo ingenting; der kommer kun få biler over, vel at mærke på de store, trafikerede veje. Det er korrekt, som der står i publikationen "Et løft til vejene, Status primo 2013": Driftsbudgettet ligger på et niveau, der løbende medfører et stadig større efterslæb. Så flere penge på området.

Så er der cykelparkeringspladserne. Cykelparkeringspladser må vi gerne oprette nogle flere af, men opret ikke bevidstløst flere cykelstier, cykelbaner. Nogle steder er der ingen cyklister, der kører på de her baner, bl.a. ude ved, hvor jeg bor, på Vennemindevej.

Nu kan jeg se, at tiden er ved at være overskredet. Men så vil jeg bare sige, at OPP-projekter er en god ide, og så ser vi i øvrigt fra Dansk Folkepartis side frem til forhandlingerne.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste er Jakob Næsager fra De Konservative.

Jakob Næsager (C): Nu er der heldigvis ikke pligt til at bruge hver en krone, man kan komme i nærheden af, og slet ikke, når pengene tilhører andre. Dybest set vil vi Konservative gerne, at vi opkræver færre penge fra københavnernes og lader københavnernes beholde en større andel af deres egne penge.

Vi mener, at ejendomsskatterne bør sættes ned, og det samme gælder personskatterne, men også erhvervsskatterne og de mange gebyrer for borgere og virksomheder. Det er her værd at bemærke, at kommunekassen er fuld og dårligt kan lukkes. Vi hører gang på gang, at der er knap 9 mia. kr. i kommunekassen. Hvis ikke der er stemning for at lade københavnernes beholde flere af deres egne penge, vil vi foreslå investeringer i varige goder, der også kommer fremtidige generationer til gode.

Først og fremmest vil vi foreslå, at der sættes penge af til at komme i gang med en havnetunnel. Det vil give et løft til København. Jo mere trafik, vi får ned under jorden, jo bedre. Derfor vil vi også pege på og anbefale, at vi får mere metro, gerne et forgreningskammer på Citymetreringen, så vi får den fremtidssikret og gjort klar til en sydgående metrolinje til bl.a. Fisketorvet, de nye områder langs havnen og videre i retning imod Ny Ellebjerg.

Det vil også give København et længe ventet løft, hvis vi investerer i vores infrastruktur. Det gælder reovering af de mange nedslidte og mørkelagte lysreguleringer, men også de mange hullede veje og nedslidte broer. Vi kan ikke være bekendt, at vi behandler vores fælles værdier og infrastruktur så ringe. Også de mange erhvervstaskforces har peget på den ringe infrastruktur.

Der tales også om investeringer af milliarder i at klimasikre byen imod tusindårs- og hundredårsregn, men virkeligheden er, at bare der kommer en smule hverdagsregn, så står veje og cykelstier under vand. Vi Konservative synes, at vi skal investere i at få hverdagen til at fungere i København. Vi må prioritere vores afløb, kloakker og vejbrønde, så vi kan få afledt regnvandet og sikret fremkommeligheden. Den dårlige vedligeholdelse i København skulle nemlig resultere i, at private får oversvømmet deres boliger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Med til en god infrastruktur hører også, at man kan parkere sin bil. Derfor vil vi Konservative igen i år gå til budgetforhandlinger med et ydmygt og beskedent ønske om mere parkering. Det gælder parkeringshuse, men også billig skråparkering. Vi skylder københavnere en løsning på et stort hverdagsproblem. Blot en opstribning af eksisterende pladser vil give plads til flere parkerede biler. Det er et godt sted at begynde, men langt fra nok.

Vi skulle gerne være stolte af vores by, også når vi viser den frem. Desværre er oplevelsen hos mange af byens borgere og gæster, ikke mindst turisterne, at vi har en meget snavset by. Der er meget langt fra virkeligheden til visionen om København som verdens rene hovedstad i 2015. Vi skylder byen og hinanden at få et bedre niveau for renhold.

Vi vil også sikre, at cykelstativerne løbende tømmes for henkastede cykler, som bare står og fylder overflødigt. Cykellig skal fjernes løbende for at give plads til byens mange cyklister, som mangler cykelstativer på byens centrale steder.

Øget skiltning af byens seværdigheder og centrale pladser vil også gøre byen mere tilgængelig. Hvis skiltningen ledsages af engelske undertekster, vil vi samtidig kunne gøre en indsats over for byens turister, der er med til at bringe investeringer, omsætning og arbejdspladser til byen.

Vi vil stilfærdigt gøre vore kollegaer her i Borgerrepræsentationen opmærksom på nogle af de ting, som vi ikke ønsker at fremme under budgetforhandlingerne. Vi ønsker ikke at lukke flere veje, heller ikke Amagerbrogade. Vi ønsker ikke at bruge kommunale midler på projekter, der i deres substans er private, og som bedst og mest hensigtsmæssigt løses privat.

Som eksempel kan jeg nævne de mange gårdrenoveringer, hvor vi som udgangspunkt mener, at det må være grundejerne selv, der skal finansiere projektet. Elfirmaer må også selv finansiere opstilling af elbilstandere. De, der scorer gevinsten, bør også selv finansiere udgifterne og påtage sig risikoen.

Afslutningsvis vil jeg nævne et par gengangere fra tidligere år, som vi vil nævne igen.

En række partier har afsat penge til et naturcenter for skolebørn og børnehavnebørn på Amager Strand. Det er et godt projekt, men under sidste års budgetforhandlinger blev projektet beskåret, så bygning 2 med depot til børnenes undervisningsredskaber blev sparet væk. Det var ikke visionært og gennemtænkt, og derfor vil det være hensigtsmæssigt for naturcentrets funktionalitet, at del 2 bevilges nu, så begge bygninger kan åbnes samtidig og ikke begrænser husets anvendelse.

Der mangler desuden kystsikring af den gamle strand. Hvert år skylles større dele af stranden ud i Øresund, og det er ikke holdbart. Derfor er det nødvendigt, at efterslæbet bevilges, så skaderne ikke bliver endnu større.

Endelig skal jeg blot gentage budgetønsket gennem de seneste år om belysning i Strandparken, så den kan bruges til bl.a. gående og cyklister, til løbeture og gåture efter mørkets frembrud. Strandparken har flere gæster end Københavns Zoologiske Have, og ved belysning vil endnu flere få glæde af området hele året.

Vi ser frem til budgetforhandlingerne, hvor vi kan få skabt et endnu bedre København.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til Henrik Appel Esbensen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Henrik Appel Esbensen (A): Det, der interesserede mig lidt, var, om hr. Jakob Næsager kan redegøre for, hvor de der 9 mia. er, der skal finansiere varige skattelettelser.

Jakob Næsager (C): Hvis hr. Henrik Appel kigger i Økonomiudvalgets budgetseminar, så kan han se en opgørelse over kassebeholdningen i Københavns Kommune.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Som formand for Økonomiudvalget kan jeg oplyse, at Københavns Kommunes kassebeholdning er omkring 700 mio. kr., måske aktuelt lidt højere. Når man taler om de der 9 mia. kr. i kassen, så er det alle de anlægsprojekter, der ligger, og som skal udmøntes over de kommende år. Der ligger finansieringen i kassen. Men kassebeholdningen er ca. 700 mio. kr. i Københavns Kommune. Bare som en serviceoplysning til ordførerne.

Jakob Næsager (C): Det er vi fuldt ud med på, og derfor henholder vi os også til bilag til Københavns Kommunes Økonomiudvalg. Vi har heller ikke forestillet os, at hverken en metrolinje eller en havnetunnel skulle finansieres over et enkelt budgetår, men hen over overslagsårene.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet, tak til ordføreren. Så går vi videre til næste ordfører, det er Iben Wiene Rathje, værsgo.

Iben Wiene Rathje (F): Det går godt i København, det hører man hele tiden oppe fra den her tallerstol, og det passer da også rigtig godt på situationen. Det går rigtig godt, men det kunne også gå bedre, og vi er jo gang med en proces, hvor vi hele tiden forsøger at gøre København til et bedre sted at være.

Det gælder også for det grønne område. Vi er langt-langtfra færdige, vi er slet ikke i mål med den omstilling, som vi er begyndt på for København. SF's mål for byen er, at fællesskab, livskvalitet og velfærd skal gå hånd i hånd med et sundere og grønnere miljø. Vi har ikke en forventning om, at det bliver ordnet med et snuptag i det her budget 2014, men vi har en forventning om et kvantespring. For SF er den grønne dagsorden central for byens udvikling, og det er et område, der skal prioriteres, ikke kun i flotte ord, men i konkrete, mærkbare forandringer ude i byen.

I år er det særligt cyklerne, klimatilpasning og de udsatte byområder, som vi fokuserer på.

Vi har i de sidste mange år haft cykler og forbedrede forhold for cyklister som en mærkesag, og vi er også stolte af den udvikling, vi ser. Men arbejdet er slet ikke færdiggjort. Københavnerne er blevet supergode til at bruge cyklen, men det kniber stadig vældig meget med at få pendlerne over på cyklen.

Derfor går SF til efterårets budgetforhandlinger for at sikre penge til sammenhængende cykelforbindelser, som bliver attraktive for pendlerne. Vi fokuserer også på at skaffe penge til det nye bycykel-system, så at pendlerne kan kombinere kollektiv trafik med cyklerne.

Nu ved jeg godt, at vores borgerlige kolleger sikkert sidder yderst på stolen for at spørge os: Stopper denne cykelfanatisme ikke snart, og hvad med hetzen mod bilerne, skal vi ikke snart se den ophøre? Til det vil jeg sige, at cykler er det, som er mest effektivt, løser trængselsproblemerne i København, de giver en renere luft, og så giver det et roligere og fredeligere byliv.

Til det med hetzen vil jeg sige, at vi anerkender faktisk erhvervslivets behov for at kunne færdes med bil i København, og vi anerkender også, at nogle familier har svært ved at få det til at hænge sammen uden en bil. Netop derfor bør vi sørge for at løse trængselsproblemerne, og det løses ikke ved bare at sikre, at der kommer flere biler. Nej, det gøres ved at sikre, at der er mere plads til de få biler, der så er tilbage. Vi er nødt til at tage trængselsproblemerne og forureningen alvorligt; derfor bliver vi nødt til at mindske antallet af biler.

For SF handler den grønne dagsorden også om at være ansvarlig. Vi har et ansvar for at tage de globale klimaforandringer alvorligt. Derfor går vi til budgetforhandlingerne med et ønske om at sætte penge af til klimatilpasning i København. Vi vil gerne sætte Danmarkshistoriens største storby-naturgenopretningsprojekt i gang sammen med andre kommuner. Det er Harrestrup Å, der som tidligere nævnt er en trist betonrende, som vi gerne vil gøre til et åbent, rekreativt vandløb. Det fantastiske

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

ved det projekt er, at klimaforandringer, som giver skybrud, kan gå hånd i hånd med at øge københavnernes livskvalitet, så vi får et 8 kilometer langt naturforløb, som kan gå igennem et udsat byområde, som virkelig trænger til et løft.

Vores sidste vigtige prioritet er at åbne de udsatte byområder op. Vi vil prioritere, at byområderne, som ofte i dag ligger som isolerede enklaver, bliver åbnet op og får en infrastruktur, der transporterer andre borgere igennem områderne.

Derfor vil vi prioritere med hensyn til Mjølnerparken, som allerede har en masse initiativer i gang med hensyn til at renovere boligerne, åbne gårde og skabe handelsliv i bydelen, at vi får støttet godt op om det arbejde ved at skabe sammenhæng med resten af byen, etablere gode cykelveje og dermed bidrage til et åbent og grønt og fredeligt miljø i bydelen.

Så SF's ønske til budgetforhandlingerne handler meget om livskvalitet og et bedre miljø. Vores førsteprioriteter er cykler, klimatilpasninger og udsatte byområder, og det håber vi meget, at I andre vil være med til at støtte op om.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det, så går vi over til spørgerrækken. Den første er Carl Christian Ebbesen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Hvis SF får stemmer nok, ville ønskescenariet så være, at man fik bilerne ud af byen?

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg kunne godt tænke mig at få lidt mere uddybende forklaring på behovet for de her mange bycykler, om man vil bruge 100 mio. kr. på projektet. Altså i København har vi en af de bedste cykelkulturer i hele verden. Alle små børn får en cykel, når de er, ja, hvad får man, når man er 6 år, og alle kan finde ud af at cykle i København. Alle kan også finde ud af selv at købe en cykel. Det er ekstremt få københavnere, der ikke ejer en cykel.

Hvorfor er det så, at kommunen skal gå ind og levere cykler til folk til en fuldstændig uhyrlig pris? Har I ikke tiltro til, at folk selv kan finde ud af at tage en cykel med i et tog og bruge den til at komme på arbejde. Hvorfor skal man betale 100 mio. skattekroner, som der er folk, der slider hårdt for i årevis for at kunne betale til kommunen? Hvorfor skal man bruge så mange penge på noget, som folk udmærket godt kan finde ud af, som fungerer fantastisk i forvejen, fordi folk selv har deres egne cykler?

Iben Wiene Rathje (F): Til Carl Christian Ebbesen vil jeg sige, at det er et fuldstændigt fremtidsscenario, at vi har en infrastruktur, der kan bære, at vi tager bilerne ud; så vil vi gerne snakke om det, men det kræver ekstremt meget. Altså hvis erhvervslivet skal kunne komme rundt, så anerkender vi, at vi er meget langt fra at kunne sørge for at få deres transportbehov dækket uden biler. Derfor siger vi også, at vi ikke er specielt imod biler i forhold til at løse de udfordringer, som erhvervslivet har, men vi ønsker at nedbringe antallet af privatbiler så meget som overhovedet muligt.

Til Rasmus Jarlov om behovet for bycykler: Altså vi er udmærket klar over, at københavnernes som sådan ikke har brug for bycykler. Det, københavnernes har brug for, er renere luft, og det får vi kun, hvis vi også får lokket pendlerne over på cyklen. Der viser analyserne bare, og vores erfaringer viser også, at det er meget, meget svært, pendlerne bruger slet ikke cyklen nok i forhold til de visioner, vi har. Derfor er bycykler rigtig vigtige i samspillet med kollektiv trafik. Det er sådan, vi får flyttet pendlerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. september 2013**

(Kort bemærkning).

Flemming Steen Munch (V): Jeg vil ikke skuffe ordføreren i hendes forventninger om reaktionen imod den fortsatte chikane af bilisterne i København. Det skurrer lidt i ørerne, når ordføreren nærmest henført, undskyld ordvalget, taler om, hvad der skal foretages i forhold til disse skrækkelige bilister. Jeg har efterhånden lyst til at karakterisere SF's opfattelse eller opførsel i den her sag som ren-dyrket fobi.

Også jeg kan gå ind for en renere by, også jeg synes, at det ville være dejligt, hvis vi kunne få flere biler ud af byen. Problemet er bare, at der jo ikke er et alternativ for de mange mennesker, som er nødt til for at få arbejde og familie til at hænge sammen at have en bil.

Jeg kan bruge mit eget eksempel. Jeg har et sommerhus oppe i Nordsjælland, 45 minutters bilkørsel fra København. Hvis jeg tager den offentlige transport, så tager det 2 timer og 1 kvarter hver vej. Der er jo mange mennesker, der bor deroppe og arbejder i København, der har nøjagtig den samme udfordring.

Så før man nu skaber det totale kaos, så få dog gjort noget ved den kollektive trafik. Det havde SF jo en mærkesag om ved det tidligere folketingsvalg.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O: Jamen jeg kunne så forstå på svaret på spørgsmålet, om SF's ønskescenarie er at få bilerne ud af byen, at svaret var nej, det var det ikke, fordi erhvervslivet måtte gerne transportere sig rundt i byen i biler, var svaret. Men svaret var, at der skulle være så få biler som overhovedet muligt. Så kan jeg så konkludere, at det må være borgerne i København, det må være børnefamilierne, det må være de københavnske borgere, der ikke skal køre i bil. Har jeg forstået det korrekt?

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Tilbage til bycyklerne, så kan jeg godt forstå, at man har en ambition om, at der er flere pendlere, der skal cykle. Det ville være dejligt, hvis de ville det, det er jeg sådan set enig i. Problemet er bare, at det er utrolig nemt for pendlere at cykle i dag, altså de skal bare have en cykel stående på en stationen og deres arbejdsplads. Sådan en kan man få for 500 kr. på en politiauktion eller for 1.500 kr. nede i Bilka. Det er jo ikke svært at skaffe sig en cykel. Hvis det hjælper en i ens hverdag, at man har en cykel, så er det det nemmeste i verden at anskaffe sig en cykel.

Hvorfor er det så, at man skal bruge så voldsomt mange offentlige midler på det? Vi snakker en pris her for 2.000 bycykler på 100 mio. kr. Det er et voldsomt stort beløb. Hvorfor vil man retfærdiggøre at bruge så meget på noget, som borgerne så nemt kan løse selv?

Der er også et problem med, at man ikke passer ordentligt på sine ting, når det er andres penge, der bliver brugt på det, at have nogle cykler med GPS, den vildeste luksusmodel, som man så overlader til folk, som ikke ejer dem. Jeg synes, det er ressourcespild, jeg synes, det er at fratage folk noget, som de selv kan løse. Kan SF ikke se, at der er et problem med det?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så er det ordførerens tur, værsgo.

Iben Wiene Rathje (F): Tak for jeres spørgsmål. Alt i alt så handler det jo alt sammen om det her med at skabe gode alternativer til bilismen. Det er jo det, der er hele vores pointe.

Til Flemming Steen Munch: Jeg sagde jo ikke noget om skrækkelige biler, det er slet ikke den retorik, vi er inde i. Vi vil meget gerne gøre noget for den kollektive trafik, så hvis I har et budgetønske på vej om den kollektive trafik, så vil vi meget gerne støtte op om det. Det er også noget, vi prioriterer meget højt i vores arbejde med at indrette trafikken, sådan så busserne glider bedre. Det er jo det, der er hele pointen med at skabe et godt alternativ. Fordi bilkøer løser jo heller ikke udfordringen for de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

mange familier, som desværre i dag har meget stort behov for at have en bil. Hver gang vi får nogle over på cyklen, så er der mere plads til dem, der er i forvejen, som beholder bilen som transportmiddel.

Til Carl Christian Ebbesen: Ja, vi ønsker få biler, altså vi ønsker at styrke alternativerne til bilerne, sådan så folk vælger bilen fra, fordi i en storby er der bare ikke plads til, at alle mennesker fræser rundt i deres egen privatbil, sådan er det bare. Storbymetoden for at sørge for, at folk kan komme rundt i byen, er cyklisme og kollektiv trafik. Vi kan ikke løse det, vi kan ikke putte flere biler ned på de veje, vi har.

Til Rasmus Jarlov: Det er det nemmeste i verden at have en ekstra cykel stående ved stationerne, nævner du. Det er så ikke det, som folk gør, og analyser viser, at hvis vi skal have pendlerne over på cyklen, så er det her et rigtig vigtigt tilbud.

Jeg tror ikke, at københavnere synes, at 2 kr. pr. borger er en høj pris for at få renere luft i København, for det er jo det, det her handler om. Det handler jo ikke om at forære nogen en cykel. Det handler om at skabe et godt alternativ, sådan så flere bilister vælger cyklen, og sådan så vi andre kan få renere luft og erhvervslivet, og de borgere, der for alvor har virkelig brug for bilen i deres hverdag, også kan komme frem på vejene i stedet for at sidde i bilkø.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så tager vi en ny runde. Det er Cecilia Lonning-Skovgaard, der starter.

(Kort bemærkning).

Cecilia Lonning-Skovgaard (V): I stedet for at bruge så frygteligt mange millioner på cykler, der kan stå her, til fjerntboende pendlere, der så kommer hertil, hvorfor hæver SF sig ikke lidt op i helikopteren? Man har transportministerposten. Hvorfor går man ikke ind og kigger på den, kan man si-ge cykelskat, som pendlerne i dag betaler? Pendlere, der bor uden for København, der skal med Kystbanen, bliver afkrævet 10 kr., hver gang de tager deres cykel med sig. Hvorfor ikke gå ind og se på at fjerne den cykelskat? Så kunne alle pendlerne tage deres cykler med herind, og så behøvede man ikke at investere så mange millioner i bycykler?

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg tror, jeg har forstået det nu. Jeg får bekræftet her, at det er borgerne i København, der ikke må køre i bil, men erhvervslivet må gerne.

Jeg kan konstatere, at ca. 30 pct. af de københavnske borgere, der betaler skat her i kommunen, har et arbejde, der ligger langt uden for København, og de tager bilen for at kunne komme ud på de arbejdspladser, der er derude, og dermed jo bruger bilen og kører inden for Københavns Kommunes grænser, fordi de bor her og eksempelvis arbejder på Lolland eller i Næstved eller andre steder på Sjælland. Jeg går selvfølgelig ud fra, at det så er dem, der ikke længere må tage bilen og køre rundt i København. Jeg går selvfølgelig ud fra, at SF har en løsning på det, og den er jeg meget interesseret i at høre.

Endelig er der også det økonomiske problem, at hvis københavnere holdt op med at køre i bil, så ville der være en manglende skatteindtægt, og hvordan vil SF løse den kombination?

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg hørte SF's ordfører sige, at der var analyser, som viste, at det at lave de her meget, meget dyre bycykler ville få mange flere til at bruge cykler, når de pendler til København. Kan ordføreren oplyse mig helt konkret om, hvad det skulle være for nogle analyser, der er tale om der? Det var det ene spørgsmål.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Det andet spørgsmål er: Har man overvejet andre løsninger? Venstres Cecilia Lonning-Skovgaard nævnte før, at man måske kunne kigge på den pris, det koster at tage en cykel med. Har man overvejet noget så simpelt som, hvor mange cykler man faktisk kunne forære til borgerne for 100 mio. kr.? Hvis en cykel koster 1.500 kr., hvad man kan få en udmærket cykel for, så kan man købe 67.000 cykler. Altså gør prisen måske ikke, at det er lidt for voldsomt i forhold til, hvad man får ud af det?

Iben Wiene Rathje (F): Til Cecilia Lonning-Skovgaard vil jeg sige, at det lyder som en smaddergod idé. Vi vil meget gerne være med til at bakke op om, at det ikke skal koste penge at tage sin cykel med Kystbanen.

Og så mener jeg ikke, at det ene udelukker det andet, fordi vi har brug for rigtig mange initiativer for at få lokket så mange pendlere som muligt over på cyklen.

Til Carl Christian Ebbesen vil jeg sige, at borgerne gerne må køre i bil, vi ønsker blot at styrke alternativerne, sådan så så mange som muligt får mere lyst til at tage cyklen til vores fælles bedste, sådan så der er plads til dem, der gerne vil prioritere at køre i bil, og der også er plads til dem, som vælger de gode muligheder, vi giver dem. Det gør selvfølgelig også, at vi er meget optaget af at styrke den kollektive trafik.

Så var der det her med skatteindtægten. Hvis det skulle komme så vidt, at vi virkelig får problemer med skatteindtægten i kommunen på baggrund af mindre bilisme, så må vi tage den derfra. Jeg tror, det er vigtigt for borgerne her, at her er ren luft og et godt bymiljø, så mon ikke at vi klarer den.

Til Rasmus Jarlov: Med hensyn til, hvad for nogle analyser der præcis viser bycyklernes effekt, må jeg henvise til forvaltningen, det har jeg ikke navnet på her.

Med hensyn til prisen mener jeg faktisk, at det er en ganske rimelig pris, for den pris, vi betaler, handler jo ikke kun om at købe cyklerne, det handler også om at servicere, altså at de ikke går i stykker. Når der er så mange mennesker, der skal bruge hver cykel, så kan det ikke undgås, at der sker nogle ting, som skal repareres, og det er også noget, som de her penge går til. Sådan er det. Når man tilbyder en service til borgerne, så koster det penge.

Vi mener stadig væk ikke, at de her 100 mio. er for meget for at ændre verden, hvad vi faktisk er i gang med her.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi i gang med en ny runde. Den første er Karin Storgaard.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): En storby uden biler duer ikke. Hvad vil SF gøre for at regulere trafikken og ikke blot smide bilerne ud af byen? I andre europæiske lande kan man godt finde ud af at regulere trafikken uden at smide bilerne ud.

(Kort bemærkning).

Lars Berg Dueholm (I): Jamen jeg har sådan et forslag til ordføreren i virkeligheden i stedet for de der bycykler, som vi har fundet ud af i hvert fald er rasende dyre.

Jeg kiggede lidt på, hvad man kan lease nogle små biler for, sådan en lille Chevrolet Spark eller sådan et eller andet. Man kan faktisk få dem til omkring 20.000 kr. om året, alt inklusive. Kunne man eventuelt mødes på, at vi laver nogle bybiler, 4.000-5.000 bybiler, som vi så låner ud for en femmer i timen, i stedet for de her bycykler? Det er samme pris, og så kan man også tage konen med eller hvem man nu har lyst til at tage med i den bil. Var det noget for SF's ordfører?

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Rasmus Jarlov (C): Jeg vil faktisk gerne takke for nogle meget konkrete svar indtil videre, det vil jeg godt kvittere for.

Men lige til det sidste her om de analyser, som skulle vise, hvor mange pendlere der ville begynde at bruge bycykler i stedet for at tage bus eller bil, var det jo ordføreren selv, der nævnte, at der var nogle analyser. Så vil jeg bare gerne vide, hvad det er for nogle analyser. Der kan man ikke bare hen-vise til forvaltningen, når man selv har brugt det i sin egen tale tidligere.

Så jeg spørger igen: Hvad er det for nogle analyser? Det er o.k., hvis man ikke kan den præcise ti-tel, men måske lige give et vink om, hvor ordføreren har læst de her analyser henne. For jeg er meget tvivlende overfor, at der virkelig skulle være nogle analyser, der viser, at når man laver så dyre bycyk-ler, så har det en betydelig effekt på, hvor mange af pendlerne der cykler.

Iben Wiene Rathje (F): Karin Storgaard fortæller, at i andre storbyer kan de godt finde ud af at regulere trafikken, og det er rigtigt. Der er jo andre storbyer, som har forstået det her med at regulere direkte, sådan så de mennesker, der bruger pladsen, der bruger vejene og forurener luften, betaler lidt ekstra, det, som vi har prøvet at få gennemført her, det er en trængselsring. Det synes vi lyder som en rigtig god ide. Det er sådan, man gør i storbyer, det er den måde, man skaber et godt miljø på. Her prøver vi så at styrke de alternativer, der skal til, og det er jo også en måde at gøre det på.

Til Lars Berg Dueholm: Jamen tak for dine informationer. Det er rigtig godt. Det ville jo ikke rig-tig løse udfordringen, fordi vores udfordring er jo netop, at der ikke er plads på vejene, så hvis vi bare får endnu flere biler, så ville der være endnu mindre plads til dem, der har meget behov for en bil, hvad enten det er erhvervslivet eller trængte familier.

Og så forstår jeg, at det koster 20.000 kr. om året at lease en bil. Det lyder af lidt, og i øvrigt er det mere end de 6.000 kr. pr. stk., som vi jo skulle bruge på cyklerne. Så medmindre man sidder, hvad bliver det, 5 mennesker i hver bil, så ville det i hvert fald være et dårligt alternativ. Men tusind tak.

Til Rasmus Jarlov: Forvaltningen anbefaler det her som et led i den strategi, der skal gøre, at pendlerne kommer over på cyklen. Med hensyn til, hvem præcis der har udført analysen, og hvem der har været ude og spørge de her pendlere om, hvad der skulle til for at få dem over på cyklen, er jeg dig svar skyldig, det ved jeg ikke. Men jeg stoler fuldt og fast på, at forvaltningen har undersøgt, hvad det er der skal til.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har tegnet sig for korte bemærkninger. Så går vi i gang med det sidste store område i aften, og det er Beskæfti-gelses- og Integrationsudvalget. Den første er Socialdemokraternes ordfører, Susan Hedlund, værsgo.

Susan Hedlund (A): Igen i år står vi over for at skulle prioritere stramt i forhold til den endelige budgetaftale. Der skal være et rimeligt forhold mellem de kerneydelser, vi leverer, og de politiske mærkesager. Men lad mig slå fast: Mangfoldighed er en styrke for København. Vi er kommet langt med integrationspolitikken, men der er stadig væk udfordringer at løse. Vi har med succes vendt ud-viklingen i nogle af de udsatte boligområder, og det er godt, da de udsatte boligområder er den største trussel, der findes imod den københavnske integration.

Derfor har vi også målrettet arbejdet med aftaler med de almene boligselskaber om fleksibel og kombineret udlejning. Formålet er at skabe en sammenhængende by, hvor der er mangfoldighed i alle boligområder, og hvor alle er med til at løse de boligsociale opgaver. Boligområder med problemer og med en stor del af befolkningen uden for arbejdsmarkedet skal styrkes. Borgerne på arbejdsmarkedet skal have en lettere tilgang til at flytte ind i områderne, så det skaber en større social balance.

Vi skal skabe rammer, der ruster både faglærte og ufaglærte danskere og indvandrere bedre til fremtidens arbejdsmarked. Vi skal skabe et effektivt værn mod ledighed, og sammenhængskraft, soli-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

daritet og tryghed er det, der skal præge vores socialdemokratiske indsats på beskæftigelses- og integrationsområdet.

En aktiv beskæftigelsespolitik er mere væsentlig end nogen sinde før. Der skal skabes langt flere job til de selvstændige håndværkere, servicemedarbejdere, de ufaglærte og alle dem, der blev ramt så hårdt af krisen. Frem mod 2020 skal jobskabelsen i København ske ved på samme tid at løfte byens daginstitutioner og skoler. Der skal sættes gang i at bygge almene boliger og langt flere offentlige investeringer i veje og energirenoveringer.

Vi er jo blevet et reformramt udvalg, som også blev presset på økonomien, både i forhold til økonomien til beskæftigelsesindsatsen, men også i det hele taget på kommunens økonomi. Selv om der ikke længere er refusion på mentorordningen for de såkaldte jobparate, er det en ordning, vi i hvert fald gerne vil prioritere, at der afsættes penge til, for det er noget af det, vi ved der virker.

På området med førtidspension har vi desværre for nylig lige set, at der har ophobet sig en fuldstændig uacceptabel pukkel af sager. Vi vil ikke være med til, at mennesker lades i stikken i systemet på den måde, fordi det kan vi simpelt hen ikke være bekendt. Det er vigtigt, at der fortsat føres beskæftigelsespolitik af høj klasse i København, og det bør alle bakke op om.

Den store reformbølge på beskæftigelsesområdet skaber et stort omstillingspres i forvaltningen. Kravet til øget fleksibilitet og omstilling imødegås bedst ved, at kernerdriften udføres af egne beskæftigelsescentre. Og her tænker jeg specifikt på de nyttejob, der snart skal sættes i gang.

Reformer er vigtige, men de må ikke overskygge, at kvaliteten af den menneskelige indsats skal være i højsædet. De sidste år har vi haft fokus rettet mod jobrotation, og det skal vi også stadig væk have. Vi skal også stadig væk arbejde med voksenlærlingeordningen, for det er den måde, der er en genvej for ufaglærte til at komme ud og få en bedre indkomst.

Der skal oprettes langt flere praktikpladser til unge på erhvervsuddannelserne, og vi har også fået en meget vigtig opgave mod social dumping. Overborgmesteren talte i sin tale om det, men det skal siges flere gange. Vi vil aldrig acceptere, at der opstår et arbejdsmarked i skyggen, hvor udenlandske arbejdere lever under usle og uværdige vilkår. Derfor bør beskæftigelsespolitikken i København fortsat bygges op omkring, at der er sikkerhed i de økonomiske rammer i indsatsen, og der skal være kontinuitet i indsatsen. Vi skal samarbejde med a-kasserne om at få bedre og mere kontinuitet i forhold til langtidsledigheden.

Et stærkt lokalt beskæftigelsesråd er også noget, vi kommer til at mangle, fordi midlerne er taget fra dem i 2014, og der vil der ikke være mulighed for at kunne udvikle.

En indsats over for de svageste ledige, som har været længe på kontanthjælp, vil vi også gerne være med til at sikre.

Vi vil også arbejde for at lette livet for BIF- som for SUF-borgerne. Det er mit håb, at vi kan få en bred politisk aftale om budgettet, valg eller ej.

(Kort bemærkning).

Klaus Mygind (F): Jeg bed mærke i Susan Hedlunds bemærkninger om nytteaktivering, og så vil jeg spørge: Hvordan vil I være med til at skabe en meningsfuld nytteaktivering, og vil I være med til at overveje, hvordan arbejdstiden skal tilrettelægges, sådan at man også ved nytteaktivering har mulighed for at være aktivt jobsøgende, samtidig med at man er i aktivering?

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg bed mærke i indledningen på indlægget her, hvor Susan Hedlund sagde, at mangfoldigheden var en styrke for København. Jeg kunne godt tænke mig at få uddybet lidt, på hvilken måde det er en styrke, og om man ønsker sådan mere mangfoldighed i København, ligesom De Radikale gør, eller hvordan man ser på det. Fordi for mig virker det, som om vi først og fremmest

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. september 2013**

---

har nogle udfordringer med den meget store mangfoldighed, vi har i byen. Så jeg kunne godt tænke mig at høre lidt om, hvordan ordføreren mener, at det sådan er en stor fordel, om vi skal forøge mangfoldigheden, så vi skal have en større andel af indvandrere i København, for det var sådan, jeg hørte det.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Mit spørgsmål går lidt på det samme om det her med, at mangfoldigheden, som der står i vores integrationspolitik, er vejen til vækst. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om Socialdemokraternes politik er sådan, at vi skal have flere udlændinge, flere indvandrere for at kunne skabe vækst, at det er vejen til vækst i København.

Det er ikke nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti mener, i øvrigt ligesom min kollega Rasmus Jarlov her, at der er store udfordringer med de mange indvandrere, der kommer i øvrigt også andre udenlandske, østeuropæere og andet, der kommer og underbyder vores jobs.

Jeg vil bare høre, om det er socialdemokratisk beskæftigelsespolitik, arbejdsmarkedspolitik, at man mener, at vores arbejdspladser skal besættes af udlændinge, og om man er enig i det synspunkt, som Socialdemokraterne skrev under på, at mangfoldigheden er vejen til vækst.

Susan Hedlund (A): Jeg vil starte med Dansk Folkepartis ordfører. At mangfoldigheden er en styrke, mener jeg stadig væk. Jeg synes, at Dansk Folkeparti blander social dumping, som jeg hørte, at Carl Christian Ebbesen var inde på, sammen med, hvordan man rent faktisk kan se byen som en mangfoldig by.

Det er en storby, vi bor i, og der er plads til alle mennesker i vores by. Det er sådan set også det, vi har indgået i forhold til "Bland dig i byen", det er jo meget bekendt for Carl Christian Ebbesen. Så der er sådan set ikke noget forandret i forhold til den aftale, vi har indgået, og heller ikke til de debatter, vi ellers har deltaget i.

Til Klaus Mygind: Jamen vi vil gerne overholde loven, der ligger inden for nyttejob, og som udgangspunkt er det jo 37 timer. Jeg ved, at vi er blevet vejledt, og det ved Klaus Mygind jo også, at vi har fået vejledning af det lokale beskæftigelsesråd, der har rådet os til at fastholde det her i 37 timer, men hvor der så er indbygget, og det er jo en naturlig del, vejledning, og der også er indbygget, at man rent faktisk kan gå ud og søge arbejde.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der var også et spørgsmål fra Rasmus Jarlov.

Susan Hedlund (A): Det svarede jeg på, samtidig med at jeg svarede ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja, fint, så går vi videre. Så er det Carl Christian Ebbesen.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen jeg er rigtig glad for svaret fra den socialdemokratiske ordfører om, at mangfoldighed er godt, og flere udlændinge er endnu bedre. Det er jeg faktisk rigtig, rigtig glad for, fordi så kender vi Socialdemokraterne igen, så ved vi, hvor det er vi har Socialdemokraterne. Og al den der snak om, at man ønsker at løse problemerne på udlændingeområdet, på integrationsområdet, og at man i virkeligheden ønsker at hjælpe de danskere, der har det svært, der bliver presset af social dumping, der bliver presset af udlændinge, som kun er her og modtager sociale ydelser, at de bliver presset på hele det sociale system. Altså nu kender vi Socialdemokraterne igen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Så derfor er jeg selvfølgelig tilfreds med det svar, jeg har fået, fordi så ved jeg, at jeg og Dansk Folkeparti skal kæmpe endnu hårdere for at sikre, at danskerne også kan få et arbejde, og kæmpe endnu hårdere for, at vi skal forsøge at undgå social dumping.

Men tak for svaret.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Hvis nu mangfoldighed er en styrke og vejen til vækst, er det så sådan, at det er socialdemokratisk politik, at vi skal have en endnu mere mangfoldig etnisk sammensætning i Københavns befolkning? Et meget direkte spørgsmål.

Og skelner Socialdemokraterne mellem forskellige typer af mangfoldighed, også inden for indvandring, sådan så man måske anerkender, at der er nogle former for indvandring, som måske gavner mere end andre, bidrager mere til bl.a. væksten og de øvrige mål, vi har, om at gøre København til en god storby. Laver man den skelnen, eller synes man bare, at al indvandring er godt, og jo mere mangfoldighed, jo bedre, ligesom De Radikale mener? Er det også Socialdemokraternes politik?

(Kort bemærkning).

Klaus Mygind (F): Så vidt jeg har forstået, så ligger timerammen fra 25 til 37 inden for nytteaktivisering. Men det, jeg også godt ville ind på, er, hvordan overvejer Socialdemokraterne, at nytteaktiviseringen faktisk bliver meningsfuld for dem, der skal deltage i den?

Susan Hedlund (A): Jeg kan jo høre, hvordan ordføreren for De Konservative, men også ordføreren for Dansk Folkeparti tolker mangfoldighed. Hvis man nu skal kigge på, hvad mangfoldighed sådan set er, så handler det sådan set ikke kun om, hvorvidt der kommer indvandrere til. Det kunne også være, at det handlede om dem, der også havde nogle sociale problemer, der også er med til at skabe mangfoldighed i en by.

Så jeg ser sådan set mangfoldighed på en anden måde og slet, slet ikke, som Dansk Folkeparti ser det, slet ikke om, hvorvidt vi prioriterer den ene eller den anden slags. Der skal være plads til alle i den her by. Og da vi som udgangspunkt gerne vil skabe lige muligheder, så må vi sætte ind over for dem, der rent faktisk har nogle problemer.

Til nytteaktiviseringen: Det er jo sådan, at der står rent faktisk de 37 timer. Vi vil gerne prioritere vejledningsindsatsen, og vi vil gerne prioritere, at de også kommer til at skulle ud og søge noget job. Vi har jo haft den her diskussion før, og det handler jo om at skabe værdige jobs, som rent faktisk er til nytte for den enkelte selv, men også for omgivelserne.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så tager vi en ny runde. Det er først Heidi Wang, værsgo.

(Kort bemærkning).

Heidi Wang (I): Det lød, som om den socialdemokratiske ordfører på området ikke har for meget forstand på indvandring. Kommunen bestemmer ikke indvandringen. Det er Folketinget, der laver love, der stiller nogle krav, om man opfylder nogle betingelser. Så for det første har det ikke noget med kommunen at gøre.

For det andet vil jeg meget gerne, fordi jeg elsker jo Susanne, så jeg kommer med en lille redning til dig, og det handler om, hvad vi kan bruge mangfoldighed til, og det står også i et budgetnotat. Et af de tiltag, som vi, Liberal Alliance, sagtens kan gå ind og bakke op om, er, hvordan vi bruger indvandrere til at arbejde sammen med danske virksomheder og hjælpe dem med eksportfremmeaktiviteter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi husker lige, at vi tiltaler hinanden både med for- og efternavn. Også selv om man elsker ordføreren, så bruger vi både for- og efternavn. Den næste er Rasmus Jarlov.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg synes, det har en smule relevans at diskutere spørgsmålet om, hvor meget mangfoldighed man ønsker i København, fordi bl.a. boligpolitikken jo har indflydelse på, hvilken befolkningssammensætning vi får i byen. Der er jo lagt op til bl.a. at bruge 200 mio. på boliger. Det hænger sammen med integrationsindsatsen.

Derfor vil jeg godt bore lidt yderligere i det, og jeg vil godt spørge helt konkret ind: Når nu vi eksempelvis har en folkeskole i København, hvor vi har omkring en tredjedel med en anden etnisk baggrund, mener Socialdemokraterne så, at det giver nogle udfordringer, eller ser Socialdemokraterne det som noget positivt?

Hvis man ser det som noget positivt, hvad er det, jeg har forstået på ordføreren indtil videre, vil det så også være positivt, hvis man med den samme sammensætning af indvandrere, som vi har i dag, havde eksempelvis 40 eller 50 pct. i København? Ville det være noget, der bekymrede Socialdemokraterne?

Jeg synes, man må tage stilling til den udvikling, der sker i befolkningssammensætningen, også når vi snakker integration, og der er jeg meget interesseret i at kende visionerne hos det største parti herinde.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg hørte den socialdemokratiske ordfører sige, at København er en by, hvor der er plads til alle, og det lyder jo godt, er jeg sikker på, at der er mange, der mener. Vi har 8.000 asylansøgere for øjeblikket, der har søgt i år om at få asyl i Danmark. Skal jeg forstå det budskab sådan, at der er plads til dem, og at man vil se, at Socialdemokraterne så går ud og siger, at selvfølgelig bygger vi boliger for skatteydernes regning til de 8.000 mennesker, vi opretter måske et asylcenter, så der også er plads til de næste 8.000, der kommer til næste år, inden der kommer et folketingsvalg?

I gamle dage hørte jeg Socialdemokraterne sige, at der var plads til alle, der ville, Danmark for Folket. Det var en god slagsang i Socialdemokratiet, men nu er det ikke længere "Plads til alle, der vil", nu er det tilsyneladende bare "Plads til alle". Det synes jeg er brandærgerligt, fordi det er måske præcis forskellen på Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti. Jeg vil bare høre Susan Hedlund bekræfte, at man har strøget det sidste i sætningen "Plads til alle, der vil".

Susan Hedlund (A): Jeg vil gerne svare Carl Christian Ebbesen, og jeg vil da gerne sige, at jeg ikke vil bekræfte, jeg vil afkræfte det, som ordføreren spørger om. Man kan jo nemt se i forhold til de reformer, som har ramt vores udvalg, at det sådan set ikke er sådan, det er tænkt.

I forhold til Rasmus Jarlovs spørgsmål, om jeg ville være bekymret over, om der var 50 pct., der kom ind i forhold til en folkeskole, handler det sådan set meget om skolen. Ikke fordi jeg skal drage min egen familie ind i det her, men jeg har haft to børn, der har gået på sådan en skole, og de har sådan set klaret sig udmærket, hvor de sådan set også har lært noget om, lært noget om, hvad det betød at skulle være sammen med andre end lige dem, der lignede dem selv.

Og så kan jeg ikke huske det sidste spørgsmål.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi Rasmus Jarlov mulighed for at stille et spørgsmål.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Så vil jeg bare kvittere for et meget klart svar, at det ikke ville bekymre Socialdemokraterne, hvis andelen af indvandrere blandt vores unge steg til 50 pct.

Så vil jeg spørge, om det så er noget, man vil arbejde aktivt for, eller om man bare er passiv over for det og bare vil lade udviklingen køre. Et det sådan, som Dansk Folkeparti ridser op, at man aktivt vil gå ind i debatten, ligesom vi hørte De Radikale sidste år, der opstillede en vision om, at vi skulle have den mest mangfoldige storby i Europa, tror jeg, det blev formuleret som? Er det så også en vision, som Socialdemokraterne deler?

Susan Hedlund (A): Jamen jeg tænker, at Rasmus Jarlov skulle have hørt efter, hvad jeg sagde. Jeg havde nogle personlige erfaringer i den der sammenhæng, jeg havde nogle personlige erfaringer om, at det ikke bekymrede mig. Det bekymrer måske andre i den sammenhæng, men det bekymrer ikke mig.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Dermed er forhandlingen afsluttet, og vi går videre til næste ordfører. Det er Neil Stenbæk Bloem.

Neil Stenbæk Bloem (F): SF's vision for København er et lige samfund, hvor alle bidrager med det, de kan, hvor bureaukratiske barrierer for beskæftigelsesindsatsen er en saga blot, hvor alle får muligheden for at komme ind på arbejdsmarkedet med de evner, de nu engang har, og hvor københavnernes ledighedsperioder bliver brugt til dygtiggørelse til gavn for den enkelte københavnere og for vores by.

Derfor har vi ønsker med til budgetforhandlingerne, som kan hjælpe os videre mod en solid og helhedsorienteret beskæftigelsesindsats, hvor ingen københavnere falder igennem nettet. Så må vi se, hvor langt vi kan komme, nu hvor budgetrammen er forholdsvis stram.

Når det nu er kommunens beskæftigelsesindsats, vi taler om her, så er det nu engang sådan, at mennesker ikke kan benytte sig af tilbud, som de ikke kender til. Derfor vil vi prioritere en fremskudt indsats i særligt udsatte boligområder, som er overrepræsenteret i forhold til lediggang. Vi skal have bragt den beskæftigelsesrettede indsats ud til de unge ledige, som har allermest brug for det. Vi har prøvet det tidligere, og det virker.

Det kunne f.eks. ses på det flerårige projekt Vi skaber Job på Indre Nørrebro, der i sin levetid nåede ud til mange af de lokale unge, som kommunen ikke kunne få fat i, de skuffede, desillusionerede unge med mistillid til jobcentrene. Det er dem, vi skal nå, det er dem, vi skal møde med en fleksibel og smidig og opsøgende indsats, der skal hjælpe dem til at blive selvhjulpne og blive herrer i eget liv. Det skal være en konkret praksis med vejledning omkring de mange muligheder for uddannelse og beskæftigelse, som der trods alt er mulighed for at gå i gang med her i København. Det er menneskeligt og økonomisk klogt at gøre.

Derudover er jobrotation et vigtigt redskab i vores beskæftigelsesindsats. Det giver fantastisk god mening at efteruddanne medarbejdere, imens man lader andre træde ind og give en tårn med på arbejdspladserne.

Jobcenter København har allerede fået et samarbejde op at stå med Håndværksrådet, LO-Hovedstaden, Teknisk Erhvervsskolecenter og Beskæftigelsesregion Hovedstaden i forbindelse med at afgive et bud på Region Hovedstadens udbud af en regional jobrotationsenhed. Dette samarbejde var medfinansieret af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, men desværre vandt Jobcenter København ikke kontrakten. Vi ønsker fortsat at understøtte det samarbejde, så det allerede etablerede netværk ik-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

ke falder til jorden. Der skal en opsøgende indsats til, så virksomhederne i fremtiden vil åbne endnu mere op for at deltage i jobrotationsindsatsen.

Vi ønsker også at bevare den samme normering for de kommunale praktikpladser, som vi har i dag. Vi ved, at praktikpladser er helt afgørende for, at unge kan færdiggøre deres uddannelse, og vi ved, at en håbløs udsigt til at opnå en praktikplads kan få selv den mest drevne unge til at miste modet. Når vi møder private virksomheder med krav og forventninger om, at de skal oprette praktikpladser, så er det meget nødvendigt, at vi selv går forrest og påviser, det kan lade sig gøre at fastholde et ordentligt antal praktikpladser på arbejdspladserne, uden at det påvirker driften negativt.

Sidst, men ikke mindst, så truer social dumping vores velfærdssamfund. Vi kan ikke vende den anden kind til, mens grådige firmaer maksimerer deres profit ved at underbetale udenlandske arbejdere, smadre sikkerheds- og arbejdsforholdene her i København og skubbe lokal arbejdskraft ud i ledighed. Det kan vi ikke sidde overhørigt. Vi var da også flere partier i denne forsamling, som stod sammen om at prioritere denne indsats før sommerferien. Det har høj prioritet for os, at vi fra kommunens side får sat en effektiv stopper for den uskik, som social dumping er.

Vi ser frem til budgetforhandlingerne og håber, at de andre partier også vil vægte beskæftigelsen højt.

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Jeg vil gerne spørge ordføreren og sende det der spørgsmål retur i forhold til nyttejob, hvad man fra SF's side ser det som kan være nytte, og hvordan man havde tænkt sig at skulle foretage det her i forhold til vejledning, og om man overhovedet ikke vil tage til sig, at den vejledning, som vi har fået som udvalg i forhold til de faglige organisationer, om man så ikke vil tage det med ind i forhold til de overvejelser, man har.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Vi giver ordføreren mulighed for at svare, værsgo.

Neil Stenbæk Bloem (F): Jeg vil starte med at sige, at nyttejob bestemt ikke er noget, der vokset i vores baghave. Det er en bunden opgave, som regeringen har pålagt os, og derfor går vi også til den på en konstruktiv facon, men vi mener bestemt, at der er andre tilbud, der er mere egnede. Men lad det nu ligge.

Hvad vil vi gøre? Vi vil gerne have det timetal så lavt ned som muligt. Der står i lovgivningen, så vidt jeg har forstået den, at minimumstallet for antal timer, hvor den ledige skal være i nyttejob, er 25. Det niveau vil vi gerne fastholde, så der også er tid til, at den ledige kan få vejledning ved siden af, kan gå ud og søge job, fordi det er ikke meningen, at den ledige skal være i et nyttejob, det er meningen, at den ledige skal ud i et rigtigt arbejde, og det mener jeg ikke et nyttejob er.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke flere, der har ønsket ordet. Vi siger tak til ordføreren og går videre til Signe Færch fra Enhedslisten, værsgo.

Signe Færch (Ø): Et af de helt store problemer i vores by er, at der er alt for mange københavnere, som mangler et job, og det vil vi i Enhedslisten rigtig gerne bruge det her budget til at gøre noget ved.

Derfor er noget af det allervigtigste, vi skal i gang med, at skabe beskæftigelse i det her budget. Det gør vi bl.a., hvis vi afsætter de 200 mio., venstrefløjens foreslået bliver afsat til at bygge almene boliger. Det gør vi også, hvis vi får gang i offentlige anlægsinvesteringer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Særligt bygningsrenoveringsområdet er et område, hvor København halter katastrofalt bagefter. Vi har et efterslæb på et sted mellem 3 og 8 mia., afhængigt af, hvem man spørger, og hvor akut man spørger. Og vi ved, at det bliver dyrere for hvert eneste år, vi venter med at gøre noget ved det. Derfor vil vi som vores ordfører, Allan Ahmad, nævnte tidligere, rigtig gerne bruge det her budget til at komme i gang med den renovering. Det giver job her og nu, og det er også det mest økonomisk ansvarlige på den lange bane.

Vi går til budgettet med et ønske om at opprioritere KEjd's renoveringsbudget massivt i det her budget, fordi vi kan på den ene side få sikret, at vores børnehaver, idrætshaller, bosteder og plejehjem ikke forfalder, og vi kan samtidig skabe jobs. Det er én måde at skabe jobs på.

Den store jobskaber, vi kommer til at mangle i det her budget, er jo det offentlige, og vi har desværre en regering, som ideologisk har valgt at lægge sig lige i numsen af VKO's tidligere økonomiske politik. Det er rigtig, rigtig ærgerligt, og derfor bliver vi også nødt til fra Enhedslistens side at bruge de her budgetforhandlinger til at påpege, at det er et kæmpeproblem med budgetlov og serviceloft, som forhindrer København i at sikre bedre forhold, flere hænder i skoler, på bosteder, i institutioner, hvor der mangler hænder, samtidig med at vi har arbejdsløse.

Et af de områder, hvor vi til gengæld kan skabe job, som ligger et sted mellem den klassiske offentlige sektor og den private sektor, er socialøkonomiske virksomheder, og det er en sektor, vi rigtig gerne vil støtte i det her budget. Det kan vi gøre ved at lave vores indkøb hos socialøkonomiske virksomheder, men det sted, hvor vi for alvor kan støtte den her sektor, er ved at målrette nogle af de rigtig mange millioner, der bliver brugt på aktivering her i København. Det kan man gøre ved at lave social aktivering, lade nogle lokale socialøkonomiske virksomheder stå for aktiveringen. Det er til gavn for socialøkonomiske virksomheder, men det er også til gavn for de arbejdsløse, som vil møde en aktivering, som i højere grad kan tage udgangspunkt i den enkelte, og som tager udgangspunkt i lokalsamfundet. Derfor er et af vores ønsker også at afsætte en pulje til socialøkonomiske virksomheder på det her budget.

Men én ting er at skabe flere jobs. Vi vil fra Enhedslistens side også gerne sikre os, at det er ordentlige jobs, vi skaber. Vi har i årevis arbejdet for og med sociale klausuler, og vi vil rigtig gerne sammen med S og SF, kan jeg høre i ordførertalerne, sikre, at der nu også bliver sat penge af til at følge op på de sociale klausuler og få bugt med social dumping.

Ud over, at vi fordeler penge i det her budget, så er det jo også en politisk aftale, vi indgår, og vi håber, at vi kan bruge den her politiske aftale til at diskutere, hvad det er for forhold, man har som arbejdsløs i Københavns Kommune, meget apropos den debat, der lige har været, om nytteaktivering.

Vi har et ønske om at skrive intentioner ind om reelle valgmuligheder, respekt for de mennesker, der er arbejdsløse. Det handler også om politisk ejerskab og politisk ansvar. Derfor vil vi også rigtig gerne fra Enhedslistens side fortsætte den bevægelse, vi satte i gang med sidste års budget, hvor vi hjemtog en del af aktiveringsindsatsen, så i stedet for, at det er private firmaer, der skal tjene penge uden for særlig stor politisk kontrol, kan det blive kommunen selv, som udfører aktivering og tager ansvar for, hvad der foregår.

Så det handler altså om at skabe ordentlige jobs og om at behandle dem, som ikke har et job, ordentligt.

Men her til sidst vil jeg lige nævne en lille ting, vi heller ikke må glemme. Det er de mennesker, som ikke lige nu kan arbejde. Det er de sygemeldte og dem med nedsat arbejdskraft. Derfor vil vi rigtig gerne finde penge til det projekt, der hedder Tilbage til Arbejdet, og vi vil også rigtig gerne sikre flere fleksjobs. Det er også en vigtig prioritet.

I mine sidste sekunder vil jeg nævne to små udløb, som ikke må blive glemt, som jeg ikke har hørt andre tale om – jo, det er løgn, det hørte jeg også SF tale om. Det ene er Den gode Løsladelse, og det andet er jobrotationsprojektet, som vi er rigtig gerne vil finde penge til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. september 2013**

Vi glæder os til at komme i gang under overskrifterne: jobskabelse, ordentlige løn- og arbejdsforhold og respekt for arbejdsløse.

(Kort bemærkning).

Klaus Mygind (F): Nu sagde Signe Færch, at Enhedslisten vil påpege alle de problemstillinger, der er omkring budgetloft. Så vil jeg da lige spørge: Er det, I vil påpege, så meget, så I ikke vil indgå en budgetaftale?

Det andet spørgsmål er, at det er rigtigt, som jeg også ser det, at hele renoveringen af den offentlige boligmasse er et problem. Men vil Enhedslisten også være med til at tage initiativer i forhold til det efterslæb, der er i den private boligmasse, hvor Københavns Kommune også kunne fremme miljørenovering og alle sådan nogle ting ved et øget samarbejde med erhvervslivet?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Susan Hedlund for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Den bliver kort. Jeg vil bare stille spørgsmålet til ordføreren for Enhedslisten, hvordan man ser på vores aftale, som i hvert fald Enhedslisten også har været en del af i forhold til Bland dig i Byen, hele vores integrationsaftale, som også udløber i den her periode.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til ordføreren for at svare.

Signe Færch (Ø): Jeg vil starte med Socialdemokraternes Susan Hedlund. Tusind tak for spørgsmålet om inklusion. Jeg glemte at nævne, at det bevillingsudløb, som vi prioriterer højest, er Københavns værtsprogram, som vi meget gerne ser fortsat. Der ligger et budgetnotat om at opprioritere det. Det er ikke nødvendigvis nødvendigt, som jeg ser det, men i hvert fald en videreførelse vil stå højt på vores liste. Så tak for det spørgsmål.

Til SF's to spørgsmål: Det andet i forhold til, om vi vil være med til at se på den private boligmasse. Umiddelbart vil jeg sige ja, men det kommer meget an på, hvilke konkrete forslag SF tænker på, hvordan man går ind og gør det. Men ja, jo mere energirenovering, vi kan få sat i gang, jo bedre, fordi vi ved, det er en af kerneopgaverne i økonomien. Hvis vi først får sat gang i byggesektoren, så kommer der rigtig meget fut med i slipstrømmen. Så det er jo heldigt.

Til spørgsmålet, om Enhedslisten ikke er interesseret i at indgå et budgetforlig, kan jeg svare meget kort: Vi vil meget gerne indgå et budgetforlig.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Der er ikke flere, der har ønsket ordet. Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er Dansk Folkepartis Carl Christian Ebbesen, værsgo.

Carl Christian Ebbesen (O): Det er jo sådan set lidt ærgerligt, at integrationsområdet kommer som det sidste her på aftenen, fordi det er faktisk det vigtigste.

Hvis man kigger lidt på, hvordan det går med integrationsindsatsen i København, så har den slået fejl. Vi kan se, at kriminaliteten blandt udlændinge er skyhøj, og visse dele af København er reelt ikke undergivet de samme regler og love, som i øvrigt gælder i hovedstaden. Hvis det stod til mig, så skal vi ikke acceptere, at der er områder af København, hvor man ikke kan færdes efter mørkets frembrud, og vi vil ikke acceptere parallelsamfund i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

København skal være præget af danske værdier og normer. Det gælder i den offentlige administration, i folkeskolen, i byområder osv. Der skal ikke finde særbehandling sted af eksempelvis muslimer, indvandrere, der er kommet til Danmark. De skal integrere sig i vores land.

Enhver form for radikalisering, fundamentalisme blandt religiøse mindretal i hovedstaden skal bekæmpes, og foreninger, der støtter de her grupper, skal ikke have offentlige tilskud. Det må være naturligt, at udlændinge, som har bosat sig i Danmark, fravælger deltagelse i enhver form for religiøs fundamentalisme.

Derfor er udgangspunktet jo også, at hvis Dansk Folkeparti får indflydelse på det her budget, så vil vi også prøve at bringe nogle ting frem, som eksempelvis, at der er bygget nok stormoskeer i København. Vi kan se, hvordan det ser ud med dem, vi allerede har givet særtilladelse til, og vi ser ikke nogen grund til at fortsætte i den retning. En moské vil blive et brohoved for øget islamisering af muslimerne i København, og det er altså ikke, hvad vi har brug for. I det hele taget virker den særbehandling, som Københavns Kommunes integrationspolitik er præget af, ikke, og den må bringes til ophør.

Vi mener f.eks. ikke, for at nævne nogle områder, hvor det er sket, at der skal være adskilte svømmebade for mænd og kvinder, drenge og piger. Vi mener heller ikke, at der er nogen, der skal tvinges til at få serveret halalkød i folkeskolen, i børnehaven eller i vuggestuen. Det er endda blevet så grelt nu, at vi i integrationens hellige navn er begyndt at bøje nakken og sige, at nu er det helt o.k., at der slet ikke bliver serveret svinekød længere eller serveres dansk traditionel mad i vores institutioner. Det er jo et godt eksempel på, hvor langt vi er kommet ud i forhold til at acceptere indvandreernes vilkår i stedet for at holde fast i vores egen kultur og traditioner.

Vi mener også, at alle de integrationsprojekter, som Københavns Kommune har sat i værk, endnu en gang skal underkastes en kritisk revision og sikre, at projekterne bliver evalueret, således at vi kan fjerne alt det, som ikke virker. Vi ved faktisk også, at noget af det, vi sætter i gang, endda er med til at radikalisere endnu mere og bringe indvandlerne endnu længere væk fra integrationen. Derfor er vi nødt til at fortsætte den hårde linje og sige, at vi udelukkende skal bruge penge på integrationsprojekter, som virker.

Og så endelig mine ting, jeg bringer op i budgetforhandlingerne hvert evig eneste år. Det er jo diskussionen om tolkebistand. Jeg synes stadig, det er absurd, at vi har indvandrerforældre, som har boet her i både 10 og 15 år, som stadig ikke kan tale dansk. Det mener jeg er fuldstændig uacceptabelt. Vi er nødt til at bruge flere penge på danskundervisning, vi er nødt til at kræve, at man også fra indvandreernes side er villige til at lære det danske sprog. Derfor skal vi selvfølgelig tilbyde tilstrækkelige danskurser til de her mennesker.

Helt generelt har jeg slet ikke forståelse for, at kommunen skal tilbyde modersmålsundervisning. Hvis det er sådan, at man vil leve og fungere i Danmark, så er det vigtigste at kunne tale dansk.

Jeg har brugt min budgettaletid her på integrationspolitikken, fordi jeg synes, den er blevet for sømt i Københavns Kommune igennem alt, alt for mange år. Det har altid handlet om alt muligt andet. Det er også sådan, at når vi diskuterer Integrations- og Beskæftigelsesudvalget, så kan vi diskutere lidt integration i starten, men det ender altid med at handle om beskæftigelse og ikke om integration. Jeg synes, det er brandærgerligt, og derfor har jeg bragt emnet op i dag.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi i gang med spørgerunden. Den første er Susan Hedlund, værsgo.

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, i hvilke områder det er man ikke kan færdes om aftenen i København, og hvor det er det er så farligt i den der sammenhæng.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Og så sad jeg selvfølgelig og undrede mig over, at det var mærkeligt, at man overhovedet ikke kom ind i forhold til, at vi er både et integrations- og et beskæftigelsesudvalg, men det, at vi har en overledighed i København, var der ikke noget bud på, hvordan man skulle klare. Vi har mangel på praktikpladser. Der var ikke noget bud. Der er voksenlærlingepladser, og der er andre ting, der er rigtig, rigtig vigtige at sætte ind på. Jeg plejer jo at høre, at man virkelig gerne vil tage og være social, også i forhold til dem på arbejdspladserne, så det undrede mig voldsomt.

(Kort bemærkning).

Klaus Mygind (F): Ja, det var faktisk lidt en gentagelse af det, Susan Hedlund sagde, men altså jeg vil da godt invitere dig på en Natteravntur på Indre Nørrebro, hvis det er der du mener, man ikke kan bevæge sig efter mørkets frembrud.

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): Jeg er oprigtigt interesseret, når Carl Christian Ebbesen hele tiden taler om indvandrere og udlændingene, der er kommet hertil og holder fast i deres kultur. Hvordan afgrænser Carl Christian Ebbesen det? Altså når vi nu har københavnere, som er født og opvokset i København, som har boet her sikkert længere tid, end både du og jeg, og som har dansk statsborgerskab, tæller de med i udlændinge, som holder fast i deres traditioner, eller anerkender Carl Christian Ebbesen, at der findes mennesker, som har rettigheder som danske statsborgere, som er lige så meget københavnere som vi andre, men som f.eks. tror på en anden gud end Carl Christian Ebbesen?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ordføreren for at svare.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg forsøgte at svare på, hvorfor jeg bragte integrationspolitikken ind og valgte at bruge min tid på det. Det må Susan Hedlund bestemt ikke opfatte som, at jeg ikke har et lige så stort brændende hjerte for beskæftigelsesområdet, som jeg viser i mit daglige arbejde herinde i Københavns Borgerrepræsentation. Dansk Folkeparti er i den grad optaget af at få sikret, at der er et arbejde til de mange københavnere, der faktisk står uden for arbejdsmarkedet. Det er en af de vigtigste opgaver, vi har. Men det ændrer ikke på, at jeg synes, at man forsømmer integrationspolitikken, og det bliver kun værre og værre. Derfor er jeg glad for, at de to andre spørgere jo også spørger til det her.

Jeg kan starte med at sige til Susan Hedlund, men også til Klaus Mygind og Signe Færch, at de områder, hvor vi har store problemer med, at der er en koncentration af for mange indvandrere, og hvor der er tendenser til, at der er parallelsamfund, hvor de ikke blander sig tilstrækkeligt med den danske befolkning, hvor de ikke, hvad hedder sådan noget, har en levevis på lige vilkår med det øvrige København, og hvor der er og kan være utrygt at være, er eksempelvis Akacieparken, det er eksempelvis Mjølnerparken, hvor der har været problemer. Der har også i perioder været problemer i Tingbjerg, hvor der er brug for nogle indsatser, der er brug for, at vi gør noget på de her områder.

Til Signe Færch om det her med, hvornår folk tæller med: Jeg er sådan set ude over den diskussion, fordi vi ved jo godt, at det der med, hvornår man er dansker, jo er noget, man føler sig, eller det der med, hvornår man er tilpas integreret. Jeg vil faktisk ikke stå her og være dommer, det var ikke det, der var min hensigt med at bringe det her på banen.

Det, der er mit udgangspunkt, er, at hvis man som udlænding ønsker at bosætte sig i Danmark, så tror jeg bare, det er naturligt, i hvert fald for mig, og jeg tror også for de fleste københavnere, for de fleste danskere, at man selvfølgelig forsøger at adoptere det lands regler og traditioner, normer, som man er flyttet til, at man tilegner sig sproget. Jeg tror grundlæggende det er det, det handler om.

Så det handler ikke om, hvor lang tid man har boet her eller hvor mange generationer, man har boet her, men det handler i virkeligheden om, om man vil adoptere det lands traditioner og vilkår, som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. september 2013**

---

man er flyttet til. Det tror jeg, vi ville gøre, det tror jeg, jeg ville gøre. Hvis jeg flyttede til et andet land, ville jeg forsøge at tilegne mig og lære det lands kultur og forstå de normer og traditioner og prøve at blive en del af det.

Det samme synes jeg, man med rimelighed kan forvente af de mennesker, som vælger at bosætte sig i Danmark. Det er vel, fordi man synes, Danmark er et dejligt land, fordi man kan lide den kultur, de præmisser, de regler, det demokrati, den frihed, ligestilling mellem kønnene og alle de her ting. Jeg går ud fra, at det er det, man bryder sig om, det er derfor, man kan lide at bo her, det er derfor, man ønsker at skabe et liv og en hverdag her.

Når jeg siger, at jeg forlanger noget, så siger jeg, ja, jeg forlanger faktisk, at man, hvis man vælger at bosætte sig her, så arbejder i den retning. Og så har jeg forståelse for, at det kan man ikke gøre fra den ene dag til den anden, men det er jo rimeligt, at det går i den retning, og vores integrationspolitik går i den retning...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Taletiden skal overholdes. Så går vi videre til ny runde. Det er Henrik Appel Esbensen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Henrik Appel Esbensen (A): Sådan rent faktisk er Gothersgade jo en af Danmarks farligste gader. Det er den gade, der bliver flest anholdt i. Jeg bor der, jeg synes, den er forholdsvis tryk at færdes i. Så hvis vi diskuterer fakta, så er det en helt anden bane, du skal over i, Carl Christian Ebbesen.

Men jeg er jo lidt inde på danske værdier. Carl Christian Ebbesen, du var inde på danske værdier. Kunne du uddybe danske værdier?

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Altså lige først blev jeg bekymret for, om det skulle gå ligesom sidste år med VKO's budget, om besparelser på 300 mio. Det var derfor, der slet ikke blev nævnt noget om det.

Men jeg tænker bare, jeg også lige ville nævne, hvis ordføreren havde hørt efter den ordførertale, jeg holdt, så var det jo noget med at skabe en social balance ude i de udsatte boligområder, og så var det noget med, at man skulle prøve på at blande beboersammensætningen, og derfor har man jo lavet det samarbejde med de almene organisationer.

(Kort bemærkning).

Neil Stenbæk Bloem (F): Jeg er lidt ked af, at Carl Christian Ebbesen slet ikke kom ind på beskæftigelsesdelen af forvaltningens arbejde i sin ordførertale. Derfor vil jeg lige høre, om en fremskudt beskæftigelsesindsats i særligt udsatte boligområder, som Carl Christian Ebbesen synes at være så bekymret omkring, er noget, DF vil bringe med til budgetforhandlingerne.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ordføreren for at svare, værsgo.

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen tusind tak til Henrik Appel for spørgsmålet om, hvad der er danske værdier. Jeg synes, jeg forsøgte at nævne dem lidt før.

Igen vil jeg gerne understrege, at jeg synes, det er utrolig forkert, hvis man går ud og siger, at her er en firkantet kasse, og når man er inden for den, så er man en god dansker. Hvis man er udenfor den, så er man ikke. Det ligger i virkeligheden i det at være dansker, at vi ikke tænker sådan.

Men nogle af de ting, som jeg altid synes, at man skal bringe frem, som jeg synes er en naturlighed, at man kæmper for, når man bor i Danmark, er jo sådan noget som demokrati, det er sådan noget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

som vores frihedsrettigheder, det er sådan noget som ligestilling imellem kønnene. Og der synes jeg bare, der er nogle af de indvandrere, der kommer hertil, der har noget ladet tilbage, hvad det angår.

Derfor tror jeg, vi har en fælles opgave, i hvert fald i forhold til islamisterne, som jo bekæmper demokratiet, bekæmper lighed imellem kønnene og i øvrigt også er imod en række af de frihedsrettigheder, vi har, det så vi omkring Muhammedtegningerne, at de demonstrerede imod dem. Så det kan man i hvert fald sige er nogle af de ting, som jeg ikke mener er danske værdier.

I forhold til Susan Hedlund, ja, jeg noterede nogle kommentarer om, at det jo er dejligt at høre, hvis Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne kan mødes på nogle områder omkring det her med blandede boliger. Det er jo i øvrigt et tiltag, som Dansk Folkeparti på Christiansborg fik ind, at man lovliggjorde, at man måtte sørge for, at folk, der eksempelvis var i beskæftigelse, kunne komme foran i boligkøen til almene boliger og udsatte områder. Derfor er det et af de tiltag, som jeg er glad for, at Socialdemokraterne i den grad har bakket op om og også benyttet sig af, og vi har også gjort det herinde i Borgerrepræsentationen. Jeg tror faktisk også, det er et af de få initiativer, som rent faktisk har virket.

Til slut i forhold til Neil Bloem om en fremskudt beskæftigelsesindsats: Dansk Folkeparti deltager i alle initiativer på beskæftigelsesområdet, som virker.

Men jeg må sige, at jeg har hørt et klogt ord fra en ellers dejlig og god veninde, jeg har, Heidi Wang, som sidder her i Borgerrepræsentationen. Jeg synes faktisk, hun sagde én ting, der var meget, meget klog, og det var, at Socialdemokraterne, og det var desværre kun Socialdemokraterne, hun talte om, jeg tror, man kan tale om hele den røde flok, når det handler om integrationspolitik, at den røde fløj herinde er rigtig, rigtig, rigtig god til at bruge penge, men rigtig, rigtig dårlig til at skabe muligheder for folk, der har det svært. Det gælder også på integrationsområdet.

Men for at svare SF's Neil Bloem. Ja, Dansk Folkeparti deltager gerne i en fremskudt jobindsats...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Taletiden skal overholdes. Vi går videre, det er Susan Hedlund, værsgo.

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Jeg vil bare endnu en gang spørge, fordi jeg kom i tanker om, hvordan det var sidste år i forhold til budgettet, som VKO rent faktisk lagde frem, at der havde man en besparelse på 300 mio. på hele beskæftigelsesindsatsen. Det kom jeg i tanker om. Det kunne være, det var derfor, at Carl Christian Ebbesen måske ikke talte om beskæftigelse; man kunne blive helt bekymret i den sammenhæng.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordføreren mulighed for at svare.

Carl Christian Ebbesen (O): Det er fuldstændig korrekt, at hvis man kigger på den samlede, brede integrationsindsats, vi bruger ikke 300 mio. kr. på integrationsområdet på beskæftigessiden, det er i virkeligheden et meget, meget lille beløb, hvis man alene kigger på de penge, der går direkte til integration, nej, det er bredt i alle forvaltningerne i kommunerne, at beløbet nærmer sig en halv milliard kroner på det her område. Det er jo bl.a., det ved vi jo godt, i forhold til skolerne, der får udløst 50 pct. ekstra betaling, hvis der bliver talt et andet sprog end dansk derhjemme. Vi ved, at det generelt, alle de indsatser, der er i byen, det er Sikker By-indsats, hvor man jo også rammer en særlig indsats i forhold til integrationen, og hvis man summer alle de her tal op, så er det her tal jo meget, meget, meget stort.

Jeg kan bare spørge mig selv, jeg synes grundlæggende, det er urimeligt. Jeg kan tage Katrinedals Skole, som mine egne børn både går og har gået på. De driver folkeskole i dag for et beløb, der er la-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

vere end privatskolerne, og det ligger langt, langt, langt under gennemsnittet af, hvad de københavnske skoler driver skole for. Det er, fordi andelen af udenlandske børn ikke er særlig stor på Katrinedals Skole, og derfor får de ikke udløst de her ekstremt mange integrationsmidler, der følger med, når der kommer et barn med udenlandsk baggrund. På trods af at Katrinedals Skole ligger under både privatskoleniveauet og blandt de laveste i København, så er det jo stadig den skole, der leverer nogle af de bedste resultater.

Derfor er det igen jeg siger, at det jo ikke altid er pengene, der er målestok for, hvor godt vi gør det på integrationsområdet. Jeg synes, at lige præcis skoleområdet faktisk er et rigtig godt eksempel på, at på trods af, at en elev med udenlandsk baggrund, der er tosproget, udløser et tilskud til skolen, der er en halv gang større end for en dansk elev, så kan vi alligevel se, at halvdelen af de drenge, der kommer ud af folkeskolen i dag, ikke er i stand til at læse og skrive på et niveau, så de kan tage sig en videreuddannelse, og det er faktisk en skuffelse.

Det er ikke en hån, det er en skuffelse, at der sidder et flertal på Københavns Rådhus, der accepterer, at vi sender unge mennesker ud fra en folkeskole, hvor de ikke er i stand til at få sig noget liv, få sig en mulighed, få sig en uddannelse, så de kan få sig et arbejde og klare sig godt og klare sig selv. Jeg synes, vi i den grad overhovedet ikke formår at prioritere pengene på en måde, så det virker.

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Nu vil jeg prøve at være lidt mere skarp på mit spørgsmål. Sidste år var Dansk Folkeparti sammen med Venstre og De Konservative med til at lave et budgetforslag, hvor man besparede 300 mio. på beskæftigelsesindsatsen, på beskæftigelsesindsatsen. Derfor blev jeg bekymret, da Carl Christian Ebbesen ikke omtalte beskæftigelsesindsatsen.

Carl Christian Ebbesen (O): Godt, nu er spørgsmålet i hvert fald stillet på en måde, så selv jeg forstår det.

Det er fuldstændig korrekt, at hvis man gik ind og kiggede på, hvor vores beskæftigelsesindsats er i forhold til det, som loven kræver, så viste det, at vi lavede ekstra initiativer i Københavns Kommune for et beløb svarende til ca. 300 mio. kr.

Det, der var vores udgangspunkt på det tidspunkt, var: Kunne vi gøre noget for de penge, så de virkede bedre, kunne man prioritere dem anderledes, kunne man sætte gang i noget byggeri, kunne man prøve at skabe arbejdspladser, i stedet for bare at bruge dem på at sende folk på jobkursus? Den prioritering står Dansk Folkeparti selvfølgelig ved i forhold til, at det var den rigtige løsning sidste år. Nu er der nogle andre muligheder i år, og derfor kan det godt være, at vi ikke gør det.

Det er i virkeligheden også sådan, at da den nye regering trådte til, så fjernede den faktisk en række lovkrav på det her område, og vi har jo løbende justeret vores budgetter i nedadgående retning, så i virkeligheden er det, kan man sige, vi foreslog sammen med Venstre og Konservative, faktisk meget tæt på at være det, der nu bliver realiseret af en radikal borgmester på området støttet af Socialdemokraterne. Så helt skævt har det nok ikke været.

(Kort bemærkning).

Klaus Mygind (F): Tilbage til det skolespørgsmål, som Carl Christian Ebbesen var inde på før, hvor Carl Christian Ebbesen siger, at en tosproget elev koster 50 pct. mere end gennemsnittet for en almindelig elev, hvis man kan sige det sådan. Det er jo, fordi der er en undervisningsforpligtelse i forhold til de børn i dansk som andetsprog. Er det sådan, at Dansk Folkeparti ønsker at afskaffe den, sådan at der ikke skal være dansk som andetsprogs-undervisning i den københavnske folkeskole?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Christian Ebbesen (O): Jeg kan jo regne ud, at det kan være en mulighed at afskaffe det og gøre noget andet, for jeg kan i hvert fald konstatere, at det, vi gør for øjeblikket, gør, at halvdelen af de drenge, vi sender ud af folkeskolen, ikke er i stand til at læse og skrive tilstrækkeligt til at kunne få sig en videreuddannelse. Så jeg kan i hvert fald konstatere, at det, vi gør nu, ikke er godt nok, og jeg kan konstatere, at det koster rigtig, rigtig, rigtig mange penge, og jeg er helt overbevist om, at der er nogle andre løsninger, der skal på bordet.

Så mit umiddelbare svar er, at ja, jeg tror, vi er nødt til at tænke anderledes, ja, jeg tror, vi er nødt til at pille ved den ordening, og så må vi ind og kigge på, hvad det er der i virkeligheden flytter de her elever, for det, vi gør nu, virker ikke.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så siger vi tak til ordføreren, og så går vi videre til Rasmus Jarlov som ordfører for De Konservative.

Rasmus Jarlov (C): Vi ønsker, at alle, der bor i København, skal være en del af det danske fællesskab. Vi ønsker ikke en by, der er opdelt i parallelsamfund, hvor der er flertal af indvandrere, som identificerer sig med deres oprindelige hjemlande.

Dansk kultur er for os noget særligt. Den har, og den skal have en særstilling i Danmark, ligesom russisk kultur har det i Rusland og kinesisk kultur har det i Kina. I København skal kulturerne ikke være lige. Der er en hovedkultur, og så er der nogle andre kulturer, som ikke har den samme stilling.

Det betyder bl.a., at alt ikke skal overlades til lokalt demokrati. Selv om der desværre er bydele, hvor der er et flertal af indvandrere, så er det ikke sådan, at det flertal af indvandrere skal kunne stemme sig til, at den lokale folkeskole eksempelvis skal køre efter en anden kalender, have en helt anden type af mad, nogle andre spilleregler for omgang mellem kønnene. Der er nogle værdier, som er gældende i Danmark og i vores by, og vi skal værne om helheden i vores samfund i stedet for at opildne til parallelsamfund.

Der er behov for meget mere klarhed i vores integrationspolitik, der er behov for, at vi giver indvandrerne mulighed for at blive danske, at vi klæder dem ordentligt på, og at vi lader være med at understøtte antiintegration, som eksempelvis modernålsundervisning er. Lad os nu lære børnene dansk, lad os lære dem historie, lad os lære dem om vores kristne historie og traditioner i Danmark, lad os sige, hvordan tingene fungerer her i landet, og lad os sige fra, når der er nogle centrale værdier, der bliver overtrådt.

For os handler integration om, at vi har en klar retning, at vi tør stå ved, hvem vi selv er, at vi er gode værter, at vi fortæller, hvordan trafikreglerne er, så man ikke bliver kørt over, når man kommer ud i trafikken efter at have været i det beskyttede værksted, som folkeskolen og uddannelsessystemet ellers kan udgøre.

Man bliver ikke integreret gennem kommunen, man bliver integreret gennem at få en god uddannelse, og man bliver først rigtig integreret, når man kommer ud på arbejdsmarkedet. Derfor er det også klart, at beskæftigelsesindsatsen har en meget tæt sammenhæng med integrationsindsatsen i København.

For os handler beskæftigelse primært om, at man fører en politik, som skaber jobs, eller rettere, som ikke forhindrer, at der bliver skabt jobs, fordi vi har jo grundlæggende den holdning hos Konservative, at det offentlige sådan set ikke kan skabe jobs, men at det offentlige og politikerne kan ødelægge jobs og ødelægge vækst. Det skal vi holde op med.

Vi skal holde op med at genere vores erhvervsliv med en masse regler, som, selvfølgelig med gode hensigter, gør det vanskeligt at få løftet København fra sin miserable stilling som den storby i Norden, i Nordeuropa, hvor der er den dårligste vækst.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Og så har vi behov for en beskæftigelsesindsats, som bliver meget mere målrettet, hvor man fokuserer på, at der skal komme nogle resultater, i stedet for blot at fokusere på, at man skal bruge så mange penge som muligt.

Hvis vi kom ned på bare at bruge lidt mindre, ligesom man gør i resten af OECD, så kunne vi spare enormt store beløb, og vi ville formentlig ikke kunne måle en nedsat effekt i forhold til, hvor mange vi får i jobs.

Mange arbejdsgivere, heriblandt jeg selv, har bemærket, at det at bruge det offentlige system til at finde frem til nogle, der er i stand til at bestride de stillinger, der er ledige, fører ikke til ret meget. Ofte klarer man det langt bedre, hvis man går igennem private kanaler. Det kan være sociale netværk, eller det kan være private, som udbyder jobportaler.

Vi mener, der skal gøres meget mere plads til private i beskæftigelsessystemet. Vi så faktisk gerne, at jobcentre blev privatiseret. Det er ikke sikkert, at det ligger helt inden for rammen af, hvad man kan i kommunalpolitik, uden nogle lovændringer. Men vi mener, at vi må gøre alt, hvad vi kan, for at gøre mere plads til, at private kan udfylde den opgave, som er at få arbejdsgivere og arbejdstagere til at møde hinanden.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så har vi en spørgerunde. Den første er borgmester Anna Mee Allerslev.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Jeg har tre korte spørgsmål til Rasmus Jarlov.

Det ene er, om ordføreren vil uddybe, hvad ordføreren mener, når Rasmus Jarlov, eller når ordføreren siger, at det offentlige ideologisk set fra ordførerens synspunkt ikke skal skabe jobs, skal holde fingrene væk. Vil det også sige, at Rasmus Jarlov mener, at det ikke er Københavns Kommunes opgave eller statens opgave at fremme f.eks. iværksætteri eller skabe bedre rammebetingelser for udvalgte brancher og klynger?

Det andet er, om Rasmus Jarlov vil uddybe, hvad det er Rasmus Jarlov mener, når ordføreren siger, at man ikke har fokus på at skabe resultater i beskæftigelsesindsatsen. Hvor i beskæftigelsesindsatsen har Beskæftigelses- og Integrationsudvalget ikke haft fokus på at eliminere overledigheden og blive bedre på ungeledigheden, til trods for at ungeledigheden på nuværende tidspunkt er landets førende, i hvert fald målt på hårde tal?

Det sidste er, om det er ideologisk for Rasmus Jarlov, at jobcentre skal privatiseres, selv når nyeste undersøgelser viser, at jobcentre leverer bedre end de private. Er det ideologisk eller på resultater?

(Kort bemærkning).

Lars Berg Dueholm (I): Det her er selvfølgelig ikke Kulturudvalgets debat, men Rasmus Jarlov drager sådan lidt kulturpolitik ind i integrationspolitikken. Jeg kunne godt tænke mig at høre lidt nærmere om, hvad sådan den moderne konservative definition af dansk kultur er, fordi det er jo også noget, som ikke er en statisk størrelse. Fastelavn er en katolsk skik. Er det dansk kultur? Er halloween dansk kultur? Er juletræer? Det er en tysk skik, vi har haft i ca. 120 år, tror jeg, give and take. Hvor går grænsen?

Er det alt, som det var i Matador, er det der, verdenshistorien blev låst fast, og så skal alt bevares som det, eller hvor er det i virkeligheden, vi udvikler os fra og til? Det synes jeg er rigtig spændende at høre om, fordi jeg kan forstå, at det er det, som vi både som nogle, der har været her i generationer, og dem, der måtte være nytillkomne, sådan ligesom skal stræbe hen imod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. september 2013**

(Kort bemærkning).

Signe Goldmann (U): Sådan som jeg forstod det, men det kan være, jeg har misforstået det, mente ordføreren, at hvis et flertal besluttede et eller andet sted at gøre noget, som var udansk, så kunne vi ikke rigtig have det. Jeg vil bare høre, om jeg skulle forstå det sådan, at ordføreren kun er tilhænger af demokrati, når flertallet deler holdning med ordføreren.

Rasmus Jarlov (C): Tak for nogle gode spørgsmål hele vejen rundt. Jeg vil starte med borgmester Anna Mee Allerslev, som spurgte om en uddybning af holdningen til, at det offentlige ikke skal, eller ikke kan skabe jobs, det var det, jeg sagde.

Jeg mener, og vi mener, at det ikke er det offentlige, som skaber væksten og skaber jobbene i samfundet. Det er private, der gør det, det er dér, værdien i samfundet kommer fra. Det offentlige kan være med til at fordele det, og man kan vælge at investere i nogle offentlige ydelser, men det er ikke gennem den offentlige sektor, at man bliver et rigt samfund.

Det er heller ikke igennem politiske initiativer, at man skaber væksten. Jo, hvis det er politiske initiativer, som går i retning af at skabe mindre politisk indblanding, så kan man selvfølgelig gennem politik skabe nogle bedre rammebetingelser. Hvis man afskaffer regler, skatter, afgifter og bureaukrati, kontrol osv., så kan man selvfølgelig gøre noget godt politisk. Men så er det fordi man ruller nogle ting tilbage.

Ellers er der ret få eksempler. Der er nogle enkelte, det vil jeg medgive, bl.a. inden for turistindustrien. Når man eksempelvis bygger en krydstogthavn, er det åbenlyst, at det selvfølgelig bidrager til turismen i København. Så selvfølgelig er der nogle enkelte eksempler på, at man gør noget godt. Men de fleste politiske initiativer og især herindefra skader desværre væksten og jobskabelsen frem for det modsatte.

Og så i forhold til de resultater: Jeg mener efter det korte indblik, jeg har fået i Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, at der er meget fokus på resultater, det medgiver jeg helt sikkert. Jeg mener, at mere private aktører på området ville bidrage til, at der kom endnu mere fokus på resultater, fordi det jo er sådan, at hvis ikke de leverer noget, så dør de. Det er en ret overlegen egenskab ved private aktører i forhold til det offentlige, og derfor tror vi på dem.

Så spørger Lars Dueholm, hvor grænsen for dansk kultur går. Der vil jeg godt understrege, at det ikke er konservativ kulturpolitik, at vi skal sidde og definere, hvad der er dansk kultur, og i hvilken præcis retning den skal udvikle sig. Men vi mener, at når der er nogle ting, som gennem århundreder har vundet indpas i dansk kultur, så vil vi også godt værne om dem. Der er helt klart nogle ting, altså dansk kultur er ikke bare et blankt stykke papir.

Det er også et svar til Signe Goldmann dernede, er det sådan noget, som man bare hele tiden kan stemme om, som der tilfældigvis lige er stemning for. Vi starter ikke med et blankt stykke papir. Vi har en kultur, og vi har en kulturarv i vores samfund, som ikke er dikteret af det offentlige, men som er værd at bygge på, og som er værd at holde fast i.

Vi går altså ikke ind for, at der skal være forskellige parallelsamfund rundt omkring i vores by, hvor man lever efter vidt forskellige spilleregler. Det er derfor, vi siger, at eksempelvis den folkeskole, som vi har i Danmark, skal køre efter den samme kalender i hele byen, uanset at der er nogle steder, hvor man gerne eksempelvis vil fejre muslimske helligdage på Nørrebro.

Så når jeg desværre ikke at uddybe det mere, selv om det kunne være en spændende diskussion, men det kan være, der er flere spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Jeg vil spørge ordføreren: Han taler om, at alle de tiltag, man laver herindefra – det fik jeg ud af det – i hvert fald ikke var særlig gode. Når nu man sætter gang i det almene byg-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. september 2013**

---

geri, når nu man sætter gang i energireoveringer, når nu man sætter gang i de her ting, så kan jeg forstå på hr. Rasmus Jarlov, at den form for beskæftigelse ikke er noget, der betyder noget i den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Klaus Mygind (F): Ja, det er tilbage til Rasmus Jarlovs diskussion om, hvem der skaber vækst. Kan Rasmus Jarlov forklare mig, hvordan sammenhængen er, at hvis vi har et offentligt ejet sygehus, som yder en hel masse service, har en hel masse aktiviteter, så er det ikke værdiskabende, samtidig med, at den dag, det af en eller anden grund bliver privat og yder de samme servicier, så bliver det pludselig værdiskabende?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til borgmester Anna Mee Allerslev, værsgo.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: – Som bare vil være sikker på, at jeg hørte ordføreren rigtigt, da han sagde sidste gang, at det offentlige ikke skulle blande sig i de private virksomheders rammevilkår, medmindre det var for at afskaffe bureaukrati. Vil det så sige, at Rasmus Jarlov heller ikke ønsker, at vi skal fremme bedre rammevilkår for private virksomheder, bl.a. for forskellige erhvervsklynger eller iværksættere?

Og for det andet: Er det ideologisk, eller er det på resultater for ordføreren, det forstod jeg ikke før, i forhold til at bruge private aktører, når nu den seneste undersøgelse fra KORA viser, at der går 2 uger mere for private aktører i forhold til jobcentrene, hvilket svarer til 11.200 kr. pr. ledig? Vil ordføreren så også ideologisk hellere på nuværende tidspunkt have private aktører end offentlige jobcentre til at lave ledighedsindsatsen?

Rasmus Jarlov (C): Jeg må selvfølgelig erkende, at i forhold til detaljerede undersøgelser og nøgletal inden for beskæftigelsesområdet er beskæftigelsesborgmesteren mig selvfølgelig overlegen, så jeg vil ikke gå ind i en talkrig omkring det.

Jeg vil bare sige, at jeg ved så meget, at de penge, vi bruger på vores beskæftigelsesindsats i Danmark, er voldsomt meget mere, end man gør i andre lande; det ligger langt over gennemsnittet i OECD, uden at vi har bedre resultater.

Derfor mener vi, at det vil være en god ide, at man også lod andre komme til. Det er klart, at de andre, der skal komme til, selvfølgelig skal levere varen, og der skal være et benchmark, som hedder, at de skal gøre det mindst lige så godt som det offentlige, der er i forvejen.

Vi er ikke af ideologiske grunde tilhængere af, at private skal gøre noget dårligere end det offentlige og få penge for det, men vi mener, at der skal være konkurrence, og så skal de selvfølgelig bevise, at de kan levere kvalitet. Kan de ikke det, så vil de uddø igen.

Til Susan Hedlund, som spørger, om det var korrekt forstået, at jeg mener, at alle mulige energipolitiske tiltag eksempelvis ikke er noget, som skaber vækst i Danmark, så vil jeg sige ja, det er korrekt, det er det, jeg mener.

Klaus Mygind spørger, om det var korrekt opfattet, at jeg ikke mener, at hospitaler skaber værdi. Nej, det mener jeg, at de gør. Hospitaler skaber værdi, og der er mange ting i det offentlige, som skaber værdi, uddannelser skaber også værdi, og vores velfærdssystem skaber også en form for værdi. Men det er jo noget, man vælger at investere i, og man er nødt til at have pengene først. Og når man først har fået en hel masse penge fra det private, så kan man jo vælge at investere i de her ting.

Det er selvfølgelig vigtigt, at man har gode hospitaler, det synes jeg også er noget, man skal prioritere, at vi har gode uddannelser, synes jeg også er noget, man skal prioritere. Jeg synes også, man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

skal prioritere eksempelvis en indsats over for de svage. Folk, der er hjemløse og andre, som virkelig ikke kan klare sig selv, skal selvfølgelig have et ordentligt velfærdssystem i Danmark. Det er en prioritering, og den synes jeg, man skal lave, men det er ikke der, værdien kommer fra.

Derfor er man nødt til at forstå, hvor værdien i det danske samfund stammer fra. Den stammer ikke fra det offentlige. Hvis man tror herinde, at man ved at lave forskellige politiske tiltag gør os til et rigere land, så vil jeg bare sige, at det gør man ikke. Man kan godt hævde, at vi bliver et mere retfærdigt land, men vi bliver ikke et rigere land gennem politiske tiltag.

(Kort bemærkning).

Lars Berg Dueholm (I): Jeg takker for Rasmus Jarlovs svar for lidt siden. Jeg blev bare ikke meget klogere. Nu blev det så en standard med, at det skulle være en kultur, der var opbygget gennem århundreder, forstod jeg, så det rammer jo ved sådan hurtig eftertanke juletræer og pølsevogne f.eks. Det er i hvert fald ikke århundreder, jeg tror, pølsevognen har 90 år på bagen i København, og juletræet er der 120 år. Så det er ikke dansk kultur. Hvad er det så?

Så forstod jeg også på Rasmus Jarlov, at det ikke var konservativ politik at definere, hvad der var dansk kultur. Jeg mindes nu en konservativ kulturminister, ham der vandt mandatet i Københavns Storkreds, eller også var det forgængeren, det var det vist, der lavede en kulturkanon. Det var da vel at definere, hvad dansk kultur er, med "Matador" og hvad ved jeg. Så jeg forstår det ikke helt.

Og så blev jeg en lille smule i tvivl i Rasmus Jarlovs glimrende forsvar for liberal markedsøkonomi i forhold til det med turisme. Er det sådan, at Rasmus Jarlov går ind for "pick the winner", når det gælder turisme?

(Kort bemærkning).

Allan Ahmad (Ø): Det er i forlængelse af Lars Berg Dueholms første spørgsmål. Man bygger jo sine politiske holdninger på personlige erfaringer, og Rasmus Jarlov føler sig særlig dansk. Hvad er det for nogle erfaringer, der gør, at Rasmus Jarlov er særlig dansk?

(Kort bemærkning).

Neil Stenbæk Bloem (F): Vi hørte kun en masse erklæringer om nedskæringer i ordførerens tale. Jeg hørte egentlig kun et konkret forslag; det var at udlicitere hele beskæftigelsesindsatsen. Har ordføreren andre forslag at spille ind med omkring næste års budget?

Rasmus Jarlov (C): Til Allan Ahmad: Jo, jeg føler mig da dansk, det gør jeg, men det handler ikke om min person, og det handler ikke om, at jeg skulle være bedre end nogen andre. Det handler om, at jeg mener, at som samfund har man ret til at stå ved, at den kultur, som vi har i vores land, er noget særligt.

Jeg holder ekstremt meget af andre kulturer. Jeg ved ikke, om I er klar over det, men jeg har faktisk danmarkrekorden som den person, der for min alder har besøgt flest lande i verden, så det er altså ikke, fordi jeg er uinteressert i andre kulturer, men jeg mener, at alle kulturer har lov til at værne om den kultur, som nu er i et land, og det mener jeg også, vi skal gøre i Danmark.

Lars Dueholm stiller også et meget spændende og interessant spørgsmål i forhold til kulturkanonen, hvor jeg sagde før, at det ikke er os Konservative, der skal sidde og definere, hvad dansk kultur er. Det er en hjørnesteen i vores kulturpolitik, at det gør vi ikke, men det er heller ikke politikere, der har siddet og lavet en kulturkanon. Det satte man nogle folk, som havde forstand på kultur, til at gøre.

Men vi har også det standpunkt, at der er noget, der er vigtigere og bedre end andet. Det er ikke os, der skal sidde og definere det som politikere. Det har jeg slet ikke forstand nok på litteratur og kunst og film og alle de her ting til, at jeg kunne gøre. Men jeg mener, det er rigtigt, at man fremhæver

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

eksempelvis nogle værker og noget musik og nogle film osv., som jeg mener, at folk i Danmark bør kende. Alt er ikke lige godt, og det er ikke bare sådan, at fuldstændig uvidende folk skal kunne hævde, at visse litterære værker er lige så vigtige som andre. Det er en konservativ holdning, at tingene ikke er lige gode.

Det er meget svært, det vil jeg godt medgive, at sætte sådan en præcis kasse, og der er jeg også enig med Dansk Folkepartis ordfører før, som sagde, at det kan være meget svært at sætte meget præcise rammer op for, hvad det er der udgør dansk kultur, selv for eksperter, selv for folk, der er meget klogere end mig omkring kultur.

Men det betyder ikke, at vi så er nødt til at gå over og sige, at selv de mest indlysende elementer af dansk kultur jamen det er jo ikke noget særlig dansk, fordi der er jo nogle ting, som man helt uden diskussion kan sige er et særkende for Danmark, vores sprog og vores flag, vores folkekirke, bare lige for at tage de allerlæreste indlysende ting, vores kongehus eksempelvis. Der har jeg i hvert fald ikke nogen vanskeligheder ved at sige, jamen det er da ting, som vi i hvert fald skal holde fast i.

Ligesom der også er nogle værdier, som bør gennemtrænge vores skolesystem, vores integrationspolitik, eksempelvis ligestilling og demokrati, en lav magtdistance. Sådan nogle ting, individualismen og humanismen eksempelvis, er jo umiskendeligt danske særpræg, og dem skal man selvfølgelig holde fast i. De er for os vigtigere end andre værdier, og det skal vi turde stå ved, i stedet for, fordi vi ikke kan sætte en fuldstændig hundrede procents præcis definition på dansk kultur, at opgive og sige, at det findes slet ikke. Det er et kulturradikalt synspunkt, og det synes jeg ikke, man skal have.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg kan høre fra salen, at der er nogle, der synes, at det, vi diskuterer, ikke har så meget med budgettet at gøre. Det er nogle, der lige er kommet ind i salen. De skulle bare vide, hvordan jeg har det efter 5 timer.

(Kort bemærkning).

Allan Ahmad (Ø): O.k., men så kan jeg jo spørge til, hvad det er for nogle initiativer, som kan gøre København mere dansk, som Rasmus Jarlov går ind til budgetforhandlingerne med.

(Kort bemærkning).

Lars Berg Dueholm (I): Jeg mener nu, at ordstyreren har haft tid til at nyde en udenlandsk hovedret i dag, der var gullasch, så mon ikke det går endda.

I forhold til Rasmus Jarlov har jeg svært ved at forlige mig med en tale, som er et forsvar for dansk kultur, sådan af Bankdirektør Varnæske dimensioner, hvor man så nævner ordene lav magtdistance, lighed og demokrati og kongehuset som specielt danske. Altså vi tager den igen: lav magtdistance, lighed og demokrati og kongehuset. Er ordføreren venlig at uddybe, hvad kongehuset har med demokrati, lighed og lav magtdistance at gøre?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Det er den sidste runde, vi har med den debat her.

(Kort bemærkning).

Neil Stenbæk Bloem (F): Det er da meget underholdende at høre om hr. Rasmus Jarlovs holdning til lige fra kongehuset til kulturkanon, og jeg ved ikke hvad. Jeg ved ikke, hvad det har med budgettet og de her forhandlinger at gøre.

Så jeg prøver lige at gentage det spørgsmål, jeg ikke fik svar på tidligere: Har Konservative andre forslag til nærværende budgetforhandlinger end at udlicitere hele beskæftigelsesindsatsen?

Kan vi forvente – det er mit andet spørgsmål – at hvis Konservative mod forventning ikke kommer med i budgetforliget, så vil de troppe op med et alternativt budgetforslag, som er lidt mere ambiti-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

øst, end det var sidste år, hvor man kun kom med overskrifter, der f.eks. lød: en besparelse på integrationsindsatsen, og det skulle give 50 mio., eller spare 300 mio. på beskæftigelsesindsatsen uden at udspecificere det nærmere? Kan vi forvente et lidt højere ambitionsniveau hos Det Konservative Folkeparti?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så får ordføreren adgang til at svare, og det er sidste svarrunde.

Rasmus Jarlov (C): Ja, til dem, der måtte have svært ved at se relevansen i forhold til budgettet, så kan jeg sige, at jeg jo bare har svaret på de spørgsmål, der er kommet. Jeg synes, det har været en interessant diskussion.

Til overborgmesteren, som synes, det er hårdt efter 5 timer, så vil jeg oplyse, at der sidder andre, der er parate til at tage stolen, hvis det bliver for hårdt for overborgmesteren.

Så vil jeg sige til Lars Berg Dueholm, at ordene fra min mund faldt ikke helt i den rækkefølge, som Lars Berg Dueholm udlagde den. Jeg snakkede om nogle af de institutioner, som er vigtige for dansk kultur. Men ja, gud, konge og fædreland, det er det, vi står for hos Konservative, hvis der skulle være nogen, der var i tvivl.

Til Neil Bloem vil jeg sige, at nej, vi har ikke nogen konkrete krav til flere penge, der skal bruges på beskæftigelsesområdet. Vi kan muligvis tilslutte os nogle af de andre krav, der kommer undervejs, men der er ikke nogen hovedkrav fra os i forhold til det område sådan rent budgetmæssigt.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Godt, vi siger tak til ordføreren, og så går vi til den sidste taler i denne runde; det er borgmester Anna Mee Allerslev, værsgo.

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at vi alle sammen synes, at ledighed både er et stort problem for den enkelte, som rammes på pengepungen, på hverdagen, men også på selve ens identitet. Men ledighed er også et stort problem for os som by, og det er derfor vi arbejder så målrettet – hr. Rasmus Jarlov – med at få nedbragt overledigheden i København.

Det er jo sådan, at vi historisk set har en overledighed, som København stort set altid har haft. Alligevel har vi for ca. 3 år siden sat os for at få fuldstændig elimineret den overledighed. Det har vi selvfølgelig, fordi vi gerne vil hjælpe de mellem 3.000 og 4.000 mennesker, som vi tror på, at vi kan hjælpe bedre, end vi gør i dag. Men det har vi også, fordi vi gerne vil spare kommunekassen for 500 mio. kr., som går til udgifter til overførselsindkomster og aktivering. De penge vil vi gerne bruge til andre ting, vi vil gerne skabe en bedre by sammen med jer, der er her i dag. Vi vil gerne bruge dem til bedre skoler og en masse andre ting, som jeg var inde på i min ordførertale i torsdags.

Beskæftigelses- og integrationsforvaltningen har derfor en meget klar målsætning om at få elimineret overledigheden. Derudover har vi også en anden meget klar målsætning om at få en endnu lavere ungeledighed, og det selv om vi rent faktisk har en af landets, hvis ikke landets bedste. Vi konkurrerer lidt med Århus fra dag til dag om, hvem der skaber de bedste resultater på netop ungeområdet. Lige nu har vi førertrøjen på, men vi synes, det er godt med god konkurrence, og vi synes, det er godt at sætte os hårde og stærke målsætninger, så derfor vil vi også gerne have ungeindsatsen 10 pct. yderligere ned.

Det gør vi ved at sætte borgeren ved roret. Vi har en klar vision om, at vi gerne vil have, at alle borgere i København får en meningsfuld indsats, som skaber resultater, uanset hvem de er, hvor de kommer fra, og hvad for en baggrund de har.

Det, der er vigtigt for os, er, at jobindsatsen er til for borgerne, ikke omvendt. Vi vil give Claus Hjort Frederiksens bureaukratiske beskæftigelsesmaskine baghjul og ændre fortidens myndighedskul-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

tur til en servicekultur for borgerne, men i den grad også for virksomhederne, fordi vi tror på, at en bedre virksomhedsindsats vil være med til at hjælpe vores ledige borgere. Derfor er næste skridt for os at sætte virksomhederne ved roret. Det er en opgave, som vi som kommune kan blive bedre til og skal blive bedre til.

Helt konkret kommer det til at være nogle stærke ønsker fra min side som borgmester og selvfølgelig som radikal at få endnu mere fokus på den vækstskabende jobformidling og få elimineret den overledighed, jeg indledte med at tale om, og få styrket det rummelige arbejdsmarked, skabe en endnu bedre integration og inklusionsindsats og bidrage til, at København bliver en sikker by, endnu mere sikker, end vi er i forvejen.

Vi har lavet en grundig kortlægning af, hvordan virksomhederne oplever vores service, og vi har også på den baggrund lavet nogle klare målsætninger om, hvad det er for en service, vi godt vil levere til private virksomheder, som henvender sig til Jobcentret i København. De skal hver gang have en professionel jobservice eller virksomhedsservice, de skal have hurtig betjening, og der skal være endnu klarere forventninger, end der er i dag.

Vi har en drøm om at få ansat en keyaccountmanager, som sikrer, at der er den helt rigtige virksomhedskultur, som sikrer, at vi har den helt rigtige service over for virksomhederne, og som løbende sørger for, at vi har en dynamisk udvikling i forvaltningen, sådan så vi altid giver den bedst mulige service til virksomhederne, og sådan så vi også sørger for, at vi ikke laver dobbeltarbejde, men at vi med andre relevante forvaltninger samarbejder om kontakten til virksomhederne.

Når det kommer til eliminering af overledigheden, så er det, som jeg har været inde på, selve omdrejningspunktet, selve fokuset for vores strategi. Krisen har gjort, at vi i København ligesom mange andre kommuner desværre har flere ledige, end vi ville ønske, vi havde.

Derfor vil vi gerne have fokus på at have tidligere samtaler, vi vil gerne have en tidligere indsats, og vi vil gerne sørge for, at nogle af de gode redskaber, vi kender, som f.eks. jobklubber, kan vi fortsætte og give endnu mere indhold i. Vi vil også gerne fortsætte vores fokus på både akademikerne og de ufaglærte og især de akademikere, vi kan få fat på, inden de dimitterer.

Jeg kan se, at min tid er udløbet ... er det virkelig rigtigt? Ja. Derfor vil jeg gemme mine svar til det rummelige arbejdsmarked og inklusion, til I spørger mig. Det glæder jeg mig til.

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): Det vil jeg desværre ikke hjælpe borgmesteren med.

Jeg vil spørge borgmesteren til noget af det, hun nævner i sin ordførertale, i forhold til at gå til en større grad af servicekultur og sige, at jobindsatsen skal være til for borgeren. Borgmesteren siger også, at alle borgere i København skal tilbydes en meningsfuld indsats. Jeg håber meget, når borgmesteren siger meningsfuld indsats, at vi så taler meningsfuld for den enkelte, det går jeg ud fra.

Derfor vil jeg spørge borgmesteren, om hun vil være med til at arbejde hen i en retning, hvor der er flere valgmuligheder i beskæftigelsessystemet. Noget af det, mange mennesker, tror jeg, oplever som enormt formynderisk, er, at man får sicilianske tilbud, hvor du kan sige ja tak, eller også tager vi din forsøgelse. Vil borgmesteren være med til at indføre reelle valgmuligheder?

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg kunne godt tænke mig at høre, om borgmesteren synes, der er nok styr på hendes område, når man kan se, at der på udbetalingsområdet har været et eksempel, hvor der har været udbetalt pension til døde mennesker. Og der tænker jeg lidt på, om man fuldstændig har styr på, at der i den her forvaltning ikke begås fejl, og at man har styr på, at folk står til rådighed for arbejdsmarkedet, at man har styr på, at folk får de penge, de skal have, hverken for meget eller for lidt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Jeg synes overhovedet ikke, spørgsmålet er blevet berørt, og når det nu er borgmesteren, der står, så kunne jeg godt tænke mig at høre en vurdering af, om der er brug for et ekstra tiltag for at sikre, at administrationen fungerer betryggende.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Ja, her i første runde vil jeg være en god kollega, så jeg vil spørge borgmesteren, om hun vil fortælle os lidt om det rummelige arbejdsmarked.

Borgmester **Anna Mee Allerslev:** Først til Signe Færch: Jeg vil faktisk sige, at jeg var rigtig glad for Signe Færchs ordførertale, der var stort set ikke noget i talen, som jeg ikke syntes var enormt spændende, og som jeg ikke havde lyst til at støtte hundrede procent op om.

Jeg vil også sige, at i forhold til netop det at gå fra en myndighedskultur til en servicekultur, lægge vægt på at give den rigtige, den ordentlige, den meningsfulde indsats, har jeg også haft et godt samarbejde med alle partierne, herunder Enhedslisten, om lige præcis den indsats. Det er faktisk det, som Borgeren ved Roret handler om i sin essens. Det er lige præcis det, Signe Færch spørger om, hvordan vi kan sikre, at borgerne får flere valgmuligheder, at de får de rigtige valgmuligheder, at de kan blive guidet hen til at få det rigtige forløb så hurtigt som muligt. Der er jo også nogle, der vil finde deres job selv, og dem skal vi – i gåseøjne – prøve at genere så lidt som muligt. Men dem, der skal have hjælp, hvordan kan vi sikre, at de får den rigtige hjælp?

Derfor handler Borgeren ved Roret ikke kun om at udnytte selvbetjeningsværktøj og digitalisering bedst muligt. Det handler lige præcis i sin essens om at få den rigtige visitering, få hjulpet den enkelte borger så individuelt og skræddersyet som overhovedet muligt. Så der tror jeg, at Signe Færch og jeg er fuldstændig enige.

I forhold til Carl Christian Ebbesens bekymring om, at en person har fået udbetalt kontanthjælp, selv om personen var død, må jeg blankt indrømme, at første gang, jeg hørte om sagen, var, da Carl Christian Ebbesen nævnte den i sin ordførertale i torsdags, og jeg gik selvfølgelig tilbage med det samme og bad forvaltningen om at undersøge sagen. Det er sådan, at vi har nogle meget, meget dygtige og selvstændige centerchefer i beskæftigelses- og integrationsforvaltningen, så det var allerede ved at blive undersøgt, hvad sagen handlede om, og jeg afventer svar på nuværende tidspunkt.

Jeg kan dog betrygge Carl Christian Ebbesen med, at Intern Revision har sagt god for alle de processer og procedurer, vi har i lige præcis udbetalingen i Ydelsesservicen, fordi vi fik et grundigt eftersyn i forbindelse med, at vi flyttede nogle af vores overførsler over til ATP, og i forbindelse med, at vi har fokus på snyd generelt i kommunen. Så jeg er selv meget tryk ved vores udbetaling, og det er en meget, meget kompetent ledelse, vi har i Ydelsesservicecentret, men vi skal selvfølgelig se, om der er noget systemisk, som vi skal gøre anderledes. Men jeg tror nu, at der er tale om direkte svig, og så må vi jo tage den derfra. Vi kan jo ikke gardere os mod, at nogle folk forsøger at snyde kommunen og i nogle tilfælde lyver. Jeg vil nok ikke sige, at det præcis er det, der er sket, for det er jeg ikke nok inde i sagen til at vide.

I forhold til Rasmus Jarlov, min gode kollega fra Det Konservative Folkeparti, tak for spørgsmålet. Vi vil gerne gøre mere for det rummelige arbejdsmarked både i forhold til, at Borgeren ved Roret også handler om de mest udsatte borgere, dem kan vi også hjælpe meget bedre, og i forhold til at fremme det rummelige arbejdsmarked – nu siger jeg noget, som får Rasmus Jarlov til at se sort, nej rødt – Vækst gennem Mangfoldighed for mere rummelige arbejdspladser, men også gennem socialøkonomiske virksomheder.

Jeg har flere bud, men jeg når det ikke.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Susan Hedlund (A): Jeg vil bare lige spørge borgmesteren i forhold til, at det eneste sted, der er metodeudvikling tilbage i forhold til beskæftigelse og integration, er jo, når vi samarbejder med det lokale beskæftigelsesråd, som står i den situation ikke at have nogen midler her i 2014. Jeg hørte ikke borgmesteren sige noget om, at det sådan set også kunne være en udfordring. Her er det parterne, der er inde over, og jeg tænker, at på en eller anden måde kunne man jo via budgettet godt sætte ind her.

(Kort bemærkning).

Klaus Mygind (F): Det er tilbage til borgmesterens første indledning, fordi jeg forstod det ikke helt. På et tidspunkt siger borgmesteren, at vi i forhold til indsatsen for unge har førertrøjen på, samtidig med at borgmesteren tidligere på aftenen sagde i forbindelse med et spørgsmål, at ungeledigheden i København er en af de højeste, og at der er en negativ udvikling på det punkt. Derfor vil jeg spørge i forlængelse af det, hvordan vi får en bedre koordineret sammenhængende indsats sammen med BUF.

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): Først vil jeg takke for den meget klare melding på, at borgmesteren gerne vil være med til at give øgede valgmuligheder. Det er i hvert fald noget, vi i Enhedslisten rigtig gerne vil skrive ind i en budgetaftale.

I forhold til, hvor enige eller uenige jeg og borgmesteren er, så hørte jeg nu en stor forskel i hvert fald i de to taler i forhold til, hvordan tror man, man skaber jobs. Man kan sige, at i Enhedslisten fokuserer vi på efterspørgslen på at skabe jobs, og jeg hørte hos borgmesteren et meget større fokus på udbuddet.

Borgmesterens egen partifælle, Nadeem Farooq, har jo været meget ærlig omkring De Radikales politik, troen på, at jo mere du øger antallet af arbejdsløse, jo mere du kan piske dem rundt i manegen og få dem til at sende jobansøgninger, jo flere jobs skaber det, ud fra en eller anden opfattelse af, at lønnen falder, tror jeg faktisk han siger ret ærligt.

Jeg vil derfor spørge borgmesteren, hvordan vi løser de her problemer. Skal vi skabe jobs, eller lider borgmesteren også af den opfattelse, at vi skal piske folk rundt i manegen og få dem til at søge flere jobs, og så opstår der på magisk vis jobs?

Borgmester Anna Mee Allerslev: Signe Færch og jeg har jo haft den her diskussion både i salen og uden for salen et hav af gange, og jeg tror ikke, at vi nogen sinde bliver enige om, hvorvidt udbud og efterspørgsel hænger sammen, fordi i den sammenhæng vil Signe Færch ikke høre på, hvad teorien siger, men det er også fair nok.

Jeg vil sige, at jeg tror ikke – nu er det ikke det, vi skal diskutere i dag – at Nadeem Farooq, vores radikale ordfører på området, har ment, at det var enten-eller. Han har formentlig ment, at det var både-og. Og jeg ved i hvert fald, at Det Radikale Venstre på Christiansborg er lige så optaget, som jeg er, af, hvordan vi skaber flere jobs. Det er også derfor, vi er kommet med flere forskellige bud og vil komme til budgettet med flere forskellige bud på, hvordan vi kan skabe flere jobs i København.

Men uanset hvordan vi vender og drejer det, og hvor meget Signe Færch gerne vil trylle det væk, så kommer vi jo heller ikke uden om, at udbud og efterspørgsel hænger sammen, at når man øger udbuddet af arbejdskraft, så vil der også komme en større efterspørgsel. Det kan man politisk synes ikke er vigtigt, det kan man politisk ... nej man kan ikke politisk vælge ikke at tro på det, for det er noget vrøvl, men man kan politisk synes, at det ikke er det, man synes, man skal gøre noget ved. Men hvordan vi end vender og drejer det, så kan vi ikke komme uden om, at udbud og efterspørgsel hænger sammen.

Klaus Mygind spørger direkte til ungeledighed og citerer mig for noget, som jeg ikke kan huske, jeg præcis har sagt. Jeg har formentlig sagt, at ungeledigheden er et stort problem i København lige-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

---

som i resten af landet. Det står jeg ved. Jeg synes, at enhver ung, der er ledig, er en ung for meget. Jeg vil gerne have, at alle de unge, som er uddannelsesparate, får en uddannelse, og så at de forhåbentlig får et job efterfølgende.

Men jeg vil også gerne understrege, som jeg har understreget mange gange fra den her talerstol, og som Klaus Mygind også ved, at København har en af landets laveste ungeledigheder. Vi har faktisk en under-ungeledighed, altså i modsætning til de plus 30, og det er jeg rigtig glad for, det synes jeg, vi skal fastholde. Det har vi også, fordi vi investerer massivt i området. Vi kan se, det virker, det er godt for Københavns økonomi, det er godt for de unge, der kommer i uddannelse.

Det, jeg konkret godt kunne tænke mig at gøre for de unge, især i forhold til dem, som ikke er uddannelsesparate, de match 2-unge, som jeg regner med er dem, Klaus Mygind bekymrer sig om, som jo ofte også har en sag i socialforvaltningen, jeg har haft en drøm i hvert fald al den tid, jeg har været borgmester, om at få samlet indsatsen noget mere, få lavet et ungecenter, et ungehus, hvor de unge, som har rigtig svært ved det, og som har en sag både i socialforvaltningen og i beskæftigelses- og integrationsforvaltningen og i U & U, kan gå ét sted hen og få den hjælp og formentlig også den sundhedsmæssige hjælp, som de har brug for. Det tror jeg vil hjælpe dem.,

Vi har jo heldigvis allerede lavet en masse tiltag på tværs uden at få lavet den fysiske samlokalisering. Den bevægelse kunne jeg godt tænke mig at fortsætte, og jeg ved, at det både er det, de unge efterspørger, og det, mange af vores medarbejdere peger på kunne være med til at skabe de synergier, som skal hjælpe de her meget sårbare og udsatte unge. Indtil det sker, vil jeg gerne fortsætte de synergier med samarbejde på tværs, vi laver.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så tager vi en ny runde. Den første er Rasmus Jarlov.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Nu er jeg lidt mindre venlig her i anden runde, og jeg vil godt spørge ind til nogle af de sager, som jeg synes har været noget uheldigt håndteret af borgmesteren i den forgangne valgperiode.

Eksempelvis sagen om de jødiske børn, som vi havde her i foråret, hvor borgmesteren blev meget kendt for at sige, at løsningen på de udfordringer, der var med jødiske børn, som blev chikaneret, var, at man skulle tage en dialog om det her problem.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om borgmesteren har haft lejlighed til at reflektere over de her ting, og om borgmesteren eventuelt er blevet klar over, at der nogle gange er behov for en lidt mere håndfast kurs, hvor man udstikker, at der er nogle ting, der skal fungere på en bestemt måde, i stedet for at lægge op til, at man kan tale sig til rette om alting, at alting er til forhandling, og at vi som samfund, kommune, ikke har nogen forventninger til, hvordan tingene skal foregå, hvilke værdier der skal herske, bl.a. i vores folkeskole.

Kunne man forestille sig, at borgmesteren blev lidt mere konsekvent og lidt mere klar i sin tale over for indvandrere?

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil godt lige tilbage til diskussionen om det her med jobbene og beskæftigelsespolitikken. Fordi jeg hørte faktisk, at en større virksomhed her i København, jeg tror endda, den er helt eller delvis ejet af Københavns Kommune, var ude og skulle have lavet et betonlåg på en stor virksomhed, og der var ingen, der bød på opgaven, der var ingen, der bød. Årsagen var, at man ikke kunne skaffe folk til at lave det her betonarbejde.

Jeg synes jo, det virker absurd på et tidspunkt, hvor vi ved, vi har 4.000 akademikere, der er arbejdsløse, bosiddende i København. Vi ved, vi har mere end 20.000 på kontanthjælp, bosiddende i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

København. Så spørger jeg bare: Er det den beskæftigelsespolitik, vi kan forvente, når vi har en radikal borgmester på området, at man kan have så mange, der render rundt og mangler et arbejde, og man ved, at de, der skal have lavet et stykke arbejde, ikke kan få det gjort?

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): Jeg vil spørge lidt mere ind til borgmesterens opfattelse i forhold til, hvordan vi får løst arbejdsløshedsproblematikken. Det er jo meget interessant, hvordan Københavns beskæftigelsesborgmester ser på det spørgsmål. Nu kunne jeg godt tænke mig lidt klarere svar end bare sådan en typisk radikal, det er både-og.

Fordi det, borgmesteren siger, er jo, at hvis vi øger udbuddet af arbejdskraft, så vil der også komme mere efterspørgsel på arbejdskraften. Det betyder jo, at vi skal gøre det stik modsatte af, hvad forvaltningen siger, hvis vi skal lytte til borgmesteren. Vi skal have flere arbejdsløse i København, fordi så kommer der også mere efterspørgsel efter arbejdskraft. Jeg vil gerne have borgmesteren til at bekræfte, at det er rigtigt forstået, fordi det var ret ordret, hvad jeg skrev ned, borgmesteren sagde. Spørgsmålet er jo: Tror man på, at man skal øge antallet af arbejdsløse for at løse problemet, eller skal vi øge antallet af jobs?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så er det borgmesteren til at svare.

Borgmester Anna Mee Allerslev: Jeg starter med Signe Færch. Det er, fordi Signe Færch, med al respekt, ser de arbejdsløse som en konstant, samme mængde af mennesker. Det er jo heldigvis sådan, at arbejdsmarkedet er dynamisk, og at den mængde af arbejdsløse, der er i København og i resten af Danmark, ikke er konstant, det er ikke de samme mennesker, der hele tiden er arbejdsløse. Vi vil gerne have et endnu større flow, vi vil gerne have endnu flere til at gå ud og ind af arbejdsmarkedet.

Selvfølgelig vil vi gerne have, at den strukturelle arbejdsløshed er så lav som muligt, ingen tvivl om det. Den vision, den drøm tror jeg, vi deler med Enhedslisten, eller er jeg sikker på, jeg deler med Enhedslisten. Men det er ikke sådan, at det er de samme arbejdsløse, der er i den mængde af arbejdsløse, som tæller med. Det er jo den diskussion, vi har haft mange gange.

Derfor vil jeg bare sige, at det handler både om at skabe jobs i den private sektor, og så handler det om at sørge for, at vi har et tilstrækkeligt udbud af arbejdskraft. Uanset om man kan lide det eller ej, så hænger udbud og efterspørgsel sammen.

Men det er en meget længere diskussion, og vi har haft den mange gange før, og det er svært at diskutere, især heroppe fra talerstolen, men det er også svært at diskutere, hvis man ikke er enig om de grundlæggende præmisser.

Nu vil jeg skynde mig lige at svare Susan Hedlund, for det fik jeg ikke gjort før.

I forhold til metodeudviklingspuljen er jeg meget ked af, at metodeudviklingspuljen stort set er ved at forsvinde fra de lokale beskæftigelsesråd. Jeg synes, det er vigtigt, at vi ser på, hvad deres rolle er, og hvordan de kan fremme metodeudvikling på andre måder. Det er også derfor, jeg har været medunderskriver på et brev til ministeren på det her område.

Jeg er rigtig glad for, at et enigt Beskæftigelsesudvalg har valgt at fokusere vores metodeudvikling, ikke på bureaukratiske puljer, men forankret i lokalsamfundet, og ser, hvordan vi kan lave nogle projekter, bl.a. i Sydhavnen, som er det første, for at skabe metodeudvikling blandt nogle af de mest udsatte borgere, og den udvikling vil jeg gerne fortsætte.

Jeg er ikke så meget til puljer, og derfor var en af de første ting, vi gjorde i et fællesudvalg, rent faktisk at afskaffe de, nu har vi ikke været inde på integrationsområdet så meget endnu, integrationspuljer, der var, fordi jeg synes, at det er meget bureaukratisk. Generelt tror jeg, vi kan få mere for pengene på en anden måde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

En anden måde er jo at sørge for at få et miljø omkring de socialøkonomiske virksomheder, sådan så de selv kan stå for metodeudvikling, f.eks. ligesom man har på Vesterbro, på Nørrebro og på Amager.

I forhold til Rasmus Jarlov: Tiden er knap, men jeg vil bare sige, at jeg erindrer ikke, at jeg har sagt, at løsningen på chikane og diskrimination bare er lidt halahippiagtigt og gå i dialog. Det er muligt, at jeg har sagt, at man skal tale sammen, og man skal finde nogle løsninger sammen i stedet for bare at køre nogle centrale løsninger ned over, som vi ikke ved virker. Det plejer at være min politik, det er korrekt. Men jeg har ikke bare sagt, at det løses ved dialog.

Jeg vil også sige, at det ikke er tit, jeg bliver beskyldt for ikke at være konsekvent eller klar i mødet, men det skal jeg selvfølgelig tage til efterretning, at ordføreren synes.

Carl Christian Ebbesen, jeg svarer dig senere.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Godt, så tager vi en sidste runde, og den første er Signe Færch.

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): Så vil jeg prøve. Jeg fornemmer, at mig og borgmesteren ikke bliver enige om synet på økonomi. Man må sige, at den teori, som borgmesteren prædiker, for mig at se er modbevist af den virkelige verden adskillige gange, bl.a. i den her krise, hvor der jo ikke bliver tryllet jobs frem, fordi det vælter ud med arbejdsløse.

Men hvis jeg nu bliver inden for borgmesterens præmis og lige spørger interesseret, fordi jeg gik rundt i den vildfarelse og troede, at borgmesteren havde et ønske om at få færrest mulige arbejdsløse i København. Men det, borgmesteren nu siger i sit svar til mig, er, at vi skal sikre et tilstrækkeligt udbud af arbejdskraft. Så vil jeg bare spørge: Hvor mange arbejdsløse vil borgmesteren arbejde for, at der er i København, hvornår er det nok arbejdsløse, vi har, og skal det øges fra i dag for at sikre en bedre økonomi?

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen det var såmænd kun, fordi jeg ikke fik svaret. Jeg håber, jeg får det nu, det er jeg i hvert fald blevet lovet. Spørgsmålet gik på: Er det god radikal politik, at selv om København har 4.000 akademikere ledige, selv om vi har 20.000 på kontanthjælp, så kan en stor offentlig virksomhed ikke skaffe betonarbejdere til at udføre opgaven? Burde vi ikke kunne det, og er det en målestok, som københavnere kan forvente, når man har en radikal borgmester på området, der har ansvaret, at man så ikke kan levere den tilstrækkelige arbejdskraft, selv om vi har rigtig, rigtig mange, der går ledige?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmesteren slutter, og det er den sidste runde i aften.

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Det korte svar er nej, ja, nej. Jeg er fuldstændig enig i den præmis, der ligger bag Carl Christian Ebbesens spørgsmål. Jeg synes selvfølgelig ikke, at det er i orden, at vi har så forholdsvis mange arbejdsløse, og at man ikke kan få besat de ledige stillinger, man har.

Vi arbejder meget på inden for lovens regler at sørge for, at der er en både tilstrækkelig motivation i arbejdsløshedsindsatsen, arbejdsmarkedsindsatsen, sådan så vi ikke kommer i den situation, men også at sætte klare rammer, rådighedsafprøve, det er jo det, det i virkeligheden handler om, hvis vi har mistanke om, at der er nogle, der kan, som ikke vil.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. september 2013

Jeg synes, det er vigtigt, at der er den rette balance mellem ret og pligt, krav og muligheder. Det lyder floskelagtigt, men det er faktisk i virkeligheden den balance, som det handler om at finde i den aktive arbejdsmarkedspolitik. Det er jo også den balance, som kontanthjælpsreformen forsøger at adressere og forsøger at skabe bedre rammer for, at kommunerne kan imødekomme.

Så jeg er meget enig med Carl Christian Ebbesen, og vi arbejder meget på at sørge for, at der er en ordentlig og tilstrækkelig rådighedsafprøvning i Københavns Kommune, ligesom jeg ved, andre kommuner kæmper med. Men det er svært, bl.a. fordi de virksomheder, som Carl Christian Ebbesen taler om, og som vi hører eksempler på, når vi spørger dem om strategisk samarbejde ikke har lyst til at melde tilbage. Så er det meget, meget svært for os at gøre meget mere end selvfølgelig at rådighedsafprøve via kurser, aktivering og bl.a. nyttejobs, som nu bliver et nyt redskab for kommunerne, et nyt påtvunget redskab for kommunerne.

I forhold til Signe Færch har jeg næsten glemt detaljerne i spørgsmålet. Men jeg følte mig i hvert fald misforstået, kan jeg sige, da Signe Færch stillede sit spørgsmål igen. Nu blandede Signe Færch selv Christiansborg og Nadeem Farooq ind i diskussionen. Men det, der er vigtigt, er at skelne mellem reformer, som øger udbuddet af arbejdskraft, og det, som så er vores opgave i kommunen. Det synes jeg er vigtigt.

Jeg synes godt, at vi kan være døduenige om reformerne og samtidig samarbejde om en meningsfuld og effektiv aktiv politik her i kommunen. Selv om vi ideologisk og når vi skal diskutere det på teoretisk plan, kan være dybt uenige, så synes jeg, vi har en lang tradition og en god tradition for at blive enige om nogle indsatser, fordi Enhedslisten jo også anerkender, at der skal være den rigtige balance mellem ret og pligt og krav og muligheder.

Der er jo ikke nogen tvivl om, at jeg på ingen måde hverken ønsker eller arbejder for at få flere arbejdsløse. Tværtimod har vi jo en benhård målsætning om at eliminere den overledighed, vi har i København, selv om vi har nogle rammebetingelser, som gør, at det faktisk er rigtig, rigtig, rigtig svært, og at alle mulige andre har sagt, at det stort set ikke kan lade sig gøre, og at vi samtidig vil blive bedre i ungedigheden. Men vi kommer ikke uden om, at jeg støtter op om de reformer, der er lavet fra regeringens side, også selv om Enhedslisten er dybt uenig.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak, det var det sidste sekund, der blev brugt her.

Der er ikke mere at foretage i mødet i aften. Jeg foreslår, at vi oversender sagen til anden behandling torsdag den 3. oktober i år.

Økonomiudvalget har vedrørende budgetforslaget anbefalet, at sagen mellem Borgerrepræsentationens første og anden behandling henvises til Økonomiudvalget. Økonomiudvalget har endvidere anbefalet, at Borgerrepræsentationen fastsætter frister for fremsættelse af ændringsforslag og underændringsforslag til budgetforslaget.

Fristen for fremsættelse af ændringsforslag til budgettet for 2014 er mandag den 16. september i år kl. 12. Fristen for fremsættelse af underændringsforslag til budgetforslaget er onsdag den 25. september kl. 12. Økonomiudvalget er dog undtaget fra disse frister.

Jeg går ud fra, at der ikke ønskes afstemning herom? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Sagen er herefter oversendt til 2. behandling og henvises til Økonomiudvalget, og fristerne er herefter fastsat som foreslået.